

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Λυσιστράτη - Lysistrata

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1115](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1115)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ARISTOPHANIS
LYSISTRATA.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
ΚΑΛΟΝΙΚΗ.
ΜΥΡΡΙΝΗ.
ΛΑΜΠΙΤΩ.
ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΔΡΑΚΗΣ.
ΣΤΥΜΜΟΔΩΡΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΤΠΗΡΕΤΗΣ.
ΑΛΛΗΤΙΣ ΓΥΝΗ.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
ΑΘΗΝΑΙΟΣ.
ΚΗΡΤΕ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

DRAMATIS
PERSONAE.

LYSISTRATA.
CALONICE.
MYRRHINA.
LAMPITO.
CHORUS SENUM.
DRACES.
STYMMODORUS.
CHORUS MULIERUM.
STRATYLLIS.
PROBULUS.
NUNTIUS SENUM.
MINISTER.
ALIA QUÆDAM MULIER.
CINESIAS.
ATHENIENSIS.
CADUCEATOR LACEDAEMONIORUM.
SERVUS.
CHORUS LACEDAEMONIORUM.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

- ΥΣ. Ἄλλ' εἴ τις εἰς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλειεν,
 Ἦ ἔς Παιὸς, ἢ ἔπι Κωλιάδ', ἢ ἔς Γεγετυλλίδ',
 Οὐδ' ἂν διαλθεῖν ἰὼ ἂν ἔσθ' ἔτι τυμπάνων.
 Νῦν δ' ἐδεμία πάρεσιν ἐνταυθοῖ γῆ.
 5 Πλὴν ἢ γ' ἐμὴ καμῆτις ἢδ' ἐξέερχε.
 Χαῖρ', ὦ Καλονίκη. ΚΑΛ. Καὶ σὺ γ', ὦ Λυσιστράτη.
 Τί συνπετάραξαι; μὴ στυβρώπαζ', ὦ τέκνον.
 Οὐ γ' ὠρέπῃ σοι τοξοποιεῖν ταῖς ὀφρῦς.
 ΛΥΣ. Ἄλλ' ὦ Καλονίκη, κέομαι ἔτι καρδίαν,
 10 Καὶ πόλλ' ὑπερῆμῶν ἔτι γυναικῶν ἀχθομαι,
 Ὅπῃ ὠρεῖ μὲ ταῖς ἀνδράσιν νενομισμένα
 εἶναι πανόρησι. ΚΑΛ. Καὶ γ' ἐσθλὴ νῆ Δία.
 ΛΥΣ. Εἰρημνόν δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν εἰθάδε,
 Βυβλοσομνείουσι ἔπει Φαίλῃ ἀράγματι,
 15 Εὐδουσι, κ' ἔχ' ἤκωσον ΚΑΛ. Ἄλλ', ὦ Φιλτάτη,
 Ἦξουσι χαλεπῆ τε γυναικῶν ἔξοδος.
 Ἦ μὲ γ' ἠμῶν εἰ ἔτι ἀνδρ' ἐκλύπασεν.

Ἦ

*L*ysistrata foemina Attica, ex re nomen habens, a λύνειν ἔσθ' ἐπαλός, a dissolvendis exercitibus, ἔσθ' dirimendis bellis; haec cum superaret ceteras mulieres prudentia, concilium illis indixerat, quo ostenderet quomodo mulieres possint cogere viros, ut a bello desistant ἔσθ' pacem amplectantur. Haec in loco constituto prima adest: ἔσθ' queritur, quia mulieres tarde conveniant ad res serias; sicubi autem lasciviae ἔσθ' libidinis earum sit locus, statim convolent confertim.

NOTAE AD LYSISTRATAM.

vf. 1. Εἰς Βακχεῖον.] Ad Bacchi sacra celebranda. Habebatur autem Bacchus Deus κατὰ φύσιν & libidinosus; unde facere apud Comicum in Ranis vf. 746. dicitur, cum nihil aliud scire, nisi πίνειν καὶ βινῆν. Hoc inde est, quia a vino homines proclives sunt ad libidinem.

Hinc etiam Euripides de Laio, proli procreandae operam daturus, dicit in Phoenissis vf. 21. Ὅδ' ἰδοῦναι θεός, εἰς τε Βακχεῖον πεισῶν, Ἔσθ' ἔμην ἠμῶν παῖδα. Ille vero cum se dedisset voluptati, ἔσθ' Bacchi sacris se immisisset, Semina avit nobis filium.

vf. 2.

ARISTOPHANIS LYSISTRATA.

LYSISTRATA, CALONICA.

ys. At si quis in aedem Bacchi vocasset eas,
Aut Panos, aut Coliadis, aut Genetyllidis,
Nec transire liceret prae multitudine tympanorum;
Nunc autem nulla adest hic mulier:
5 Verum tamen haec vicina mea egreditur.
Salve Calonica. CAL. Et tu, ô Lysistrata.
Quid conturbata es? ne sis tristis, charissima;
Non enim decet te in arcum curvare supercilia.
Lys. Sed ô Calonica, ardet mihi cor,
10 Et me valde piget sexus nostri,
Quoniam viri existimant nos
Esse nequam. CAL. Quippe tales profecto sumus.
Lys. Cumque dictum sit ipsis, ut hic adsint
Deliberaturae non levi de re,
15 Dormiunt, nec veniunt. CAL. Sed ô charissima,
Venient: difficile est mulieribus exire.
Nam alia circa virum occupata moratur;

Alia

vs. 2. 'H 'ς Πανός] Pan etiam est libidinosus, ut & Sa-
tyri similes dii omnes. De Pane vide infra ad vs. 910.
Ibid. 'H 'ς Καλιόδ', ἢ 'ς Γενετυλλίδ'.] In Nubibus
vs. 52. eum describit mulierculam lascivam, dicit eam
ἔχειν Καλιόδ', Γενετυλλίδ'. Dicitur autem Καλιόδ' Ve-
nus a loco Atticae, ubi ei templum, ut ajunt Gramma-
tici Graeci. Γενετυλλίς autem, vel Venus est ipsa, ut
vult Scholiastes ad Nubes l. c. Γενετυλλίς, ἢ τῆς γυνί-
κως ἑστίν. 'Αρροδίτη' vel Dea Venere affinis, ut Scho-
liastes ad hunc in Lysistrata locum: καὶ ἡ Γενετυλλίς δὲ
γυναικίᾳ διδοὶ περὶ τῆν 'Αρροδίτην ἀπὸ τῆς γυνίκως τῶν
παίδων ἀνομασίᾳ.
vs. 3. Οὐδ' ἀν' ἀλλοθι] Florens verterat: vix collo-
qui, nempe prae strepitu tympanorum. Sed ἀλλοθι
hoc sensu potius percurrere aliquid sermone & enarra-
re significat, nec solet sic absolute poni.
vs. 4. Οὐδέμιν παρῆσιν] In Ecclesiast. vs. 19. ἀλλ' ἑδε-
μία παρῆσιν, ἢ ἕως ἑξῆς.
vs. 7. Μὴ σκεδραπάξῃ] Aelianus Epist. 15. Αἰδῶν δὲ
καὶ τὴν ἑρῆν. καὶ τὸ σκεδραπῶν τῶτο καὶ σύντοπος γάλασσιν
ἑδουίξῃ. Solve supercillum, & laxa tristem hanc atque
nubilam vultus severitatem hilaritate.
vs. 8. Οὐ γὰρ πρῆσι] Alciphron Epist. 54. Lib. I.
ἡ πρῆσι σκεδραπῶν εἶναι τούτους ἁμασί. Non decet tristes

esse tales oculos.
Ibid. Τεξερῶν τὰς ἑρῆς] Idem est, quod σκεδραπά-
ξῃ & alluditur ad vocem Σκεδρα, quia Scythiae sunt
τεξέρται. Nonnulli autem homines eam tristantur, aut
severitatem quandam prae se ferunt, supercilia alte
adducunt, in formam arcus aut cochleae. Quemad-
modum Platonis vultum descripsit Amphip. Comicus:
— ὁ Πλάτων, 'Ὅς ἔδιν ὄσθα πλὴν σκεδραπάξῃ μόνον,
'Ὅσπερ κοχλίας σκεδρῶς ἰσχυρῶς τὰς ἑρῆς. O Plato, quam
nihil scis nisi terreo vultu esse tantum, instar cochleae se-
veriter tollens supercilia. Locus extat apud Laërt. in
Platone, & Suidam. Quidam vero homines tunc depri-
munt supercilia: unde σκεδραπῶξῃ de illis etiam dicitur,
ut patet ex illo loco, quem citavi ad Plutum vs. 736.
utrisque autem frons corrugatur, quamvis alio modo.
vs. 13. Εἰρησίον] Suidas v. Εἰρησίον, & Corinthus
de Dial. Att. εἰρησίον hic positum ajunt pro εἰρησίον.
Ex Not. Kusteri. Scholiastes etiam h. l. εἰρησίον, ἀν-
τι τῷ εἰρησίον. Ἀτῆναι.
vs. 17. 'Εκείλας] Scholia: ἀντὶ τῷ, ἐκείλασσιν
κεκείλας ἔστι τὸ περὶ τῆς κεφαλῆς καὶ διατρίψαν. &c. Hic ἡ
ἐκείλασσιν scripti pro ἐκείλασσιν. Sic περὶ τὰς σκεδρῶν
τῶν in Pace vs. 730. & κεκείλας περὶ τῶν ἑρῆς in Nu-
bibus vs. 905.
Y y y y y a

- Ἡ δ' οἰκέτιον ἤγειρε· ἡ δὲ παιδίον
 Κατέκλινεν· ἡ δ' ἔλυσεν· ἡ δ' ἐφάρμισεν.
- 20 ΛΥΣ. Ἄλλ' ἔτερε γὰρ ἰὼ τὰνδ᾽ ἀφρημαίτερε
 Αὐταῖς. ΚΑΛ. Τί δ' ἐστίν, ὦ Φίλη Λυσιπράτη,
 Ἐφ' ὅ, ἢ πόθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
 Τί τὸ φράγμα; πηλίκον τι; ΛΥΣ. Μέγα. ΚΑΛ. Μῶν καὶ παχύ;
 ΛΥΣ. Καὶ ἢ Δία παχύ. ΚΑΛ. Κατὰ πᾶς ἔχ' ἥκομεν;
- 25 ΛΥΣ. Οὐχ ἔτι ὁ τρέπῃ· ταχὺ γὰρ ἂν ξυμῆλθομεν.
 Ἄλλ' ἐστὶν ὑπ' ἐμῷ φράγμα' ἀνεζητημένον,
 Πολλαῖσ' ἴ τ' ἀχρηπίουσι ἐρρίπασθρον.
 ΚΑΛ. Ἦπερ τί λεπτόν' ὅτι τῆρρίπασθρον.
 ΛΥΣ. Οὕτω γὰρ λεπτόν, ὥστ' ὅλης τ' Ἑλλάδ' ἔτι
- 30 Ἐν ταῖς γυναῖξιν ἐστὶν ἡ σωτηρία.
 ΚΑΛ. Ἐν ταῖς γυναῖξιν; ἐπ' ὀλίγη γὰρ οἴχεται.
 ΛΥΣ. Ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τ' πόλεως τὰ φράγματ' αἰ,
 Ἦ μικρότ' εἶναι μὲν Πειλοπονησίους.
 ΚΑΛ. Βέλπτε τοίνυν μικρότ' εἶναι, ἢ Δία.
- 35 ΛΥΣ. Βοιωτίες τε πάντας ἐξολωλέναι.
 ΚΑΛ. Μὴ δῆτα πάντας· ἀλλ' ἀφελὲ τὰς ἐγγέλεις.
 ΛΥΣ. Περὶ τ' Ἀθηναῖν δ' οὐκ ἐπιγλωπῆσομεν
 Τοῖσ' αὖτ' ἐδέν· ἀλλ' ὑπενόησον σὺ μοι.
 Ἦν δὲ ξυμῆλθωσ' αἰ γυναῖκες σιθάδε,
- 40 Αἱ τ' ὅκ Βοιωτῶν, αἱ τε Πειλοπονησίων,
 Ἦμεῖς τε κοινῇ σάσομεν τ' Ἑλλάδα.
 ΚΑΛ. Τί δ' ἂν γυναῖκας φρόνιμον ἐργασάατο,
 Ἦ λαμπαρῶν; αἱ καθήμεθ' ἐξυθισμέναι,
 Κροκατοφορῶσαι, καὶ κεκαλωπιμέναι,
- 45 Καὶ κμβεῖν' ὀρθοσάδια, καὶ περβαεῖδας,
 Χ' ἠγχουσα, καὶ τὰ ἀμφαυῆ χιτῶνα.
 ΛΥΣ. Ταῦτ' αἰτ' ἄρα τοι κατ' ἄρ', ἃ σώσειν περοδοκῶ,
 Τὰ κροκαπίδια, καὶ τὰ μύρα, καὶ περβαεῖδες.
 ΚΑΛ. Τίνα δὲ τρέποσι πόθ'; ΛΥΣ. Ὡστε τ' νῦν μηδέναι

Ἄρ-

vf. 23. Μῶν καὶ παχύ;] Putat alteram locutionem per
 τὴν πῆξιν, cum diceret μέγα. Scholia: αὖτε πρὸς τὸ αἰδοῖσθαι.
 In Pace vf. 1349. τὸ μὲν μέγα καὶ παχύ.

vf. 24. Κατὰ πᾶς] Mirum videtur ei, si illud, quod
 ipsa intelligebat, est magnum & crassum, mulieres non
 accurrere.

vf. 25. Οὐχ ἔτι ὁ τρέπῃ·] Scholia: ἀντὶ τῆς, καὶ τῆς
 αὖτε τὸν τρέπῃν λέγουσιν τὸ πρόγμα μέγα καὶ παχύ, καὶ ἂν οὐ
 ἔπεισθαι.

Ibid. Ταχὺ γὰρ αἰ] Nimirum faciunt, videntque ma-

gnam Matronas quoque mentulam libenter: ut est in Priapeis.

vf. 27. Ἐρρίπασθρον] Jactatum, versatum, tractatum.

vf. 31. Ἐπ' ὀλίγη γὰρ οἴχεται] Mallem ἐπ' ὀλίγη γὰρ

αἰ οἴχεται, aut potius ἐπ' ὀλίγη, ut ἐπὶ eam vim habeat,

quam in ἐφ' ὅ sive ἐφ' ὅ τι, alias & ἐπ' ὀλίγη recte

dicitur. οἴχεται autem scriptum pro οἴχεται, quod in aliis

est Edit. & est corruptum.

vf. 36. Ἀπὸ τὰς ἐγγέλεις] Nam ex Bœotia afferen-

bantur Athenas anguillæ præstantes. In Pace vf. 1004.

vf. 37. Οὐκ ἐπιγλωπῆσομεν] Omittunt. Apud Aeschyl-

lum

- Alia servum excitat; alia puerum
In lecto collocat, alia lavat, alia cibatur.
- 20 Lys. Sed erant alia magis necessaria curanda
Ipsis. CAL. Quid autem est, mea Lysistrata,
Quod nos mulieres convocas?
Quaenam illa res est, aut quanta? Lys. Magna. CAL. Num etiam crassa?
Lys. Et crassa certe. CAL. Qui fit ergo ut non veniamus?
- 25 Lys. Nihil tale est; cito enim convenissemus:
Sed est quiddam a me quaesitum,
Multisque vigiliis inventum.
CAL. Forfan subtile est illud inventum.
Lys. Adeo subtile, ut universae Graeciae
- 30 Salus sita sit in mulieribus.
CAL. In mulieribus *inquis?* parum ergo abest quin nulla sit.
Lys. Verum est reip. salutem esse in nobis sitam,
Sin minus, nec Peloponnesios amplius jam fore.
CAL. Optimum quidem foret profecto si nulli sint.
- 35 Lys. Boeotiosque omnes perituros.
CAL. Non omnes, quaeso; sed excipe anguillas.
Lys. De Atheniensibus autem ominabor
Nihil tale: sed suspicari tibi licet, *quid eis sit eventurum.*
Si autem convenerint hic mulieres
- 40 Ex Boeotia simul & Peloponneso,
Nosque *Atticae*, communiter servabimus Graeciam.
CAL. Sed quid possent mulieres prudenter agere,
Et praeclare? cum sedeamus fuco nitentes;
Et crocota gestantes, exornatae & comtae:
- 45 Aut *quid possint efficere tunicae* Cimbericae erectae, & peribarides cre-
pidae, calceique pretiosi,
Et anchusa, & pellucidae tunicae?
Lys. Imo haec ipsa sunt, a quibus salutem spero,
Crocotae *inquam* & unguenta & crepidae illae.
CAL. Quomodo vero? Lys. Ita ut illorum, qui nunc vivunt,

Vi-

lum in Promethæo vs. 927. cum Prometheus dixisset, magnum quoddam malum imminere, Chorus eum reprehendens dicit: Ἐδ' εἶναι δ' ἄρ' ἔστιν, ταύτ' ἐπιγνώσασθαι Διὸς; Tunc ergo, quae cupis, illa scis ominaris? ubi Schol' a: τὸ γὰρ εἶναι κατανοήσιμον, ἘΠΙΓΝΩΣΑΣΘΑΙ κατὰ τὸ Διὸς, ἢ εἶναι γινώσκαι αὐτῶν. Apud eundem Aeschylum in Choëphoris vs. 1045 μὴ δ' ἐπιγνώσασθαι ubi Stasijus citat Hesychium: ἐπιγνώσασθαι, ἘΠΙΓΝΩΣΑΣΘΑΙ δὲ γινώσκαι. Διοχέλιος Ἡρακλειδῆος. Videtur autem in Hesychio legendum ἐπιγνώσασθαι in Imperat.

vs. 44. Κίονα τερροῦσαι] Editio Farrei κίονα τερροῦσαι. Et ita legi apud Clementem Alex. Paedag. lib. II. p. 201. ubi locus hic citatur, monuit Kullerus: sed alterum etiam stare potest.

vs. 45. Περικαπίδες] Verti, quasi esset περικαπίδες, ut scribendum puto.

vs. 46. X' ἄγχουα] Pro καὶ ἡ ἄγχουα. Est autem anchusa genus herbae, qua mulieres faciem pingunt.

vs. 47. Ἄ σάσιν προσδόναι] Contrarium in Thesmoph. vs. 86. τὰτ' αὐτὸ γὰρ τοὶ κἀπὸν με προσδόναι.

Y Y Y Y Y 3

- 50 Ἄνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἶρεσθε δόρυ.
 ΚΑΛ. Κροκατὸν ἄρα, ἢ τὸ θεῶ, ἢ γὰ βάφομαι.
 ΛΥΣ. Μὴ δ' ἀσπίδα λαβεῖν. ΚΑΛ. Κιμβεικὸν εἰδύσομαι.
 ΛΥΣ. Μὴ δὲ ξιφίδιον. ΚΑΛ. Κτήσομαι περὶ βαλίδας.
 ΛΥΣ. Ἄρ' εἰ παρῆναι τὰς γυναῖκας δὴτ' ἐχρῆν;
 55 ΚΑΛ. Οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἤκειν πάλα.
 ΛΥΣ. Ἄμ', ὦ μέλ', ὅψε γὰρ σφόδρ' αὐτὰς Ἀτλικάς,
 Ἀπαντα δρῶσας ἔδοντο ὑπεροί.
 Ἄμ' ἐδὲ Παράλων ἐδεμία γυνὴ πάρα,
 Οὐδ' ἐν Σαλαμῖνι. ΚΑΛ. Ἄμ' ἐκείναι γ' εἶδ' ἄρα
 60 Ἐπὶ τῷ κελήταν ἀβελήκασ' ὄρθειαι.
 ΛΥΣ. Οὐδ' ἄς προσεδόκων κάλοισιζόμιον ἐγὼν
 Πρώτας παρῆσθε δούρο τὰς Ἀχαρνῶν
 Γυναῖκας, εἴχ' ἤκαστι. ΚΑΛ. Ἢ γ' ἐν Θεαγένεω
 Ὡς δούρ' ἴσαι τάχα πον ἤρετο.
 65 Ἀτὰρ αὐδὲ εἴ δὴ σοι προσέρχονται πνιες,
 Αἶδ' αὐθ' ἔπραγ' χωρεῖσσι πνιες. εἰς εἰς.
 Πόθεν εἰσὶν; ΛΥΣ. Ἀναγυρνοπόθεν. ΚΑΛ. Νῆ τ' Δία.
 Ὁ γ' ἐν Ἀνάγυρός μοι κενυῖα δολαί.

ΜΥΡΡΙΝΗ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΔΑΜΠΙΤΩ, ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

- 70 ΜΥΡΡ. Μᾶν ὑπεροί παρῆσθε, ὦ Λυσιστράτη;
 Τί φῆς; τί σιγᾶς; ΛΥΣ. Οὐκ ἐπανῶ, Μυρρίνη,
 Ἦκεσαν ἀεὶ πάλαι τούτῃ φράγματι.
 ΜΥΡΡ. Μόλις γὰρ εὔρον εἰ σκότω τὸ ζῶνον.
 Ἄμ' εἰ πᾶν δει ταῖς παρῆσαισιν λέγε.
 ΛΥΣ. Μὰ Δί' ἀμ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγη γ' εἶνεκα.

Τὰς

vf. 50. Αἶρεσθε δόρυ] Euripides in Heraclidis vf. 314. *Kai mēpot' eis tōn tēkōn aīrethai dōry.*

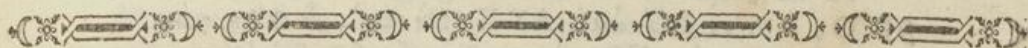
vf. 58. Ταρ παρῆσθων] Vide ad Vespas vf. 1218.

vf. 60. Ἐπι κελήταν] Est genus navigii κελύς, & equus singularis. unde κελυτίζειν, equum agitare, quod in obscenitas etiam est: & latet hic obscenitas ista, ut recte vidit Scholiastes. Vide ad Vespas vf. 500.

vf. 64. Τάχα πον ἤρετο] Bisetus legerat αἰήρετο, quod commodè supplet versum; in quo alias una syllaba deest. Ut autem vf. 60. vox κελύς erat ambigua, ita & hic αἰήρετος, quae & lembum significat, & poculi genus quoddam. Itaque cum dicit αἰήρετο sive ἤρετο, loquitur tanquam de poculo; ut Antiphanes Comicus a-

puḍ Athenaeum p. 692. Μεγάλῃ Διὶ Σωτῆρι. ἌΚΑΤΟΝ ἨΡΕ τις. Magnam Jovis Servatoris acatum sustulit. Nihil autem impedit, quod apud nostrum est ἤρετο, hic autem ἤρε. utrumque enim dicitur & αἶψον & αἶψος in eadem significatione. Epicrates Comicus in Fragmento Athenaei, quod insertum est Lib. XI. Animagadvers. Casauboni: Κατάκατος τ' ἌΚΑΤΙΑ, κελύς. Αἶψον τὰ μέγιστα. Depone acatia, calices tolle majores. De isto autem poculo Athenaeus ibi dicit: ἀκατῶ, ποτήριον τοιοῦτο πλοῖο. Acatus poculum simile navi. Lepida itaque Comicus noster, cum de acato navigio tantum loqui videretur, intelligit simul acatum poculum; nempe ut notet bivacitatem mulierum, quod saepe facit.

- 50 Virorum contra aliam hastam nemo tollat.
 CAL. Crocotam ergo, ita me Divae ament, mihi tingam.
 LYS. Nec clypeum sumat. CAL. Cimbericum induam.
 LYS. Nec gladium. CAL. Comparabo mihi tales calceos.
 LYS. Annon ergo adesse mulieres oportebat?
- 55 CAL. Imo profecto advolantes venisse oportuit dudum.
 LYS. Sed proh dolor! videbis eas nimis Atticas esse,
 Dum omnia faciunt justo tardius.
 At nec ex maritimis ulla mulier adest:
 Nec ex Salamine. CAL. Sed has scio
- 60 In celocibus trajecisse matutinas.
 LYS. Nec illae, quas sperabam & arbitrabar ego
 Primas hic fore Acharnensium inquam
 Uxores, veniunt. CAL. Quin Theagenis uxor
 Tanquam horsum tendens cymbam educebat.
- 65 Sed ecce accedunt quaedam:
 Item aliae etiam. io! io!
 Unde sunt? LYS. Ex Anagyro. CAL. Ita profecto.
 Ergo Anagyrus mihi videtur commotus.

MYRRINA, LYSISTRATA, LAMPITO, CALONICA.

- 70 MYRR. Num tardius advenimus, ô Lysistrata?
 Quid ais? cur taces? LYS. Non laudo te, Myrrhina,
 Quae modo veneris in re tanta.
 MYRR. Vix enim inveni cingulum in tenebris.
 Sed si plane necesse est, fare praesentibus nobis.
 LYS. Imo potius expectemus propter aliquas causas

Dum

& in hac ipsa Comoedia. Sic, ni fallor, non absurde locum hunc explicasse videri possum; sed cave statuas aliquid parte altera inaudita. Kusterus ad hunc locum. Et sensus & metri gratia, inquit, scribendum est, *ἐνδρασιον* (i. e. τὸ Ἐνδρασιον) ut vel patet ex Suida v. *Ἐνδρασιον*, qui ad hunc locum Comici respiciens ait: *Ὁμοιωτικὸν Ἐνδρασιον. ἢ ἐν ὑδρασιῶ πύργῳ ἀπὸ τῆς ἀπύου.* Theagenes nimirum ut superstitiosus a Comico hic notatur, quod identidem Hecates simulacrum soleret consulere, quoties exiret. Sic ille. Necesse autem est, hac stante emendatione, legi non *ἐνδρασιον* ab *ἀναγυροῦ*, sed *ἐνδρασιον*, ab *ἐνδρασιον*, & praeterea non *ἐνδρασιον*, sed *ἐνδρασιον*, aut

ἐνδρασιον. Licet itaque satis multa hoc pacto mutentur, tamen adhuc amplecterer hanc emendationem, propter auctoritatem Suidae; nisi absurdum videretur, Theagenem tanta fuisse stoliditate, ut, tanquam oraculum, statim interrogaret, quoties exiret, quae responsa dare non poterat: nec prophetas habebat, ut oraculum Apollinis & alia. Non debent autem & Suidae verba tanquam oracula accipi, quem constat non pauca absurda habere.
 vs. 68. *Ὁ γὰρ ἄναγυρος*] Anagyrus est Pagus Atticus & herba quaedam foetida. unde Proverbium: *κατὰ ἀνάγυρον*. de quo vide Erasmus.

- 75 Τὰς τ' ἐκ Βοιωτῶν, τὰς τε Πελοποννησίων
 Γυμναῖχες ἐλθεῖν. ΜΥΡΡ. Πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
 Ἥδη δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὸν ἀποσέρχε[ι].
 ΛΥΣ. ὦ Φιλτάτη Λάκωνα, χαίρει Λαμπιτῶ.
 Οἶον τὸ κάλλει, ὦ γλυκυτάτη, σὲ φαίνε[ι].
 80 Ὡς δ' ἐχθροῖς, ὡς δὲ σφειγᾶ τέ σῶμά σε.
 Κᾶν ταῦρον ἀγχοῖς. ΛΑΜΠ. Μάλα γὰρ οἶώ, καὶ σὶώ,
 Γυμνάδδου γὰρ, καὶ ποτὶ πυγᾶν ἄλλομα.
 ΛΥΣ. Ὡς δὴ καλὸν τὸ ζῆμα πτηθίων ἔχεις.
 ΛΑΜΠ. Ἄσπ' ἰερεῖον τοί μ' ὑποφάλασσετε.
 85 ΛΥΣ. Ἥδη δὲ ποδαπὴ ᾧ ἢ νεᾶνις ἢ τέρα.
 ΛΑΜΠ. Πρέσβειρά τοι, καὶ τὸ σὶώ, Βοιωτία,
 Ἰκὲ πόθ' ὑμέ. ΛΥΣ. Νὴ Δί', ὦ Βοιωτία,
 Καλὸν γ' ἔχουσι τὸ πεδίον. ΛΑΜΠ. Καὶ νὴ Δία
 Κομφότατα τῶν βληχῶ γὰρ ὄψατεπλημένη.
 90 ΛΥΣ. Τίς δ' ἢ τέρα παῖς. ΛΑΜΠ. Χαῖρα μί, καὶ τὸ σὶώ,
 Κορυθία δ' αὖ. ΛΥΣ. Χαῖρα, νὴ τ' Δία,
 Δήλη ἔτιν ἔσσι ταῦτα γι τάντθθενί.
 ΛΑΜΠ. Τίς δ' αὖ ξυωαλίαζε τίνδε τ' τόλον
 Τὸν τᾶν γυναικῶν; ΛΥΣ. Ἄδ' ἐγώ. ΛΑΜΠ. Μυσιδδέτω,
 95 Ὅ, ἢ λῆς, πὸθ' ὑμέ. ΛΥΣ. Νὴ Δί', ὦ φίλη γύναι.
 ΜΥΡΡ. Λέγε δὴ τὰ τὸ σπυδαῖον ὅ, ἢ τὸ τ' ἐπί σοι.
 ΛΥΣ. Λέγειμ' ἀν ἡδὴ πρὶν δὲ λέγειν, ὑμᾶς τοδὶ
 Ἐπερήσομα πὶ μικρόν. ΜΥΡΡ. Ὅ, πὶ βέλγ γὰρ σὺ.
 ΛΥΣ. Τὸς πατέρας ἐ ποθεῖτε τὸς τ' παιδίων
 100 Ἐπὶ φραπᾶς σπίντας; ΜΥΡΡ. Εὖ γὰρ οἶδ', ὦ
 Πάσαισιν ἡμῖν ἐστὶν σπυδαῖων ἀνήγ.
 ΛΥΣ. Ὅ γ' ἐν ἐμὸς ἀνήγ πέντε μῆνας, ὦ τάλαν,

Ἄπε-

vf. 81. Ναὶ τὸ σὶώ] Pro ἢ τὸ σὶώ. Loquitur autem Lampito Dorice & in sequentibus. Ceterum cum Lacones & Lacaenae jurant in τὸ σὶώ, intelliguntur Censor & Pollux. Vide ad Acharnenses vf. 905.

vf. 82. Γυμνάδδου γὰρ, καὶ ποτὶ πυγᾶν ἄλλομα. Exercebantur autem in palaestris puellae Laconicae, non minus atque adolescentes; Pythagoreus quidam, cui nomen creditur esse Mimns: ἀγῆλα Λακωνικαῖσι τὰς κῆρας ΓΥΜΝΑΣΕΣΘΑΙ ἀγῆλα δὲ τὰς καὶ ἀγῆλας παρῆται, καλὴν. Ἰσοί δ' ἀισχρῶν. Principio, apud Lacedaemonios pulchrum est puellas exercere sine tunica, & sine veste prodeire; apud Ionas autem turpe. Loquitur autem Dorice Ovid. Epist. Paridis ad Helenam: More tuae gentis nitida dum nuda palaestra Ludis, & et nudis foemina mixta viris. Quae loca citavit Barneus ad Andromacham Euripidis vf. 595.

Ibid. Πρὶν πυγᾶν] Intelligendus est hic locus de Saltatione Laconica, βίβασι dicta, de qua Pollux Lib. IV. Sect.

102. καὶ βίβασι δὲ τι ἢν εἶδ' Ἀλακωνικῶν ὀργιστος, ἢ καὶ τὰ ἄλλα πρὸς τὸν ἴσον, ἢ τοῖς παῖσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς ΚΟΡΑΙΣ. ἴδου δὲ ἌΛΛΕΣΘΑΙ καὶ λαλῶν τοῖς ποῖ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΠΥΓΑΣ. Erat & Bibasis species quaedam saltationis Laconicae, cujus etiam erant proposita praemia, usque solum pueris, sed & virginibus. Oportebat autem ita subsultare, ut nates pedibus coningerentur. Locum indicavit Kusterus.

vf. 84. Ἄπερ] Scribendum ἄπερ, aut ἄπερ, aut ἄπερ pro ἄπερ i. e. ἄπερ. Suidas hunc locum citans legit ἄπερ in communi dialecto, sed potius ita scribendum, ut dixi. Vide ad Acharn. vf. 907.

Ibid. ὑποφάλασσετε] Pro ὑποφάλαρατε.

vf. 86. Πρέσβειρα] In Acharn. vf. 383. Boeotius Dorice loquens etiam utitur hac voce. De τὰ τὸ σὶώ paulo aute.

vf. 87.

- 75 Dum Boeotorum & Peloponnesiorum
 Uxores veniant. MYRR. Multo tu rectius dicis.
 Et ecce haec Lampito accedit.
 LYS. ô Charissima Lacaena, salve, ô Lampito,
 Quam formosa videris, ô dulcissima!
- 80 Qui color, quae habitudo corporis tui.
 Vel taurum strangulare posses. LAMP. Arbitror sane, nam pol
 Exerceo corpus, & subsultans pede podicem ferio.
 LYS. Quam bellas habes papillas!
 LAMP. Tanquam hostiam pertrectatis me.
- 85 LYS. Haec autem adolescentula altera cujas est?
 LAMP. Primaria pol foemina Boeotia
 Venit ad nos. LYS. Profecto Boeotia est,
 Pulchrumque utique habens campum. LAMP. Et certe
 Pulcherrime pulegium ei vulsellis purgatum est.
- 90 LYS. Quae vero est illa altera puella? LAMP. Bona quidem, ita me gemi-
 ni Dii ament,
 Sed Corinthia. LYS. Bonam profecto
 Apparet esse hinc ex istis indiciiis.
 LAMP. Quis jam congregavit hunc exercitum
 Mulierum? LYS. Ipsa ego. LAMP. Dic nobis,
- 95 Quid nos velis. LYS. Ita sane, charissima.
 MYRR. Dic, inquam, quodnam sit ferium illud negotium.
 LYS. Jam dicam. sed priusquam dicam, vos hoc
 Interrogabo; pauxillum quiddam. MYRR. Quicquid voles.
 LYS. Patres non desideratis liberorum *vestrorum*
- 100 Absentes in militia? MYRR. Sat enim scio
 Unicuique nostrarum peregre abesse virum.
 LYS. Meus quidem vir jam quinque menses infelix

Abest

vf. 87. [Ἰνὸς ποδὸς ἡμῶν] Pro ἴναι, sive ἴσταται, aut ἀρίσταται
 πρὸς ἡμᾶς.

vf. 88. Τὸ πάλιον] Scholia: λέγεται γὰρ ἡ Βοιωτία εὐ-
 πιδίως εἶναι. Sed intelligit hortum muliebrem, τὸ αἰδαῖον,
 ut recte vidit Florens.

vf. 89. Τὰ βλαχῶ] Hic etiam τὸ αἰδαῖον, ut & Scho-
 lastes. Est autem allas βλαχῶ pulegium, cuius ferax
 Boeotia. Hinc & in Acharn. Boeotius pulegium ve-
 nale fert Athenas vf. 361. 369.

Ibid. Παρὰ πρὸς τὸ μῖνον] Solebant id facere. Infra vf. 151.
 γυμναί, δὴ τὰ παραπρὸς τὸ μῖνον & in Ranis vf. 513. ἡδὲ
 λίσσαι κατὰ παραπρὸς τὸ μῖνον.

vf. 90. Χαῖα] ,, Hic τὸ χαῖον generosum, nobile, &
 ,, bonum valet; ut & usurpat Theocritus Idyll. 8. Πλο-
 ,, ρενος." Scholia, χαῖα μὲν, ἀγαθὸν μὲν. Biferus citat
 Aeschylum in Supplicibus, ubi vf. 865. λαβυχαῖον, ad
 quam vocem Scholia: ἡ μεγίστη εὐχάρις. Χαῖοι γὰρ εἰ

ἠγάσθη. Comicus hic in Lysistr. vf. 1162. ἄρα γυναικῶν
 ὄπισθα χαῖοντιον.

vf. 91. Κορινθία δ' αὖ] Quasi dicat, Est quidem bel-
 la, sed non casta: quia Corinthi meretrices plurimae.

vf. 93. Εὐνοῦλα?] Dorice pro εὐνοῦλας, ut patet ex voce
 ἡδὲ τὰ, Comitium: unde & alibi apud Comicum ἡδὲ τὰς τῶν,

vf. 94. Μυσιδῆτα?] Editio Farrei melius μυσιδῆ τῶν
 quod est pro μυθίς τῶν i. e. λέγει τῶν. Dic igitur. Nisi forte
 omnino τῶν legendum pro τῶν.

vf. 95. Ὅτι γὰρ πῶς ἡμῶν] Pro ὅτι scribendum ὅ, τῶν.
 ἄς autem significat ὅδῳ, ut in Acharn. vf. 772. πῶς
 vero est ambiguum: aut enim pro ποτὶ, ut sit ὅ, τῶν
 ποτὶ ἡμῶν: quidnam tandem nos vultis: aut pro πρὸς, ut
 sit, μὴ γὰρ τῶν πρὸς ἡμᾶς.

L. Z. Z. Z. Z.

- Ἄπειν ὅτι Θρακίης φυλάττων Εὐκράτιον.
 ΜΥΡΡ. Ὁ δ' ἐμός γε τάλεις ἐπὶ μῆνας ἐν Πύλῳ.
 105 ΛΑΜΠ. Ὁ δ' ἐμός γε καὶ ἐκ τῶν ταγῶν ἔσθ' ἔλα,
 Πορπακισάμην Φρεδῶ ἀμπλάμην ἔβα.
 ΛΥΣ. Ἄλλ' ἔδ' μοιχὲ καταλέλειπεν Φεφάλυξ.
 Ἐξ ἔ γ' ἡμᾶς φρεδῶσαν Μιλήσιοι,
 Οὐκ εἶδον ἔδ' ὄλισθον ὀκλωδάκλυτον,
 110 Ὅς ἢ ἂν ἡμῖν στυπὴ πικυεῖα.
 Ἐθέλοιτ' ἂν ἐν, εἰ μηχανῶ ἄροισι ἐγὼ,
 Μετ' ἐμῶ καταλύτῃ τ' πόλεμον; ΜΥΡΡ. Νὴ τῶ θεῶ,
 Ἐγὼ δέ γ' ἂν καὶ εἴ με χεῖρ ἢ τρυγκυκλον
 Τυτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αἰθημερόν.
 115 ΚΑΛ. Ἐγὼ δέ γ' ἂν καὶ ὡσπερὶ ψῆπταν δοκῶ
 Δῶναι ἂν ἐμαυτῆς παρταμῶσα τ' ἡμῖσι.
 ΛΑΜΠ. Ἐγὼ δέ καίκα ποτὶ Ταυγάτον γ' ἄνω
 Ἐλσοίμ', ὅτα μέλλοιμί γ' εἰσεῖναι ἰδεῖν.
 ΛΥΣ. Λέγοιμ' ἂν. ἔ δει γ' κεκρύφθαι τ' λόγον.
 120 Ἡμῖν γ', ὦ γυναῖκες, εἰ περ μέλλομεν
 Ἀναγκάσειν τῆς ἀνδρας εἰρήνῃ ἄγειν,
 Ἀφελίε ἐστὶν. ΚΑΛ. Τῆ; Φεράσον. ΛΥΣ. Ποίησέτ' ἐκ;
 ΚΑΛ. Ποίησομεν, καὶ σκοθαεῖν ἡμᾶς δέη.
 ΛΥΣ. Ἀφελίε τοῖσι ἡμῖν ἐπὶ ἔ πέεις.
 125 Τί μοι μετατρέφεσθε; ποὶ βαδίζετε
 Αὐταί; τί μοι μῶτε, κ' ἀναβίετε;
 Τί χεῖρ τέτραπται; τί δάκρυον κατέβη;
 Ποίησέτ', ἢ ἔ ποιήσέτ'; ἢ τί μέλλετε;
 ΜΥΡΡ. Οὐκ ἂν ποιήσαιμι· ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐσπέτα.
 130 ΚΑΛ. Μὰ Δί' ἔδ' ἐγὼ γὰρ· ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐσπέτα.
 ΛΥΣ. Ταυτὶ σὺ λέγεις, ὦ Ψῆπτα; ἔ μὲν ἄσπρ γε
 Ἐφροσα σαυτῆς καὶ ὠδρατεμῖν τ' ἡμῖσι.
 ΚΑΛ. Ἄλλ' ἄλλ' ὅ, π βύλα; καὶ με χεῖρ ἄσπ' ἔ πύρος
 Ἐθέλω.

vf. 103. Εὐκράτιον] Hic dux aliquis fuit Atheniensis. Et notatur tanquam muneribus corrumpi solitus, & proditor, & peregrinus. Scholia. In Equitibus etiam vf. 254. est eius mentio Eucratis.

vf. 105. Ὁ δ' ἐμός γε καὶ ἐκ τῶν ταγῶν ἔσθ' ἔλα. in τῆς ταγῶν ἔσθ' ἔλα.

Ibid. Ἐκ τῶν ταγῶν] Scholia: ἐκ τῆς ταγῶν. Forte etiam ἐκ τῆς παρατάγης, ἀπὸ τῆς στρατίας. Apud Aeschylum significat ducatum in Agamemnone vf. 111. σύμφρον ταγῶν, concordem ducatum. Loquitur autem de Agamemnone & Menelao Ducibus Graecorum ad Trojam. Hinc ταγῶν, dux, imperator: in Equitibus vf. 159. ubi vide notam.

vf. 106. Πορπακισάμην] Ex Schollis: ἀντι τῷ ἀναγκάσει τὴν ἀσπίδα, ἅμα τῷ παρῆναι ἀντιστῆναι. Sumto clypeo, simul ac venisset, abiit. Est autem ἀ πορπαξ, quod manubrium clypei significat, ut in Equit. vf. 844. & per synecdochen accipitur pro ipso clypeo, ibid. vf. 1366. & in Pace vf. 661.

Ibid. Φρεδῶ ἀμπλάμην] Euripides in Andromacha vf. 1219. ἀμπλάμην πάντα φρεδῶ. Avolantia omnia, evaporanda. Est autem ἀ ἀπατίμην. ἔβα autem pro ἔβα.

vf. 109. Ὀλισθον] Cratinus: Μισαταὶ δὲ γυναῖκες ὀλισθῶ χροῖσται. Libidinosae mulieres vestro coriaceo utentur. Apud Suidam & Hesychium in Μισατά. Notat autem

Abest in Thracia observans Eucratem.

MYRR. Et meus quidem totos sex menses in Pylo.

105 LAMP. Meus autem siquando ab exercitu redeat,
Mox aptato clypeo subvolans abit.

LYS. Sed nec moechi relicta est scintilla.

Ex quo enim nos prodiderunt Milesii,

Ne olisbum quidem vidi octo digitorum,

110 Qui nobis esset coriaceum auxilium.

Velletisne ergo, si quam machinam ego invenero,

Mecum delere bellum? MYRR. Per Deas juro

Me velle, si me oporteat vel encyclum

Istud deponere pignori, ut hoc ipso die potem.

115 CAL. Ego vero mihi videor vel rhombi instar

Me ipsam dissectura, & dimidium mei datura.

LAMP. Ego vero vel ad Taygetum

Ascenderem, si ibi pacem sim visura.

LYS. Dicam ergo, non enim oportet hanc rem celari.

120 Nobis enim, ô mulieres, si volumus

Cogere viros ad colendam pacem,

Abstinentum est. CAL. A quibus rebus? dic. LYS. Facietisne ergo?

CAL. Faciemus, etsi nos mori oporteat.

LYS. Abstinentum igitur nobis est a pene.

Quid mihi averfamini? quorsum itis?

125 Vos inquam cur labra distorquetis, & renuitis?

Cur color mutatur *vester*? cur lacryma fluit?

Facietisne, an non facietis, aut quid cunctamini?

MYRR. Non fecerim istud, sed bellum serpat.

CAL. Nec ego profecto: sed bellum serpat.

130 LYS. Hoccine dicis tu, rhombe? atqui modo

Ajebas te vel dimidium tui abscissuram.

CAL. Sed aliud, quicquid voles, si vel per ignem

In-

tem Schollastes Comici nostri ad Milesias mulieres respici tanquam olisbo utentes.

vf. 110. Σαυτήν ἐπικυρία] Scholia: Παρά τὴν προσηγορίαν, Σαυτήν ἐπικυρία, ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. ὁ δὲ εἰς τὴν σκαυτήν μετὰ τὴν σκαυτήν γὰρ εἰ ἐπισκεῖται. οὗτοι δὲ διεμαρτυροῦνται, οἱ χεῖρονται εἰ χεῖρας γυναικῶν. Alludit ad Proverbium σαυτήν ἐπικυρία, id est, scilicet auxilium, quod de infirmis dicitur. Mutavit autem σαυτήν in σκαυτήν, id est, coriaceum; quia coriacei sunt olisbi. Sunt autem vetera coriacea, quibus utuntur viduae mulieres. Sed apud Helychium & σαυτήν ἐπικυρία proverbium est. Vide Erasm. in Prov. Coriaceum auxilium.

vf. 113. Τῶ, κυκλῶν] Pro τὸ ἐγκυκλῶν, quod est vestimentum muliebri.

vf. 115. Ὄσπερ ἢ] Legendum omnino ὡσπερῖ, ut est in Editione Farrei; & apud Suidam v. Ὀσπερῖ, quem locum Kusterus indicavit, qui etiam ita legendum censet, uti & Florens.

vf. 117. & seq. Ἐγὼ δὲ καίκα &c.] Pro ἐγὼ δὲ καί κα (i. e. καὶ ἄν, unde καὶ) πρὸς τὸ Ταύστην ἔλθειμι.

vf. 118. Ὄσα] Legendum ἔτα, ut est in Editione Farrei, sive ἔπα, quod communi dial. ἔπα.

vf. 129. Ἄλλ' ὁ πύλαμ' ἐπίτω] In Equitibus vf. 669. ἔδωκεν ἐπιδῶν, ἀλλ' ὁ πύλαμ' ἐπίτω.

Z Z Z Z Y 2

- Ἐθέλω βαδίζειν, τῆτο μάλλον ἔ πέες.
 135 Οὐδὲν γ' οἶον, ὦ Φίλη Λυσιστράτη
 ΛΥΣ. Τί δὲ σὺ; ΛΑΜΠ. Κἀγὼ βύλομαι ἄγ' ἔ πυρός.
 ΛΥΣ. ὦ πᾶν καταπύρον θ' ἡμέτερον ἅπαν γένθ'.
 Οὐκ ἐπὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδίαί.
 Οὐδὲν γ' ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν κ' σκάφη.
 140 Ἄλλ', ὦ Φίλη Λάκωνα (σὺ γ' εἴαν γέμη
 Μόνη μετ' ἐμῆ, τὸ φράγμ' ἀν' σσασίμεσθ' ἔλι)
 Συμφήσιαί μιν. ΛΑΜΠ. Χαλεπὰ μὲν γὰρ τὰ σιῶ,
 Γυναικας ὑπῶν ἐστ' ἀνθ' ἡμεῶν μόναι.
 Ὅμως γέ μ' ἀν' δεῖ· τὰς γ' εἰρήνας μάλ' αὔ.
 145 ΛΥΣ. ὦ Φιλτάτη σὺ κ' μόνη τέτων γυνή.
 ΚΑΛ. Εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχόμεθ' ἔ σὺ δὴ λέγεις,
 (Ὅ μὴ γένοιτο) μάλλον ἀν' ἄγ' ἔ τρυγοῖ
 Γένοιτ' ἀν' εἰρήνη; ΛΥΣ. Πολύ γε, γὴ τὰ θεῶ.
 Εἰ γ' καθήμεθ' ἔνδοι ἐπιτεμιμνῶμαι,
 150 Κἄν τοῖς χιταίοισι τοῖς ἀμοργίνοις
 Γυμναὶ παραιοῖσιν δέλωσ' ἀπαπιλωδία,
 Στύουσι δ' ἀν' ἄνδρες, κἀπιθυμοῖσι πλεῖσιν,
 Ἡμεῖς δὲ μὴ παραιοῖσιν, ἀλλ' ἀπεχόμεθα,
 Σπονδαὶς πείσοισιν ἀν' ταχέως εὐ οἶδ' ὄλι.
 155 ΛΑΜΠ. Ὅγ' ὦν Μειέλασθ' τὰς Ἑλένας τὰ μάλ' αὔ
 Γυμναὶ παραιοῖσιν ἐξέβαλ' οἶω το ξίφθ'.
 ΚΑΛ. Τί δ' ἦν ἀφ' ὧσιν ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλε;
 ΛΥΣ. Τὸ ἔ Φερεκράτης, κίνα δέρειν δεδαξιδίω.
 ΚΑΛ. Φλυαεῖα ταῦτ' ἐπὶ τὰ μεμιμνῶμαι.
 160 Ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμαῖον βία
 Ἐλκωσιν ἡμᾶς; ΛΥΣ. Ἄντέχεσθ' ἔ θυρῶν

ΚΑΛ.

vf. 139. Ποσειδῶν καὶ σκάφη] Scholia: εἰς τὴν Σαροκλίαν δὲ Τυρῶ πάντα συντίθει, ἐκβύσας τὰ πύργα εἰς σκάφη. Haec in Sophoclis Tyroem tendunt, quae filios recens natos exposuerat in scapha. In isto loco scripti ἐκβύσας pro ἐκβύσιν· mallet praeterea σκάφη. Sunt autem filii Tyronis sive Tyrus Neleus & Pelias, quos susceperat ex coitu Nepenni. Hinc Suidas in ἐκ ἐπὶ locum ita exponit: εἰδὲν ἑσμεν εἰ μὴ συνταξάμεθα, καὶ τίχλον· Nihil enim sumus, nisi tantum ad coeundum & parientum aptae. Sed haec Suidae verba vix possunt commode exprimi Latinis. Quare Kusterus in sua Edit. Suidae scribit male se ἴσμεν legere, id est, scimus. Sed forte non est necesse, nam & Comicus ita loquitur in Avibus vf. 19. καὶ δ' ἐκ ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδίαί. Ceterum recte fecit Scholiastes ad Tragoediam hic respici; praecedit enim ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδίαί.

vf. 142. Χαλεπὰ μὲν γὰρ τὰ σιῶ] Pro χαλεπὸν μὲν γὰρ

τὰ θεῶ.

vf. 143. Ἐπιῶν &c.] Pro ἐπιῶν ἀπὸ φωνῆς μόναι. Ceterum in hanc sententiam Aeschylus in Agamemno. vf. 870. Τὸ μὲν γυναικᾶ πρῶτον ἀρσενῶσθ' δίχα ἠεθαι δῶροις ἑμμοῖον, ἐκπαχλον κακόν· Primum quidem uxorem absque viro Sedere domi desertam, immane malum.

vf. 144. Ὅμως γέ μ' ἀν' δεῖ] Legendum ἔμοις γε μὴν δεῖ, ut Fiorens & Kusterus recte viderunt. Est autem μὴν pro μὲν, Dorice.

Ibid. Τὸς γὰρ εἰρήνας] Leg. τὰς pro τῆς γὰρ εἰρήνης. & subaudiendum ἔμοις & ἀπὸ κοινῆς, δεῖ. Ut sit: τῆς γὰρ εἰρήνης ἔμοις μάλ' αὔ δεῖ συμφησασθαι σοι· Paci enim causa omnino oportet me tibi assentiri. Aut subaudiendum ἐπὶ, vel simile; ut sit: τῆς γὰρ εἰρήνης μάλ' αὔ ἐπὶ· Pacem enim valde desidero.

vf. 150. Ἀμοργίνοις] Vel a materia, vel a colore, vel a loco. Vide Lexicographos Graecos.

- Incedendum sit, malo, quam illud, quod de pene dicebas;
 135 Nam nulla ratione fieri hoc potest, ô charissima Lysistrata.
 LYS. Tu vero quid? LAMP. Et ego volo per ignem.
 LYS. ô Nos libidinosas omnes!
 Non frustra fiunt de nobis tragoediae:
 Nihil enim fumus nisi Neptunus & scapha.
 140 Sed ô charissima Lacaena, (tu enim si fueris
 Sola mecum, res haec salva erit nostrâ operâ)
 Assentire mihi. LAMP. Difficile quidem profecto
 Est, foeminas dormire solas sine mentula.
 Tamen si necesse est; pacis causa utique *velim*.
 145 LYS. ô Charissima, & sola istarum foemina.
 CAL. Si autem quam maxime abstineamus a quo tu dicis,
 (Quod absit) magisne propterea
 Fiet pax? LYS. Multo *magis*, ita me ament Divae;
 Si enim federimus domi fucatae,
 150 Et in amorginis subuculis
 Nudae incederemus genitalibus depilatis & vulvis,
 Arrigerent viri, & coire cuperent;
 Nos autem si non accederemus, verum abstineremus,
 Sat scio mox pacem eos facturos.
 155 LAMP. Sane Menelaus Helenae mammas aliquando
 Nudae conspicatus, *propterea*, ut puto, abiciebat gladium.
 CAL. Quid si, ô misella, viri nos reliquerint?
 LYS. Tunc secundum illud Pherecratis oportet canem excoriare excoriatum.
 CAL. Nugae sunt simulacra ista:
 160 Si vero prehensas in cubiculum vi
 Traxerint nos? LYS. Tu tene januam. *adhaere januae foribus*.

CAL.

vf. 151. Παρατεταμέναι] Supra vf. 89. De isto autem delta Scholiastes: τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικῶν τοῦτο γὰρ τὸ σχῆμα.

vf. 152. Πλακῶν] Editio Farrei σπικλῶν, ut in Pluto vf. 1088. ubi διωσπικλαμένον.

vf. 155. & 156. Ὁ γὰρ ἄν &c.] Pro ὅ, ἢν Μαίλα τῆς Ελένης τὰ μῆλα πᾶσι [aut πῶ] γυμνῶσι. αἰο autem pro αἰμαί, & παρίλαει. Papillas autem vocat μῆλα, ut in Acharnensibus vf. 1298. κιδάτια. Quod ad Historiam adtinet, vide Not. seq.

Ibid. Ἐξήλασε. — τὸ ἔξο.] Scholiastes in Vespas vf. 712. ad τὸ ἔξο. & δίνουμαι κατέχων scribit: ὡσπερ ὁ Μενελάου. τῆτοι γὰρ φασὶν ὁμῶσαντα ἐπὶ τῶν Ἑλένης ὀποκαλοῦν τὸ ἔξο. ἢ δὲ ἰσχυρῶς παρ' Ἰωάννου καὶ Εὐαγρίδου. Ut Menelaus. Hunc enim ajunt, cum irrussisset in Helenam (tanquam occisurus), abjecisse gladium. Historia extat apud Ibycum & Euripidem. Hic in Lysistrata Scholiastes

citat etiam locum Euripidis, qui habetur in Andromacha vf. 629. ubi Peleus Menelaum objurgans dicit: Οὐκ ἔκλυες γυναῖκα χερσὶν λαβόν, ἄλλ' ὡς Ἐσσειῶδες Μαστόν, ἔκβαλλον εἰφὸς φθῆμι ἰδύεω. — Non occidisti uxorem, cum eam in potestatem tuam accepisses, sed ut vidisti papillam, abjecto gladio osculum accepisti. Locum hunc & Florens citavit.

vf. 158. Τὸ τὸ Φημερότης] Scholia: Ἐάν ἡμᾶς παρίδοσιν οἱ ἄνδρες τὸτε πάλιν ἴξισμι ὀλοσθεὶς χηρᾶσθαι, καὶ ἀποδιδῶναι τὰ ἀποδιδωμένα οὐκ ἔτι. Φημερότης δὲ ἐν δράματι ἔπι τῶτο. ἔστιν πάσσαις ἢ παροιμία ἢ ἰσχυρῶς παρ' ἄλλων παροχόντων ἰσ' οἷς παρίδοσιν. Si nos negligenti viri, tunc rursus licet coriacis penis uti, & macerare macerata coria. Id quod Pherecrates in Fabula dixit. Unde usurpatur istud Proverbum de illis, qui ad ea, quae passi sunt, alia patiuntur. Vide Erasmi Adagia. Ceterum in his Scholiis ἄλλα scripti pro vulgato ἄλλως.
 Z z z z z z

- ΚΑΛ. Ἐὰν δὲ τύπῃωσιν; ΛΥΣ. Παρέχων ἡσὴ κακὰ κακῶς.
 Οὐ γὰρ ἐνί τύτοις ἠδὸν ποῖς πρὸς βίαν.
 Κ' ἄλλως ὀδυῶν ἡσὴ καμὲλὴ ταχέως πάνυ
 165 Ἄπερσον. ἔ γὰρ εἰδὲ ποτ' ὀφραυθήσε.)
 Ἄνη, εἰὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρει.
 ΚΑΛ. Εἴποι δοκεῖ σφάν ταῦτα, χ' ἡμῖν ξυδοκεῖ.
 ΛΑΜΠ. Καὶ πὸς μὲ ἀμὲν ἄνδρας ἄμες πείσομες
 Πάντας, δικαίως ἄδδλον εἰράναν ἄγειν.
 170 Τὸν τ' Ἀσαναίων γαμὰν ρυγχάχεται
 Πᾶ ἢ πὶς ἀν πείσειεν αἰ μὴ πλαδδικῶ.
 ΛΥΣ. Ἡμεῖς ἀμὲλὴ σοὶ τάγε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
 ΛΑΜΠ. Οὐχ ἄς σπεδάς γ' ἔχου ται τεύηρες,
 Καὶ τὰργύειον τῶβουσον ἢ πῶδα τὰ σῶ.
 175 ΛΥΣ. Ἄλλ' ἐπὶ ἢ τῆτ' εὐ παρεσθιασμένοι.
 Καταληφόμεθα γὰρ τ' Ἀκρόπολι τήμερον.
 Ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ πρεστέτακται τῆτο δρᾶν,
 Ἔως ἀν ἡμεῖς ταῦτα σωπηθόμεθα,
 Θύειν δοκῶσαις καταλαβεῖν τ' Ἀκρόπολι.
 180 ΛΑΜΠ. Πάντα κ' ἔχει, ἢ τὰδε γὰρ λέγεις κελάς.
 ΛΥΣ. Τί δὴτα ταῦτ' ἐχ' ὡς τάχιστα, Λαμπιτοῖ,
 Ζυωμόσαμεν, ὅπως ἀν ἀρρήκτως ἔχη;
 ΛΑΜΠ. Πάρεφανε μὰν τ' ὄγκον, ὡς ὀμώμεθα.
 ΛΥΣ. Καλῶς λέγεις. πῦ δ' ἢ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
 185 Θεὶς ἐς τὸ πρῶτον ὑπὶ πᾶν τ' ἀσπίδα,
 Καὶ μοι δότω τὰ τομῖα πῖς. ΚΑΛ. Λυσιφράτη,
 Τίν' ὄγκον ὀγκῶσαις ποτ' ἡμᾶς; ΛΥΣ. Ὅν πνα;
 Εἰς ἀσπίδ', ὡσπρ Φησὶν Αἰσχύλῳ ποτὲ,

Μηλο-

vf. 167. Εἰ τοι δοκεῖ σφάν &c.] In Avibus vf. 1629. αἱ τινι δοκεῖ σφάν ταῦτα ἡμεῖς συνδοκεῖ. Quem locum citavit & Bifetus.

vf. 168. Καὶ πὸς μὲν &c.] Pro καὶ πὸς μὲν ἡμῶν ἀφραὶς ἡμεῖς πείσομεν.

vf. 169. Πάντας] Editio Farrei πάντα per a longum pro πάντα i. e. πάντες, ut & Florens legerat, ut patet ex ejus versione, ubi reddit per ubique, ut & ego verti. Occurrit & infra vf. 180.

vf. 170. Τὸν τῶν Ἀσαναίων γαμῶν] Pro τὸν τῶν Ἀσαναίων γαμῶν.

Ibid. Ρυγχάχεται] Scribitur diversimode haec vox; Edit. Farrei ρυγχάχεται, ut etiam Hesychius; at Suidas ρυγχάχεται. Scholiastes autem ad praesentem locum notat variantem lectionem ρυγχάχεται, & exponit, ut alii, per ὄγκον & σπυρτόν. Itaque ὁ Ἀσαναίων ρυγχάχεται est ὁ Ἀθηναίων σπυρτόν. Sic autem vocat plebem Atheniensem in Vespis vf. 664.

vf. 171. Πλαδδικῶ] Editio Farrei πλαδδικῶ. Sed legendum omnino videtur πλαδδικῶ, ut est apud Suidam

in Ρυγχάχεται, quem locum indicavit Kusterus. Florens etiam viderat ita legendum esse. Exponit autem per παραφροσὴν Scholiastes & Suidas. Occurrit & infra vf. 991. πᾶ vero pro πᾶ i. e. πᾶς.

vf. 173. Οὐχ ἄς σπεδάς] Ita legerat Scholiastes h. l. Editio Farrei, ἐχ' ὡς σπεδάς, unde bona, ni fallor, lectio concinnatur: ἐχ' ὡς σπεδάς, exponit autem Scholiastes σπεδάς ἀντὶ τῶ σπεδάς. Itaque ἐχ' ὡς σπεδάς ἔχουσι ται τρήμας; erit: ἐχ' ὡς σπεδάς [τι] ἔχουσι αἱ τρήμας. Non, ut studii & accelerationis [quaequam] habeant trivemes. Quod si σπεδάς legatur in acutativo, magis perspicua est oratio, & tunc non est τι subaudiendum. In aliis Edit. est ἐχ' ὡς σπεδάς. Ceterum quod hic Lampito vult fieri, nempe, ut mulieres impediunt ne viri classem intrare possint; id infra vf. 425. factum queritur Probulus: ἔτι γ' αἰ ἐγὼ πρίβελῳ ἰκπύρτος δ' ἡναι κωπῆ ἐσοται, τὰργύειον ἰσπὶ εἰσι ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἀποπικισίμαι τῶν πύλων.

vf. 174. Καὶ τὰργύειον τῶβουσον] Pro καὶ τὸ δαργύειον τὸ βούσον. Similiter autem apud Aeschylum in Sep-

teit.

- CAL. Si vero verberent? Lys. Aegre oportet copiam facere;
Non enim inest his rebus voluptas, si per vim fiant.
Et praeterea dolorem simulare oportet: & sine dubio mox
165 Defatigabuntur; nunquam enim voluptatem capiet
Vir, nisi mulieri id conducat.
CAL. Si vobis hoc videtur, nobis itidem videtur.
LAMP. Et nos quidem nostris viris persuadebimus,
Ut ubique sine dolo malo pacem colant.
170 Atheniensium vero colluuiem
Quomodo quis adducere possit, ne rursus fraude utatur.
Lys. Ne sis sollicita; nos, quod in nobis erit, nostratibus persuadebimus.
LAMP. Non hoc persuadendum est, ut triremes instruantur:
Et argentum illud plurimum sit apud Deam.
175 Lys. Sed & hoc etiam bene curatum est;
Occupabimus enim arcem hodie;
Nam senioribus hoc est mandatum negotium,
Ut, dum nos haec constituimus,
Sub specie sacrificandi occupent arcem.
180 LAMP. Omnino bene habebit res; etenim sic dicis bene.
Lys. Cur ergo non haec quamprimum, ô Lampito,
Jurejurando confirmamus, ut irrupta sint?
LAMP. Ostende modo juramentum, ut juremus.
Lys. Rectè dicis, ubi est Scythaena? quo spectas?
185 Pone ante nos clypeum supinum,
Et mihi det hostias aliquis. CAL. Lysistrata,
Quo jurejurando nos adstringes? Lys. Quonam inquis?
In clypeum, sicut in Aeschylô ajunt aliquos fecisse olim,

Maeta-

temthebana vl. 957. πλοῦτος ἀλοῦσα, divitiae immensas, ubi Scholia utraque: πλοῦτος. Est autem metaphora a locis profundis. Proprie usurpavit Eurip. in Phoenissis vl. 1599. Τετάρτη γὰρ αἰὲν ἔδωκεν Κίθαρον εἰς ἄλοῦσα χάρματα. Nam debuisse Tortari in profundissimos hiatus pervenisse Cithaeron. i. e. utinam eo descendisset. Scholia ibi: τὰ ἀλοῦσα. τὰ βαθύτατα.

Ibid. Ἡ παρὰ τὰ στήθη. Pro ἡ παρὰ τῆ στήθη. repetendum autem ἀπὸ κεινῶ, ὡς. ut sit, καὶ ὡς τὸ ἀργύριον τὸ ἀλοῦσον ἢ παρὰ τῆ στήθη. ut maneat intactum illud immensum argentum in arce Minervae, nec ad usus bellicos adhibeatur. Erat autem gazophylacium in ἐπιδοδῶμα templi Minervae; Comicus in Pluto vl. 1194. ἰδρυόμεθα — τὸν Πλούτον ἐπεὶ πρότις ἐν ἰδρυμένῳ τὸν ἐπιδοδῶμα ἀνὸ φιλάνθρωπον τῆς θεῆς. Kusterus hic lectorem remittit ad Meursii in Cecrops p. 26.

vl. 178. Σπυριδάμω. Editio Farrei ἐκσπυριδάμω, quod per metaphoram a sutoribus sumtam dicitur.

vl. 179. Οὐκ ἔστι δὲ καὶ. Ita Editio Farrei, &, ut Kusterus ait MS. Vat. nec non MS. Vossii. aliae Edit.

δουλάς, perperam; pendet enim a τῆς ἀριστοτέλει. Occupabunt autem arcem propterea mulieres, ut arrium custodiant, ne viri bellum instruant depromta inde pecunia. Vide infra vl. 492.

vl. 180. Πάρα ἢ ἔχει, καὶ τὰδε —] Pro πάντων ἀνέχει, καὶ τὰδε γὰρ. Lego enim cum Biseto non τὰδε sed τὰδε sive τὰδε. alias metum non constat.

vl. 182. Ἀσπίδες.] Lege ἀσπίδες, ut & alii viderunt.

vl. 183. Παρά τῶν μὲν.] Pro παρὰ τῶν μὲν. Hoc autem erit pro καὶ μὴ παρὰ τῶν.

vl. 185. Ἐπιδοδῶμα τῆς ἀσπίδος.] Thucydides Lib. VII. non longe a fine: καὶ τὸ ἀργύριον, ὃ εἶχε, ἀπὸ κεινῶν ἰσχυρῶν λόντες ἐς ἀσπίδας ἔθηκε. Et argentum omne, quod habebant, deponbant, injicientes id in scuta supina.

vl. 188. Εἰς ἀσπίδ' ἄσπερον οὐκ ἐν Αἰγυπία παρὶ] Scholia: Παρὰ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν ἑστ' ἰσχυρῶν ἀσπίδων γὰρ ἐστὶ δῆλον λοχάζεσθαι ταυροσπαζόντες ἐν μελάδενον οὐκ ἐστ' ἐν Σεπτιμυθιανῶν Αἰσχύλῳ: ἀσπίς γὰρ &c. i. e. Nam septem bellicosi duces boves macantes super clypeum nigro (ferro) revinctum. Sic apud Xenophontem p. 164. Illud au-

tem:

- Μηλοσφραγίσας. ΚΑΛ. Μὴ σὺγ', ὦ Λυσιστράτη,
 190 Εἰς ἀσπίδ' ὀμόσης μηδὲν εἰρήνης πέει.
 ΛΥΣ. Τίς ἀν' ἐν γένοιτ' ἀν' ὄγκος; ΚΑΛ. Εἰ λυθικόν ποθεν
 ἴππων λαβῆσαι τόμιον ἐκτεμοίμεθα.
 ΛΥΣ. Ποῖ λυθικόν ἴππων; ΚΑΛ. Ἄλλὰ πᾶς ὀμύμεθα
 Ἡμεῖς; ΛΥΣ. Ἐγὼ σοι, νῆ Δί', ἦν βύβλι, Φρεσίτω.
 195 Θεῖσαι μέλαινα κίλικα μεγαλύτεν ὑπτίαν,
 Μηλοσφραγῆσαι Θάσιον οἶνε ζαμνίον,
 Ὀμόσορδον ἐς τ' κίλικα μὴ πικρὴν ὕδωρ.
 ΛΑΜΠ. Φεῦ δᾶ τ' ὄγκον· ἀφατον ὡς ἐπαινω.
 Φερέτω κίλικά πς ἐνδοθεν ἢ ζαμνίον.
 200 ΛΥΣ. ὦ Φιλτά) γυναικες, κεραμίων ὄσθ.
 Ταύτιν μ' ἀν πς θύης ἠαδείη λαβών.
 Καταβίαια ταύτιν, προσλαβῆ με τ' κέρως.
 Δέσποινα Πειθοῖ, ἢ κίλικε Φιλοτησία,
 Τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξίν θυμύης.
 205 ΚΑΛ. Εὐχρων γε δ' αἶμα, καί ποπιπίτ) χαλῶς.
 ΛΑΜΠ. Καί μὰν ποτόδδ) γ' ἀδύ, καὶ τ' Κάτρωα.
 ΛΥΣ. Ἐἴτε σφάτιν μ', ὦ γυναικες, ὀμνύω.
 ΚΑΛ. Μὰ τ' Ἀφροδίτῃ σὺκ, εἴαν γε μὴ λάχης.
 ΛΥΣ. Λάζοισθε πᾶσαι τ' κίλικε, ὦ Λαμπιτοῖ.
 210 Λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἀσφ' ἀν καγὼ λέγω·
 Ὑμεῖς δ' ἐπομῆοσθε ταυτᾶ, καμπεδώσετε.
 Οὐκ ἔστιν εἰδεις εἰδὲ μοιχὸς, εἰδ' ἀνήγ.
 ΚΑΛ. Οὐκ ἔστιν εἰδεις εἰδὲ μοιχὸς, εἰδ' ἀνήγ.
 ΛΥΣ. Ὅς πς πρὸς ἐμὲ πρῶσεισιν ἐστυκᾶς. λέγω.

ΚΑΛ.

tem in Αἰσχόλω est metonymia, ut in Nubibus 1375. ἢ Εὐριπίδω. Kusterus edidit φησὶν Ἀισχόλῳ. v. 191. & 192. Λυθικόν — ἴππων] Scholia: Πρὸς τὸ αἰδέσθαι παλιν. λυθικὸν μὲν, ὅτι φάρις τὸ αἰδέσθαι λέγεται. φάριον δὲ τὸ λυθικόν. ἴππων δὲ, ἵππῳ καὶ κέλες λέγεται &c. Alludit ad veterem, dicitque primo album, quia veterum dicitur φάρις, & φάριον significat album: deinde Equum dicit, quia equus κέλες est. nempe solitarius. Haec acute Scholiastes & non inepte, si quis cogitet, quomodo solent Comicus in verbis ludere. Sed praeterea sciendum, vocem κέλες & κελτικόν esse in obscuro etiam, & eo alludi. Vide in Vespis v. 493.
 v. 192. Τόμιον] Τόμια dicuntur profecta victimae, ad quae jurabant. Demosthenes in Aristocr. ἐστ' εἰδὲ κατὰ τεχόντα τιν' ἔρπον τῶτο ποιῆσαι, ἀλλ' ἐν εἰδῆς ἡμῶν σιν ὑπὲρ εἰδῆς ἄλλω, εἰδὲ ἐπὶ τῶν ΤΟΜΙΩΝ ΚΑΠΡΟΥ, καὶ κρεῖ, καὶ ταύρα, καὶ τῶτων ἰσφαγμένων ἰφ' ὦν δῦ, καὶ ἐν αἰε κρέμας προθύου. Deinde istud faciet non juramento vulgari, sed quod nemo jurat super nulla re alta, stans ad profecta apris, vel arietis, vel tauri, qui erant madati a quibus oportet, & in diebus, in quibus convenit.

Ibid. Ἐκτεμοίμεθα] De castratione, praeter expectationem, pro τεμοίμεθα. Dicitur autem τέμνω τιμίω apud Aeschinem de falsa legatione.
 v. 195. Μέλαινα] Alludit ad μελάνδρον σάκῳ in Aeschylli loco supra adducto v. 138.
 Ibid. Ἰππῶν] Quia dixerat ὑπὲρ τὴν ἀσπίδα supra v. 185.
 v. 197. Μὴ πικρὴν ὕδωρ] Notat mulieres tanquam merobibas. Praeter expectationem autem hoc, pro καταλιν τὸν σέλιμον.
 v. 198. Φεῦ δᾶ] Euripides in Phoenissis v. 1304. οἷο δᾶ, φεῦ δᾶ. ubi Scholiastes dicit secundum quosdam has duas syllabas esse unam vocem, secundum quosdam abundare δᾶ, alios autem φεῦ δᾶ accipere pro φεῦ δᾶ, alios pro φεῦ γᾶ, mutato γ in δ, ut in Δημόστρω, & aliis quibusdam. Apud Aeschylum in Prometheus v. 570. legitur α δᾶ, ubi Scholia: τὸ δᾶ α δᾶ, ἀντὶ τᾶ, ὡ γᾶ, Δωρικῶς εἰ γὰρ Δωρικῶς τὴν γᾶν δᾶν φασὶ, καὶ τὴν γᾶν, δᾶν. Illud ὡ δᾶ est pro ὡ γᾶ i. e. o terra, Dorice; nam Doreo pro γᾶν sicut γᾶν dicunt δᾶν, & pro γᾶν dicunt δᾶν. Loquitur autem apud Comicum Dorica

- Mactata ove jurabitis. CAL. Quaeso, mea Lysistrata, ne
 190 Juraveris in clypeum quicquam super pace.
 Lys. Quodnam erit ergo jusjurandum? CAL. Si album alicunde
 Equum sumamus & exsecemus pro victima.
 Lys. Quorsum album equum? CAL. Quomodo ergo jurabimus
 Nos? Lys. Ego tibi profecto, si vis, dicam.
 195 Collocabimus nigrum calicem grandem supinum,
 Thasium vini urceum,
 Deinde jurabimus, aquam nos non infusuras in calicem.
 LAMP. Vah! incredibile dictu est, ut hoc juramentum probem.
 Ferat aliquis calicem e domo & urceum.
 200 ô Charissimae mulieres, quanta testaceorum copia.
 Hunc sane calicem si quis sumat, statim hilaris erit.
 Depone hunc calicem & prehende aprum.
 ô Suada domina, & amicitiae phiala,
 Propitia mulieribus accipe has victimas.
 205 CAL. Sanguis boni coloris optime profluit.
 LAMP. Quin etiam, ita me Castor amet, suave olet.
 Lys. Sinite primam me, ô mulieres, jurare.
 CAL. Non, ita me Venus amet, nisi fortita fueris.
 Lys. Prehendite omnes calicem, ô Lampito.
 210 Dicatque pro vobis una, quaecumque ego dixero.
 Vos vero in eadem jurabitis postea, & haec rata habebitis.
 Nec adulter, nec vir ullus est.
 CAL. Nec adulter, nec vir ullus est.
 Lys. Qui ad me accedet rigente nervo. Dic.

CAL.

Dorica foemina Lampito, ut recte habet Editio Farrei, &, notante Kuffero MSS. Vat. ac Voss. In quibusd. autem Edit. Persona Calonicæ est praefixa.

Ibid. Ἐπειὸν] Pro ἔπειον.
 vl. 200. Ὡ φησὶται γυναικί, κεραιῶν ὄσθον. Et sensus & metrum melius constabit, si legas: Ὡ φησὶται γυναικί, Ὡ κεραιῶν ὄσθον. Dicit autem hoc, quia poculum est magnum, &, ut ait Scholiastes, ὡς μέγαν ὄσθον τῆς κώλιου παύσι. Editio Farrei non κεραιῶν habet i. e. sigulorum; sed κεραιῶν nempe a κεραιῶν i. e. testaceum, sicile. Quod si scribatur κεραιῶν ὄσθον, sensus est idem, qui in κεραιῶν ὄσθον. quod ita dicitur, ut τῆς γῆς πολλὰ in Pace vl. 167. Est autem κεραιῶν substantivum, & de omni figlino opere dicitur.

vl. 202. Προκαλέ με τὸ κάτρυ] Urceum illum nunc vocat aprum, quam supra vl. 194. dicebat se velle mactare ut recundum ridiculi causa, ut in Comoedia; mox etiam vinum vocat sanguinem, & vl. 238. de exhauriendo poculo dicit καθαρῶσ. Tangebant autem

victimam, cum jurarent; unde ἀπὸ θάου τῶν σφαγῶν apud Antiphontem de caede Herodis. Comicus infra vl. 209. Ἀξίονος τῆς κώλιου. Et erat victima illa Aper, aut aries, aut taurus. Vide supra ad vl. 192. Ceterum aliud consignificatur hęc voce κάτρυ, nempe τὸ αἰθῶν, ut inquit Scholiastes, quod alias χείρ dicitur. Est autem proclivis Comicus noster ad allusiones obscenas.

vl. 205. Κέτρον τῆσι] Scholiastes exponit κέτρον. Editio Farrei habet κέτρον τῆσι. quod videtur posse deduci a πίτρυ i. e. πίσσα, pix; ut sit sensus: Postquam reserimus seriam pice illtam, bello desuit inde Vinum, Est & verbum πρῆξον. Alexis apud Athenaeum p. 124. καὶ τὸν αἶν ὄσθον οἶνον ἐπιπρῆξον. Vinum accensens pississimus. Sed hoc nihil huc facit.

vl. 206. Καὶ μὲν &c.] Pro καὶ μὲν πρῆξον γ' ἰδὲ πὲ τὸν κάτρυ. Sic ille in Cyclope Euripidis vl. 153. cum vinum funderetur, dicit: παταῖσ, ὡς καλὴν ὄσθον ἔχει. Παταῖσ, quam bonum odorem habet!

Α α α α α α

- 215 ΚΑΛ. Ὅς τις πρὸς ἐμὲ πρῶσισι ἐφυκός. παπαί,
 Ὑπολύετὰ μὲ τὰ γόνατ', ὦ Λυσιγένη.
 ΛΥΣ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη ἀφ' ἔω τ' βίον.
 ΚΑΛ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη ἀφ' ἔω τ' βίον.
 ΛΥΣ. Κροκοτοφορῶσα ἢ κεκαλωπισομένη.
 220 ΚΑΛ. Κροκοτοφορῶσα ἢ κεκαλωπισομένη.
 ΛΥΣ. Ὅπως ἀν' ἀνῆς ἔπιτυφῆ μάλιτά μὲ.
 ΚΑΛ. Ὅπως ἀν' ἀνῆς ἔπιτυφῆ μάλιτά μὲ.
 ΛΥΣ. Κῦδέποθ' ἐκῦσα τ' ἀνδρὶ τῶ μῶ πέσομαι.
 ΚΑΛ. Κῦδέποθ' ἐκῦσα τ' ἀνδρὶ τῶ μῶ πέσομαι.
 225 ΛΥΣ. Ἐὰν δέ μ' ἄκυσαν βιάζῃ βία.
 ΚΑΛ. Ἐὰν δέ μ' ἄκυσαν βιάζῃ βία.
 ΛΥΣ. Κακῶς παρέξω, κῦχ' ὑπερησώσω.
 ΚΑΛ. Κακῶς παρέξω, κῦχ' ὑπερησώσω.
 ΛΥΣ. Οὐ πρὸς τ' ὄροφον ἀνατενῶ τὰ περσιχά.
 230 ΚΑΛ. Οὐ πρὸς τ' ὄροφον ἀνατενῶ τὰ περσιχά.
 ΛΥΣ. Οὐ γήσομαι λέαν' ἔπι τυροκνήσιδ' ἔ.
 ΚΑΛ. Οὐ γήσομαι λέαν' ἔπι τυροκνήσιδ' ἔ.
 ΛΥΣ. Ταῦτ' ἐμπεδῶσα μὲ, πίοιμ' ἐπιθηνί.
 ΚΑΛ. Ταῦτ' ἐμπεδῶσα μὲ, πίοιμ' ἐπιθηνί.
 235 ΛΥΣ. Εἰ δὲ ὠρεβαίην, ὕδατ' ἐμπλησθῆ κύλιξ.
 ΚΑΛ. Εἰ δὲ ὠρεβαίην, ὕδατ' ἐμπλησθῆ κύλιξ.
 Συμπετόμνουδ' ὑμῖς ταῦτα πάσαι; ΜΥΡΡ. Νὴ Δία.
 ΛΥΣ. Φέρ' ἐγὼ καθαρίσω τήνδε. ΚΑΛ. Τὸ μέρ' γ', ὦ Φίλη,
 Ὅπως ἀν' ὄμοιο βίβυς ἀλλήλων Φίλαι.
 240 ΛΑΜΠ. Τίς ἀόλολυγὰ; ΛΥΣ. Ταῦτ' ἐκεῖν' οὐ γὰρ λέγει.
 Αἱ γὰρ γυναικες τίμ' Ἀκρόπολιν τ' θεῶ
 Ἦδη κατελήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπροῖ,
 Σὺ μὲ βιάδιζε, ἢ τὰ παρ' ὑμῶν εὐ πύθ'
 Ταῦθ' ὁμήρεος κατὰ λειφ' ἡμῖν ἐθάδα.
 245 Ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι παῖσιν ἐν πόλει
 Συμμεβάλωμεν εἰσῆσαι τὰς μοχλῆς.

ΚΑΛ.

vf. 217. Ἀταυρώτη] Aeschylus in Agamemnone vf. 252. ἀγὰ δ' ἀταυρώτη. Casta autem viri expert. Ubi Scholia: ἀφ' ἔω, παρρηκῆ. Comici Scholiales & Suidas ad praesentem locum: ἀγὰ, καὶ ἀμύλη. παῖρον γὰρ τὸ αἰδῶον λέγεται. Vide Pollucem l. ii. Sect. 173. vf. 221. Ἐπιτυφῆ] Scholia: ἐπικαυθῆ ἐπ' ἐμοί.
 vf. 227. Κῦχ' ὑπερησώσω] De eadem re obscene Martialis: Nec motu dignatur opus. Quem locum citavit Florens. Vide in Pace vf. 908.
 vf. 229. Ἀνατενῶ τὰ περσιχά] Intelligit pedes cum Persicis calceis. Tollunturque pedes, inquit Martialis de ea re,

& apud Nostrum mulier dicit in Ecclesiast. vf. 265. εἰθισμέναι γὰρ ἐσμέν αἶψιν τὰ σκέλη. Et in Avibus vf. 1254. Vir ad Puellam: τῆς διακίνας πρώτη; ἀνατίσας τὰ σκέλη.
 vf. 231. Οὐ γήσομαι λέανη] Synecdoche speciei est, pro ἐ γήσομαι τετραποδῶδον, qua phrasi Comicus de eadem re utitur in Pace vf. 897. est figura quaedam coitus. Dicit autem λέανη ἐπὶ τυροκνήσιδ' ἔ, quia manubria machaerarum, quarum usus in culina ad comminuendum caseum, ornabantur sculptrura laeanae, ut est apud Suidam & Scholiam. Sentus itaque est: Non imitabor statum & figuram ejusmodi laeanae. Ceterum fuerunt

- 215 CAL. Qui ad me accedet rigente nervo. Papae!
 Labant genua mea, ô Lysistrata.
 LYS. Domi casta degam aetatem.
 CAL. Domi casta degam aetatem.
 LYS. Crocotam gestans & comta.
 220 CAL. Crocotam gestans & comta.
 LYS. Ut meus vir quam maxime incendatur.
 CAL. Ut meus vir quam maxime incendatur.
 LYS. Nec unquam sponte viro meo morem geram.
 CAL. Nec unquam sponte viro meo morem geram.
 225 LYS. Si vero me invitam vi cogat.
 CAL. Si vero me invitam vi cogat.
 LYS. Maligne ei copiam faciam, & motus non addam.
 CAL. Maligne ei copiam faciam, & motus non addam.
 LYS. Non tollam calceos usque ad lacunar.
 230 CAL. Non tollam calceos usque ad lacunar.
 LYS. Non stabo tanquam leaena in gladio *efficta*.
 CAL. Non stabo tanquam leaena in gladio *efficta*.
 LYS. Haec si rata habeam, liceat mihi hinc bibere.
 CAL. Haec si rata habeam, liceat mihi hinc bibere.
 235 LYS. Si vero ea negligam, aquâ impleatur calix.
 CAL. Si vero ea negligam, aquâ impleatur calix.
 Jurejurando firmate haec vos etiam omnes. MYRR. Per Jovem juramus.
 LYS. Age, ego sacrificabo hunc *calicem*. CAL. Tantum partem, ô charissima,
 Ut statim ab initio amicae internos simus.
 240 LAMP. Quis ille clamor. LYS. Haec illa sunt; nonne ego dicebam?
 Nam mulieres arcem Deae
 Jam occuparunt, sed, ô Lampeto,
 Tu quidem abi, & res vestras dirige;
 Has autem relinque nobis hic obsides.
 245 Nos vero cum caeteris, quae sunt in urbe (*in arce*), mulieribus
 Una obdamus pessulum ostio ingressae.

CAL.

runt etiam meretrices Leanae duae diversa aetate. Vide Athenaeum p. 577. & 596.

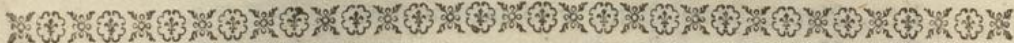
vf. 233. Ταῦτ' ἐπιτίθει. Euripides in Iphigenia Taurica vf. 790. τὸν δ' ἔρκον, ὃν κατὰ μῦθον, ἐπιτίθεισιν. *Id enim iurandum, quod iurasti, ratum habebimus.* Ibid. vf. 759. τὸν ἔρκον τίνας τὸνδε μῦθον ἐπιτίθει. *Ut non amplius hoc iuramentum sit ratum.*

vf. 238. Καθαρίσω. Scholia: καθαίρω, καθαρῶς. *cremabo, sacrificabo.* adhuc metaphora, ut supra vf. 202. ubi vide Notam.

vf. 240. Ταῦτ' ἐκείν', ἐκ ἐξω λείπει; Praedixit haec fore supra vf. 179. Sic in Acharn. vf. 41. ἐκ ἐξω λείπει; τὸτ' ἐκείν' ἐξω λείπει. Scribendum autem hic in Lysistr. metri causa: ταῦτ' ἐκείν', ἢ ἐξω λείπει, aut τὸτ' ἐκείν' ἐξω λείπει.

vf. 243. Τὰ παρ' ἑμαυτοῦ τίθει. Euripid. in Iphig. Taurica vf. 1003. σὺ δ' αὖ τὸ παρ' ἐμὸν δῖμοιο, τίθει τὸ χρεῖ. *Tu autem re tua bene constituta redibis domum.* Id. in Herc. Parente vf. 603. πρὶν τίθει ἐν δίοισι. *prius hoc bene confeceris.* Id. in Electra, vf. 648. καὶ μὴ ἐκείν' ἢ τὸνδε δίοιο καλῶς. *Atqui fortuna illa quidem recte facta est.*

ΚΑΛ. Οὐκ ἐφ' ἡμᾶς ξυμβουθήσει οἷς
 Τῆς ἀνδρας θύβης; ΛΥΣ. Ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
 Οὐ γ' ἰσοκύβητος εἶμι ἀπειλᾶς, εἰδὲ πῦρ
 250 Ἦξοσ' ἔχοντες, ὅτ' ἀνοίξαι ταῖς πύλας
 Ταύτας, εἰάν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
 ΚΑΛ. Μὰ τ' Ἀφροδίτῃ εἰδέποτέ γ' ἄλλως γ' ἀν
 Ἄμαχι γυναικες ἔμιαρά κεκλήμεθ' ἄν.

ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΔΡΑΚΗΣ, ΣΤΥΜΜΟΔΩΡΟΣ.

255 ΧΟΡ. Χάρη Δράκῃς, ἡγῆ βᾶδην, εἰ ἔτ' ὤμων ἀλγῆς,
 Κορμῆ τσοστονὶ Φέρων βάρῃ χλωρᾶς ἐλάας.
 ΔΡ. Ἦ πολλ' ἀελπί' ἐστὶν οἷ
 Τὰ μακρὰ βίω. Φειδ.
 Ἐπὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ', ὦ
 Στυμμόδωρ', ἀκῆσαι,
 260 Γυναικας, ἃς ἐβόσκειν
 Κατ' οἶκον ἐμφανῆς κακῶν,
 Κατὰ μ' ἄγιον ἔχειν βρέτας,
 Κατὰ τ' Ἀκρόπυλιν ἐμὰν λαβεῖν.
 Μοχλοῖσιν δὲ, ἔμ κλίθροισιν,
 265 Τὰ παρὰ πύλαια πακίῃν;
 ΣΤ. Ἄλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πύλιν σπύλωμεν, ὦ Φιλέργη,
 Ὅπως ἀν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ ἀρέματα ταυτί,
 Ὅσοι τὸ φράγμα τῆτ' ἐπέστησαντο ἔμ μετῆλθον,
 Μίαν περὶ νήσαντες ἐμωρήσωμεν αὐτόχειρες
 270 Πάσας, ἔπὸ ψήφου μᾶς φράτην δὲ τ' Λύκων.
 Οὐ γ' μὰ τ' Δήμητρε', ἐμῆ

Ζῶν-

vf. 254. Χάρη Δράκῃς] Draces unus est ex Choro in Ecclesiast. vf. 293. ubi iisdem Chorus procedit: vocativus a Δράκῃς est Δράκῃς.

Ibid. Βᾶδην] Sospater Comicus apud Athenaeum p. 378. πόντι δὲ πυκνότερον ἰσχυραζαίν, καὶ πόντι βᾶδην. Quando (patinat) crebrius oportet afferre, quando pedetentim.

vf. 255. Κορμῆ — ἐλάας] Eurip. in Hercule Furente vf. 241. 242. Ἰρὸς κορμῆς. Apparebit autem vf. 269. Iocum Euripidis ante oculos habuisse Comicum.

vf. 256. & 257. Ἦ πολλ' ἀελπί' ἐστὶν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ] Senum Chorus apud Aeschylum in Persis vf. 262. seqq.

ἢ μακροβίωτῃ ὅδε γὰρ τις αἰὼν ἐραῖον γεραιότε, αὐτίκῃ τὸδε πῆμ' ἀελπίον. Profecto longaevia haec visa est vita (nobis) senibus ad audiendum inopinatam hanc cladem. Atchilochus apud Stob. Serm. 109.

vf. 254. Ἐπὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισε] Aeschylus in Supplicibus p. 334. ἐπι τίς ἄν ποτ' ἀνίλπισον φοβήν; Nam quis expectasset insperatam hanc fugam? Euripides in Helena vf. 662. τίς ἄν τὰς ἤλπισε βρατῶν ποτε; ἀδέκτον ἔχα σε πρὸς τοῖς εἰρηνοῖς. Quis hominum haec unquam sperasset? Praeter opinionem habeo te ad pedus

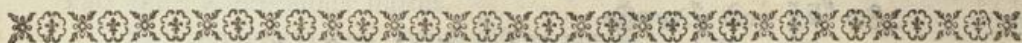
vf. 259. ὦ Στυμμόδωρε] Etiam unus ex Choro, ut Draces

CAL. Nonne putas contra nos suppetias venturos
Mox viros? Lys. Parvi eos facio.

Non enim tantas minas, nec tantum ignem

250 Ferent advenientes, ut portas aperire possint
Istas, nisi illa, qua diximus, conditione.

CAL. Nunquam certe ita me Venus amet; frustra enim
Nos mulieres vocaremur invictae & scelestae.

CHORUS VIRORUM SENUM.

DRACES, STYMMODORUS.

255 **C**H. Perge Draces, praeci pedetentim, etsi dolet tibi humerus,
Ferenti tantum onus trunci viridis olivae.

DR. Profecto multa praeter spem eveniunt in
Hominum aetate. vah!

Quis enim unquam sperasset, δ
Stymmodore, se auditorum,

260 Ut mulieres, quas pavimus
Domi, malum manifestum,
Obtinerent sacrum simulacrum,
Et occuparent arcem meam,
Pessulisque & claustris

265 Vestibulum occluderent?

ST. Sed quam citissime properemus ad arcem ire, δ Philurge,
Ut circumponentes hos caudices ipsis,
Quotquot hoc facinus instituerunt & aggressae sunt,
Pyra una aggesta, iacendamus nostris manibus

270 Omnes, uno animo: inprimis autem Lyconis uxorem.
Non enim, ita mihi Ceres propitia sit, quoad ego

Vix-

Draces paulo ante. In Vespis vs. 233. itidem ut hic,
in senum Choro: ω Στυμμόδορε Κορυδαύ. Sine ρ & sim-
plici μ etiam in Ach. ru. vs. 272.

vs. 262. Κατά μὲν ἄρ' ἔχον] Tmesis pro κατ' ἔχον.
ut in Acharneis vs. 294. κατὰ σὺ χάραγμα τοῖς λείβοις.
& alibi saepe.

Ibid. Ἄρ' ἔχον] Minervae; τὸ τῆς Ἀθηνῶν, in-
quit Scholastes.

vs. 266. Ω Φιλέρη] Scholia: Ὅνομα· ἰὰν δὲ ἔζητοῦντες,
ἐπιθροῦν. Nomen (proprium); si autem scribitur cum acu-
to in ultima φιλέρης, adjectivum.

vs. 267. Ἐν κλάω] Eurip. πύριξ· vide Not. seq.

vs. 269. Μίαν πυρὰν ἵσταντες ἐμπύρομεν] Euripides in
Hercule Furente vs. 243. ἑκατὸν πύριξ ἵσταντες ἀμφὶ
ξύλα, ἐμπύρομεν αὐτῶν καὶ πυρῆτι σάματα. Circum a-
ram cumulantes utrinque constructa ligna, incendite & cre-
mate corpora isorum.

vs. 270. Τὰδ' ἑμὲς ἴσθη] Scholia: ὑπὸ μίαις γυναικῶν
καὶ κρῖστος.

Ibid. τὴν Ἀλκίον] Subaudi γυναικᾶ, ut monet Scholastes;
qui citat locum Eupolidis de ea: ὡςπερ ἴπυ τὴν Ἀλκίον.
συνίπυ σὺδ' αἰὶρ. Quisque consuebat ut ad Lyconis uxorem.

Α α α α α α 3

- Ζῶντ' ἐγκαίεῃται.
 Ἐπεὶ εἰδὲ Κλεομένης, ὅς αὐ-
 τὴν κατέχευε φῶτ',
 275 Ἀπῆλθεν ἀλάλακ' ἄλ-
 λ' ὅμως Λακωνικὸν πνέων
 Ὡχέτ' ὅπλα φῶταδ' ἐμοί,
 Σμικρὸν ἔχον πάνυ τεύχωνιον,
 Πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράπλτ',
 280 Ἐξ ἐπὶ ἄλγτ'.
 Οὕτω δ' ἐπολιόγκησ' ἐγὼ τ' ἄνδρ' ἐκείνον ὅμως
 Ἐφ' ἐπακαίδεα ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλας καθύδων.
 Τασδὲ δὲ τὰς Εὐειπίδῃ, θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
 Ἐγὼ σὸς ἄρα χήσω παρὼν τολμήματ' ποσύτῃ;
 285 Μὴ νυν ἔτ' εἰ Τετραπόλῃ τέρμον τρώπαιον εἴη.
 Ἄλλ' αὐτὸ γάρ μοι τ' ὄδῃ
 Λοιπὸν ἐπὶ χεῖρον,
 Τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμὸν, οἱ σπυδιῷ ἔχω.
 Χ' ὥπας πῖτ' ἐξαμφοτέρωθεν
 290 Τῆτ' ἄνθ' κενθηλίε.
 Ὡς ἐμῶγα τὸ ξύλω τ' ἄμων ἐξεπώχετον.
 Ἄλλ' ὅμως βαδιστόν,
 Καὶ τὸ πῦρ Φουσιπέον,
 Μὴ μ' ἀποσθεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ πελοπιῇ.
 295 Φῦ, Φῦ. Ἰεῖ ἰεῖ ἔ' κενθῆ.
 Ὡς δεινὸς, ὦ ἴαξ Ἡράκλειε,
 Προσπεσὼν μ' ἐκ τ' χύτρας,
 Ὡσφ' κύων λυπώσα, τὸ ὄφθαλμα δάκνῃ.
 Κᾶσιν Δήμνιοι τὸ πῦρ
 300 Τέτο πάσῃ μηχανῇ.
 Οὐδέ γάρ ποθ' ὦδ' ὄδαξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
 Σπεῦδε πρὸς εἰς πύλιν,

Κα'

v. 273. & 274. Κλεομένης, ὅς αὐτὴν κατέχευε] Iste fuit
 Rex Lacedaemoniorum, & cum Hagora Athenienſi,
 Senatus auctoritatem Athenis abrogare cupiente, ac
 tyrannidem affectante, arcem occupavit; sed mox ab
 Athenienſibus est obſeſſus. Herodotus in Terpsichore:
 ἀντιπρόθετος δὲ τῆς Βασιλῆς, καὶ ὁ βαλομένης πιθεσθαι, ἔ-
 σσι Κλεομένης, καὶ ὁ Ἰσαγόρης, καὶ οἱ σφαιροῦται αὐτὰ, κα-
 ταλαμβάνουσι τὴν ἀκρόπολιν. Ἀθηνῶν δὲ οἱ λοιποὶ τὰ αὐ-
 τὰ φρονήσαντες, ἐπολιόγκησεν αὐτὸς ἡμέρας δύο· τῇ δὲ τρίτῃ
 ἐπὶ σπυδιῷ ἐξέρχεται ὅσοι ἴσαν αὐτῶν Λακωνικαίησι. Quem
 locum citavit & Bifetus. Solet autem Comicus Choro
 senum tribuere, etiam quae antecesserunt aetatem ho-

minum tunc viventium.

v. 275. Ἀλάλακ' ἄλ.] *Intactum: ἀφ' ἀλάλακ' unde supra*
v. 84. ἀποφάλασσετε.

v. 279. Πινῶν] MS. Vossianum *πινῶν.*

v. 282. Ἐφ' ἐπακαίδεα ἀσπίδων] Recte Scholias-
 tes observat, ὅτι τὰς τῶν ἀσπίδων ἐλεγχοῦσιν nam ἀσπίδες hic
 sunt ordines militum. Sic apud Thucydidem Lib. VII.
 τὴν περὶ τὴν στρατὸν παρατεταγμένον, ἐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων.
Pedestrem exercitum dispositum, non in paucos ordines. Et
apud Xenophontem p. 277.

Ibid. καθύδων] Praeter expectationem, pro φρυγῶν,
aut simili.

v. 283.

ARISTOPHANIS LYSISTRATA. IIII

- Vixero, me irridebunt.
 Nam nec Cleomenes, qui arcem il-
 lam prius tenuerat,
 275 Abivit sine malo suo, at-
 tamen Laconicum quiddam spirans
 Abibat, armis mihi traditis,
 Exiguum plane habens pallium,
 Squalidus, sordidatus, hirsutus,
 280 Inde a sex annis illotus.
 Sic oppugnavi ego virum illum tamen,
 Per sedecim ordines disposito exercitu dormiens ad portas.
 Harum vero, quae Euripidi & Diis omnibus invisae sunt,
 Ego non reprimam praefens audaciam tantam?
 285 Ne ergo amplius in Tetrapoli meum sit tropaeum.
 Sed enim hoc mihi viae
 Spatium reliquum est,
 Ad arcem, hoc acclive inquam, quo propero.
 Et videndum, ut quocumque modo trahendo superemus
 290 Illud sine jumento.
 Nam mihi quidem ligna humerum prefferunt.
 Sed tamen ire oportet,
 Et ignem flare,
 Ne mihi extingatur imprudenti tandem.
 295 Fu, fu. Io! io! fumus.
 Quam acerbus, ô Dive Hercules!
 Adoriens me ex olla,
 Uti rabiosus canis, mordet mihi oculos.
 Et est Lemnius ignis
 300 Ilte omnino,
 Nunquam enim sic mordicus prehensisset glamas meas.
 Procede ocys versus arcem

Et

vf. 283. Τὰς Ἐυριπίδης] Euripides μισογύνος. de qua re in Thesmophaziazulis praecipue Comicus.

vf. 285. Ἐν Τετραπόλει τρυφὴν ἀρτίταιον] Scholia: τὸ ἐν Μακεδονίᾳ τὸ κατὰ Περσῶν. ἢ γὰρ Μακεδόνων τῆς Τετραπόλεως μίσις. τὰ δὲ λοιπὰ, Οἰνὴν, Πρωτόκορον, Τριχόριον. Intelligit tropaeum in Marathon contra Persas. Marathon enim est pars Tetrapolis: reliquae autem sunt. Ornoῦ, Probollitibus, Tricorinthiis, pro Τριχόριον sive Τριχόριον, utrumque enim dicitur.

vf. 288. Τὸ σιμὸν] Τὸ πρόσαντε, ut ait Scholiastes, i. e. acclive. Citat etiam locum Aristophanis ex Comœdia quadam deperdita, quem & Suidas: τὸ ἐπὶ πρόσαν-

τῆσαι τὸ σιμὸν αἰ.

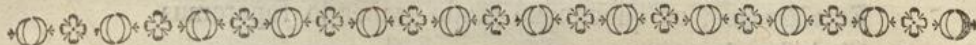
vf. 291. Ἐξεντιόκατος] Suidas & Scholiastes: θάλασσαν ἢ ἰδιόφαν.

vf. 299. Ἀμμων τὸ πῦρ] Tria sunt, ad quae respicit. Primo, ad fornaces Ignis & officinam Vulcani in Lemno; unde & Sophocli nominatur Ignis Lemnius in Philocteto vf. 797. aut 814. τὸ Ἀμμωνίον τὸ ἀνακαλυμμένον πῦρ ἐμπροσθεν. Lemniotico igne, quem invoco, incende: deinde ad Proverbium Ἀμμὸν καυὰ, de quo videri potest Stanlejus ad Aeschyli Choëphoras vf. 631. tertio alludit ad vocem λῆμα. ut patet, cum dicit: ἰδὲ γὰρ ποδ' αὐδ' ἰδὲ ἴδμεν τὰς λήμας ἡμῶν.

Kp

de Septa
 Scholia
 vf. 283.
 vf. 284.

- Καὶ βοήθη τῇ θεῷ,
 Εἶποτ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, θεήξομην.
 305 Φῦ, Φῦ. Ἴθ' ἰθ' ἔ' καπνοῦ.
 Τῆτι τὸ πῦρ ἐξηγήρηεν θεῶν ἕκατι καὶ ζή.
 Οὐκὲν ἂν εἰ τῶ μὲν ξύλω θείμεθα πρῶτον αὐτῆ,
 Τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τ' ἕτεραν τ' Φαιὸν ἐγκαθέντες,
 Ἄφαντες, εἴτ' ἐς τ' θύραν κειθὸν ἐμπέσομεν.
 310 Κὰν μὴ καλένταν τὲς μοχλῆς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,
 Ἐμπεράναί τ' ἐπὶ τὰς θύρας, καὶ τὰ καπνῶ πύξιν.
 Θάμεθα δὴ τὸ φορτίον. Φῦ ἔ' καπνῶ, βαβαυάξ.
 Τίς ξυλάβοιτ' ἂν ἔ' ξύλω τ' εἰ Σάμῳ φρατηγῶν;
 Ταυτὶ μὲν ἦδη τ' ῥάχιν θλίβοντ' αὐ με πέπαυ].
 315 Σὸν δ' ἐπὶ ἔργον, ὦ χύτρα, τ' ἀνθεῶν ἔξεγείρειν,
 Τὴν λαμπάδα θ' ἡμμένῃ ὅπως πρῶτον ἐμοὶ περσοῖσις.
 Δέσποινα Νίκη ξυθνοῦ, τ' τ' εἰ πόλιν γυναικῶν
 Τῆ νῦν παρεστῶτ' ἔ' θεοὺς θεῶν τεύχοιοι ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΗΜΙΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

- ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ὡσαύτ' πυρὸς κρομένε σπυθρέον ἐπὶ θάττον'
 320 Λιγνὴ δὸκῶ μοι καθορᾶν, καὶ καπνὸν, ὦ γυναῖκες.
 ΗΜ. Πέτρε, πέτρε, Νικοδίκη,
 Πεὺν ἐμπερῶντ' ἔ' Καλύκην
 τὲ, καὶ Κεϊτίλλαν περυσίτω,
 Ὑπὸ τε νόμων θεγαλέαν,
 325 Ὑπὸ τε γερόντων ὀλέθρων.
 ΗΜ. Ἄλλὰ φοβῶμαι τόδε. μὲν ὑπερόπτε βοηθᾷ;
 Νῦν δ' ἡ ἐμπλησαμένη τ' ὑδρίαν κεφαλα
 Μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου,
 Καὶ πατάγε χυτρεῖς,
 330 Δέλησιν ὠπιζομένη,

Ma-

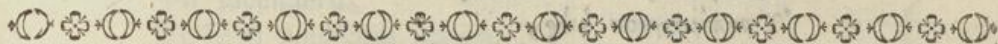
vf. 306. Θιᾶν ἑκατι καὶ ζή] „ Sic versum hunc sup-
 plevimus ex MS. Vat. (in quo levi mendo θιᾶν le-
 gitur pro θιᾶν) & Voss. In prioribus enim Edit.
 „ vox θιᾶν desideratur, sine qua nec sensus nec me-
 „ trum salva esse possunt. Kusterus.” In Editione Far-
 „ rei etiam deest θιᾶν sed ibi pro ἑκατι legitur ἑτι ἀδ-
 „ θησ, sensu bono.
 vf. 307. Οὐκ ἂν εἰ τῶ μὲν ξύλω] Ita scripsit Kuste-

rus auctoritate, ut ait, MSS. Vat. P. & Voss. cum a-
 lias hic verius ita legeretur, ut idem ait: οὐκ ἂν εἰ τῶ
 μὲν ξύλω θείμεθα πρῶτον αὐτῆν. In Editione Veneta
 Farrei sic legitur: ἐκ εἰ ἂν εἰ τῶ μὲν ξύλω θείμεθα πρῶ-
 τον αὐτῆν.

vf. 308. Ἐγκαθίντες] Ita Edit. quas vidi. Kusterus
 autem in sua Editione ἐγκαθίντες, quia ita inven-
 rat in MSS.

vf. 309.

Et fer opem Divae.
 Si unquam ei magis quam nunc *succurrimus*, ô Laches, jam succurramus.
 305 Fi, fi. Io! io! fume.
 Iste quidem ignis vigilat Deorum favore & vivit.
 Quid si ligna ista hic deponamus primum,
 Vite atque lampade in ollam immissa
 Et incensa, mox in januam irruamus arietum instar?
 310 Et, nisi vocantibus arcis claustra laxaverint mulieres,
 Incendere oportet fores & fumo premere;
 Deponamus jam onus. vah! fume! papae!
 Quis eorum, qui in Samo exercitum duxerunt, attinget lignum?
 Ista quidem non amplius dorsum mihi premunt.
 315 Tuum est jam, ô olla, carbonem excitare.
 Fac lampadem incensam mihi des.
 Diva Victoria ades, ut mulierum, quæ in arce sunt,
 Praesentem istam audaciam reprimamus & tropaeum erigamus.

CHORUS MULIERUM, SEMICHORUS MULIERUM.

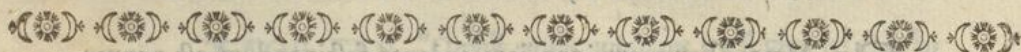
320 **C**H. MUL. Tanquam igne jam ardente festinandum est ocyus;
 Flammam videor mihi cernere & fumum, ô mulieres.
 SEM. Vola, vola, Nicodica,
 Priusquam incendatur Calyca,
 Et Critylla flatu undique oppressæ
 A legibus durissimis,
 325 Et perditis senibus.
 SEM. At hoc timeo: num tardiore gradu succurro?
 Nam nunc demum, cum implevissem urnam sub auroram *mano*,
 Aegre a fonte, propter turbam & tumultum,
 Et strepitum ollarum
 330 Inter famulas pulsata (*trusa, agitata*)

Et

vf. 309. Κριτόν] Sic κριτόν in Nubib. vf. 491. ubi vide Notam.
 vf. 311. Καπῶ πῆξιν] Sic Editio Farrei, & teste Kustero MSS. alias vitiose καπῆξιν.
 vf. 315. Σὺν δ' ἰσὺν ἔργον, ὡ χύτρα] In Nubibus vf. 1497. σὺν ἔργον, ὡ δῶς, ἵνα πολλὴν φλόγα.
 vf. 316. Τὴν λαμπάδα ἡμεῖντι ὅπως — ἡμεῖς προσίσουσιν] In Nubibus vf. 1493. ἡμεῖς δὲ δῶδ' ἐντοχάτω τις ἡμεῖντι.

vf. 318. Τὴν ἴναι παρὰ τὸν ἑρῆον] Sophocles in Oedipo Coloneo vf. 1024. aut 1084. τὸ δὲ οὐκ εἶναι παρὰ τὸν ἑρῆον.
 vf. 323. Κριτόλλαν] Etiam in Thesoph. vf. 924. est mulier hujus nominis.
 vf. 327. Τόλαια] Sic Editio Veneta Farrei, & MSS. Vat. ac Voss. teste Kustero; in quibusd. Edit. male οὐκία.
 vf. 329. Πατάξω χυτρίδα] Vide Suidam, qui hunc locum explicat v. πατάξω.
 B b b b b b

Μαργίαις θ', ἀρπαλέως
 Ἀραμίνῃ ταῖσιν ἐμαῖς
 Δημόσιον καομύλαις
 Φέρονσ' ὕδωρ βοηθῶ.
 335 Ἦκιστα γὰρ τυφογέροντας
 Ἄνδρας ἔρρειν τελέχη
 Φέροντας, ὡς τῶν βαλαυθύσοντας,
 Ἐς πόλιν, ὡς τεῖτάλαυτον βάρθ,
 Δεινότατ' ἀπειλῶντας ἐπῶν,
 340 Ὅς πρὸς τῆσιν ταῖς μυσταραῖς γυναῖκας ἀνθερακθῆεν
 Ἄς, ὦ θεῶν, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμέναις ἰδοίμι,
 Ἀλλὰ πολέμω καὶ μακρῶν ῥυσαμέναις
 Ἑλλάδα καὶ πολίτας.
 Ἐφ' οἷσιν τῶν, ὦ χερυσολόφα,
 345 Πολιτῶν, σὰς ἔχον ἑδρας
 Καὶ σὲ χαλῶ σύμμαχον, ὦ
 Τειτογένει, ἢν τις ἔκεινας
 Ὑποπίμασθῃσιν ἀνῆρ,
 Φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

ΣΤΡΑΤΗΛΑΙΣ, ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

350 ΣΤΡ. Ἐασον ὦ. τυτί τί ἦν; ὦ ἄνδρες ποιωπόνηροι.
 Οὐ γὰρ ποτ' ἀν' ἄνθρωποι γ' ἑδρωι, εἰδ' ὕστερῃσιν ταῖσιν ἀνδρες.
 ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τυτί τί τὸ φαῖγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀποπροδοκῆτον ἦκε.
 Ἐσμός γυναικῶν ἔποςι θύραισιν αὐτῶν βοηθεῖ.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Τί βδύμεθ' ἡμᾶς; εἰ ἴππε πολλὰ δοκῶμεν εἶναι;
 355 Καὶ μίω μέρθ' γ' ἡμῶν ὄρατ' εἴπω τὸ μυροτόν.
 ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. ὦ Φαιδέα, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν ποσαῦτα;
 Οὐ φαίκαταξαί τὸ ξύλον τυπῶντ' ἐχρηῖν τῶν αὐταῖς;
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Θῶμεσθα δὴ τὰς κελπίδας καὶ ἡμεῖς χαμαῖ, ὅπως ἀν,
 Ἦν ποροφῆρη τ' χεῖράσιν, μὴ τῶτό μ' ἐμποδίζη.
 360 ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Εἰ νῆ Δί' ἦδη τὰς γνάθους τέταν τις ἢ δῖς ἢ τελε

Επο-
 v. 332. Ἀραμίνῃ] In activa significatione, ut exponit Schoellafes: ἰπαρσοῦσιν ὕδριαν. Cum satisfactum hydrantem.
 v. 340. Ἀνθερακθῆεν] Editio Farrerī ἀνθερακθῆεν. Quod verbum quidem non est bonum; sed tamen rejici non debet; nam data opera fictum videtur confusione vocum ἀνδρες & ἀνθερακθῆεν. Vide ad Nubes v. 97.
 v. 344. Ἐ χερυσολόφα] Vocativus similis Nominativo; sic Χερυσολόφα, de eadem Pallade in Equilibris v. 1178.
 v. 352

- Et inter verberones, raptim
 Sublata *urna*, meis
 Popularibus ardentibus
 Aquam ferens succurro.
 335 Audivi enim capulares senes
 Ivisse, stipites
 Ferentes, tanquam balneum calefacturi essent,
 Trium circiter talentorum pondere, in arcem,
 Atrocissimis verbis minaciter dicentes,
 340 Urendas esse sceleratas mulieres;
 Quas, ô Diva, ne videam ego incensas unquam;
 Sed ut *potius* a bello & furore liberent
 Graeciam & cives *nostros*.
 Qua causa etiam, ô *Diva* galeata
 345 Urbis Praefes, tuas sedes occuparunt:
 Teque voco adjutricem, ô
 Tritogenia, si quis illas
 Vir incenderit,
 Ut feras nobiscum aquam.

STRATYLLIS, CHORUS SENUM VIRORUM, CHORUS MULIERUM.

- 350 STR. Omitte, oh! quid hoc est? viri improbissimi.
 Nunquam enim probi aut pii hoc fecissent viri.
 CH. VIR. Hanc rem inexpectatam cernimus nobis evenire:
 Mulierum examen foribus succurrit.
 CH. MUL. Quid? timetis nos? nunquid mulcae videmur esse?
 355 Atqui partem nostram decem-millesimam nondum videtis.
 CH. VIR. ô Phaedria, hasne garrere tam multa sinemus,
 Nonne oportebat aliquem *nostrum* has verberando baculum *suum* frangere?
 CH. MUL. Deponamus jam urnas nos etiam humi, ut
 Ne *urna* mihi impedimento sit, si quis manum mihi admoverit.
 360 CH. VIR. Profecto siquis jam maxillas istarum bis aut ter

Tutu-

vf. 352. Τὸ πρῶτον — ἀπεσθδαιοντο ἡμῶν] Eurip. in Medea vf. 225. Ἐμὲ δ' ἀίλιον πρῶτον προσπίπτον τῶδε. Mibi haec res praeter spem contingens. Ceterum versus hic Comici ante claudicabat, quem ex MSS. Var. &

Vossii addita voce ἰδῶν supplevit Kusterus. vf. 358. X' ἡμεῖς χαμῶδες?]. Et huic versul (qui in prioribus Edit. mancus est) ex MSS. opem tulit Kusterus, inserta voce χαμῶδες.
 B b b b b 2

Ἐχοψεν, ὡσπερ Βυπάλε, Φωνίῳ ἀν' οὐκ ἀν' εἶχον.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Καὶ μὴν ἰδὲ παταξάτω πῖς· ἐγὼ γὰρ ἐγὼ παρέξω,
Κὲ μή ποτ' ἄλλη σὺ κύνων τ' ὄρχων λάβῃ.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Εἰ μὴ σιωπήσῃ, θένων ἐκκοκκίῳ τὸ γῆρας σε.

365 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἄπει μόνον Στρατυλίδῳ τῷ δακτύλῳ προσελθόν.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινόν;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Βεβύκασά σε τὰς πνύμενας, ἐπὶ τ' ἀντερ' ἐξαμήτω.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Οὐκ ἔστ' ἀνῆς Εὐειπίδα σοφώτερον ποιητής.

Οὐδὲν γὰρ ἔγωγε θρέμῃ ἀναιδῆς ἐστίν, ὡς γυναῖκες.

370 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Αἰρώμεθ' ἡμεῖς θ' ἔδατ' ἢ τὴν κέλπιν, ὧ Ῥοδίσπι.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τί δ', ὧ θεοῖσιν ἐχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδαρ' ἔχουσ' ἀφίκε;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Τί δὲ σὺ πῦρ, ὧ τύμβ', ἔχων, ὡς σαυτὸν ἐμπυρβύσων;

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρᾶν ταῖς σὰς Φίλας ὑπάψω.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἐγὼ δὲ γ' ἵνα τ' σὺν πυρᾶν τέτρω κατασβέσαιμι.

375 ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τέτρω σὺ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟΡ. ΓΥΝ. Τέτρω τὰ χ' αὐτὸ δεῖξί.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Οὐκ οἶδας εἰ τῆδ', ὡς ἔχω, τῆ λαμπάδι φαθῶσω.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λυτρὸν ἐγὼ παρέξω.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἐμοὶ σὺ λυτρὸν, ὧ σαφά; ΧΟΡ. ΓΥΝ. Καὶ ταῦτα
νυμφικὸν γε.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἦκαστας αὐτῆς θ' θρέσθεις; ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἐλθθήρα γὰρ εἶμι.

380 ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Σχίσω σ' ἐγὼ τ' νῦν βοῆς. ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἄμ' οὐκ ἔδ' ἠλιάξεις.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἐμωρησον αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟΡ. ΓΥΝ. Σὺν ἔργον, ὧ χελῶε.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Οἴμοι τάλαι.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Μῶν θρεμὸν ἦν;

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ποῖ θρεμὸν; ἐ παύσῃ; τί δρᾶς;

385 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἄρδω σ', ὅπως ἀναβλασάνης.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἄμ' αὐτῷ εἶμ' ἤδη τρέμων.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Οὐκ ἔν' ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ, χλιαρεῖς σαυτῶ;

Π Ρ Ο -

vf. 361. ὡσπερ Βυπάλε] Nomen hominis est Bupalus, quem Hipponax perstrinxit Carmine, in quo ei verbera minatus est Poëta; eo respicit Comicus. Breviter Scholiastes totum locum exponit: εἰ τις ἀπὸ λαοῦ ἠέπειν αἰτῶς, καθάπερ Ἰσπανίαν πρὸ Βάπαλον. Si quis verbera eis mingtus fuisset, ut Hipponax Bupalus.

vf. 363. Μή ποτ' ἄλλη] Nunquam alius canis poterit tibi prehendere ore testiculos; nam ego, ut canis, tibi prius eos evellam.

vf. 364. Ἐκκοκκίῳ] Vide in Pace vf. 63.

vf. 366. Τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις] Sic auctoritate MS. Vossiani rescripsimus: Prioris enim Edit. minus recte habent: τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς δακτύλοις. Kufferus. Editio tamen Farrei τί δ' εἰ σποδῶ τοῖς δακτύλοις. Quae lectio tolerari potest.

vf. 367. Τ' ἀντερ' ἐξαμήτω] Euripides in Cyclope vf. 225. Τὰ σπλάγχνα ἱσασκον ἐξαμήσασθαι βία. Dicebant se

viscera tua vi demessuros.

vf. 368. Οὐκ ἔστ' ἀνῆς Εὐειπίδα] Propterea sapientissimum dicit Euripidem, quia is est esor mulierum maximus. Cujus rei documenta plurima extant in ejus Tragoediis. Scholiastes hic unum verbum adducit, credo propter vocem σοφώτερον, qui est ex Medea vf. 409. licebit plenius adducere locum: — πρὸς δὲ καὶ περιέκαμον Ἰνναίης τοῖς μὲν ἑσθλ' ἀμυχανώταται, Κακῶν δὲ πάντων πικρότερος σοφώταται. Praeterea, sumus Nos mulieres ad bona quidem inperissimae, Malorum vero omnium artifices perissimae.

vf. 369. Θρέμῃ ἀναιδῆς] Haec verba forte ex Euripide sunt; ego ea etiam in Sophoclis Electra vf. 624. aut 625. observavi, ubi ad ipsam Electram dicitur: ὦ Σιμμῆ ἀναιδῆ.

vf. 370. Θ' ἔδατ' ἢ] Ita Kufferus ex MSS. propter metrum; alias ἔδατ' legitur, quod hic stare non potest.

- Tatudisset, tanquam Bupalii *maxillas*, vocem non haberent.
 CH. MUL. Atqui, en, tundat aliquis: ego *hic* adstans praebebo *os*.
 Et *faxo*, ut nunquam alius canis testes tuosprehendat.
 CH. VIR. Nisi taces, verberibus perdam senectutem tuam.
 365 CH. MUL. Accede modo, & tange Stratyllida *uno* digito.
 CH. VIR. Quid si *eam* contundam pugnibus, quid mihi facies mali?
 CH. MUL. Mordicus tibi pulmones & intestina extraham.
 CH. VIR. Non est Euripide Poëta sapientior;
 Nullum enim animal aeque impudens est, atque mulieres.
 370 CH. MUL. Tollamus nos urnam cum aqua, ô Rhodippa.
 CH. VIR. Cur tu, ô Diis invisâ, huc venisti aquam ferens?
 CH. MUL. Tu vero cur ignem, senex capularis, tanquam te ipsum combusturus?
 CH. VIR. Ego, ut una aggesta pyra, incendam tuas amicas.
 CH. MUL. Ego vero, ut tuam pyram istâ extinguam *aqua*.
 375 CH. VIR. Meum tu ignem extinguas? CH. MUL. Res ipsa mox indicabit.
 CH. VIR. Nescis, an ista lampade mox te ustulem.
 CH. MUL. Si fordes habes, balneum ego praebebo.
 CH. VIR. Mihi tu balneum, obsoleta? CH. MUL. Et quidem nuptiale.
 CH. VIR. Audistine ejus audaciam? CH. MUL. Libera enim sum.
 380 CH. VIR. Reprimam ego tibi hunc clamorem. CH. MUL. Sed non amplius
 iudicium in Heliaeâ exercebis.
 CH. VIR. Incende comas ejus. CH. MUL. Tuum est jam, ô Acheloe, *rigare*.
 CH. VIR. Hei mihi misero.
 CH. MUL. Num calida erat?
 CH. VIR. Quid calida? nonne desines? quid facis?
 385 CH. MUL. Irrigo te, ut regermines.
 CH. VIR. Sed aridus jam sum & tremulus.
 CH. MUL. Itaque cum ignem habeas, te ipsum tepefacies.

P R O-

test, si prima syllaba in *ὄσας* semper est brevis, ut quidem apud Comicum observavi. Invenitur tamen etiam producta, ut in *Batrachomyomachia*; ὄσασσι τῆς πύμης. — Si ergo & longa haberi potest illa syllaba, lectio vulgata bene habet.

vf. 370. Ὁ πύμης] Τύμης vocantur fenes, quia morti sunt vicini & sepulturae. Euripides in *Medea* vf. 1209. τὰν γέροντα τύμην. Ubi Scholia: τὸν πᾶσιον θανάτου ὄντα. Τύμης δὲ καλεῖται τὸς γέροντας, παρῶσι πᾶσιον ἴσσι τὸ θανάτου καὶ τὸ τύμην. Vide ibi Notam Barnelli.

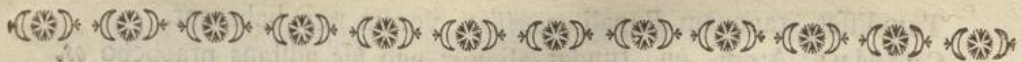
vf. 373. Νήσας πυρᾶν] Supra vf. 270. μίαν πυρᾶν ἴσαντες ἰμπεροῦμεν.

vf. 375. Τέγγει τὰν αὐτὸ δέξει] Euripides in *Andromacha* vf. 214. τὸ δ' ἐγγὺν αὐτὸ σημαίνει τὰχα. In *Oreste* vf. 1129. ἴπ' αὐτὸ δαλοῖ τέγγει. Ita enim ibi scriptum cum circumflexo τέγγει, etiam in Aldina Editione.

vf. 376. Τὴν ἀμύρην] Eadem sententia aliter infra vf. 1219. μὴν ἴσα τὴν ἀμύρην ὑμᾶς καακαῖσσι; & in *Vespis* vf. 1323. τὰν τὴν δαδὶ φουδὸς σκουῖσσι. De verbo *καδῖν*, *usulare*, citat Scholiastes hic in *Lystr.* locum ex *Acharn.* vf. 1040. τὰς σατίας καδῖν. ubi vide Notam. Aeschylus vocem *καδῖν* de eo, qui ardore solis torretur, usurpavit, in *Prometheo* vf. 22. καδῖν δ' ἄλλῃ φέρεται ὡς ἡ χροῖς ἀμύρην αὐτῶν. Tollus *fervida Solis flamma coloris mutabilis florem*.

vf. 381. Σὺν ἴγγει δ' ἔχει] Haec dicens perfundit aqua fenes. Ponitur enim Achelous fluvius pro aqua Synecdochice, ut apud Euripidem in *Baechis* vf. 625. δμῶσιν Ἀχελῶν φέρον ἐπίστρον. *Pannulis aquam ferre imperans.* Achaicus Tragicus apud Athenaeum p. 427. μὴν Ἀχελῶν ἢ κακαῖσσι ποτῶν; *Num multa aqua erat immixta vino?*

B b b b b 3

ΠΡΟΒΟΥΤΑΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΠΡ. Ἄρ' ἐξέλαμψε τ' γυναικῶν ἡ περὶ,
 390 Χ' ὡς τυμπασιμὸς, χ' οἱ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
 Ὅ, τ' Ἀδωνασμὸς ἔστ' οὐπί τ' περὶ,
 Οὐ γὰρ ποτ' ὦν ἤκων εἰ τῆ' κλησία.
 Ἐλεγεν δ' ὁ μὴ ἄρασι μὲν Δημόστρατ'
 Πλεῖν εἰς Σικελίαν ἢ γυνὴ δ' ὄρχουμένη
 Αἰ αἰ Ἀδωνιν Φησὶν· ὁ δὲ Δημόστρατ'
 395 Ἐλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίαν.
 Ἡ δ' ἑποπεπακυῖ ἢ γυνὴ πῖ ἔργου
 Κόπιεσθ' Ἀδωνιν Φησὶν· ὁ δ' ἐβιάζετο
 Ὅ θεοῖσιν ἐχθρὸς, κ' μαρὸς Χολοζύγης·
 Τοιαῦτ' ὑπ' αἰτῶν ἐπὶ ἀκόλατ' ἄσματ' α.
 400 ΑΓΓ. Τί δῆτ' ἂν εἰ πόθοιο κ' τ' τῶνδ' ὕβρι,
 Αἰ τ' ἄλλα θ' ὑβρίεσσι, καὶ τ' κελπίδων
 Ἐλυσαν ἡμᾶς· ὅτε τοῖματῖδια
 Σείειν πάρεστιν, ὡς ἔφ' ἀνεργκώτας.
 ΠΡ. Νῆ τ' Ποσειδῶ τ' Ἀλυκὴν, δίκαιά γε.
 405 Ὅταν γ' αὐτοὶ ξυμπονηρωμένα
 Ταῖσιν γυναιξί, κ' διδάσκωμεν περὶ τῶν,
 Τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλασφῆμ' βλαβύματα.
 Οἱ λέγωμεν εἰ τ' δημογεγῶν τοιαδί·
 Ὡς χυσοχέε, τ' ὄρμην, ὄν ἐσπύσασαι,
 410 Ὅρχουμένης με τ' γυναικὸς ἐσπύσασαι,
 Ἡ βάλου ἐκπέπλεκεν ἐκ τ' τῆματ' α.

Ἐμοί

v. 389. Σαβάζιοι] Scholiastes: οἱ ὄρχισμοὶ τῶ Σαβα-
 ζίου· *Orgia Sabazii*. Est autem *Sabazius*, ut porro Scho-
 liastes docet, idem qui *Bacchus*, a *σαβάζειν* dictus Bar-
 baris, quod Graece est *εὐάζειν Euboie*, ut solent in Bac-
 chi sacris. Vide ad *Vespes* v. 9.
 v. 392. Ὅ μὴ ἄρασι] Puto respici ad illam for-
 mulam, qua exitum alicui imprecantur dicebant: *μὴ*
ἀρασιον ἴκισθαι. De qua *Casaubonus Animadv.* ad *Atb.*
Lib. II. cap. 14. Posset autem sic suppleri oratio, ὁ μὴ
ἀρασιον ἴκισθαι ὀφείλων, aut *ἀζι* αὐτ', aut simili modo.
 Dicebant etiam *ἀρασι ἴκισθαι* in accusativo, quod oc-
 currit infra v. 1038. qui locus non laquei *Vicini Sum-*
mi. Ceterum *Bifetus & Florens* μὴ ἄρασι referunt
 ad *πλεῖν*, ut sit, *μὴ ἄρασι πλεῖν*. *Non* tempore *ναυίγα*.
 Sed sic transpositionem fecisset *Comicus* vix tolerabilem.
 v. 396. ἑποπεπακυῖ] Recte emendarunt *Viri do-*
cti, cum antea legeretur *ὑποπτεπακυῖα*.

v. 397. Κόπιεσθαι] Notum in hac significatione ver-
 bum, etiam in *Sacris literis*. *Euripides* in *Troadiibus*
 v. 623. *ἐκρυφα πέπλοισ, καπικολύβειν κενόν· Velavi peplois,*
& insuper plancti cadaver.
 Ibid. Ἐβιάζετο] Cogebatur omni vi intendere vocem
 in concione, cum vix posset exaudiri propter strepi-
 tum mulierum, quem in *tectis* excitabant. Haec ex
 Scholiis quamvis corruptis.
 v. 398. Χολοζύγης] Ita vocat eum *διὰ τὸ μιλοχχο-*
λῆν, ut *Scholiastes*, cum alius *Βαβύγης* diceretur. For-
 te etiam fuit *Χολοζύγης τὸν ὄρμην*, ut *Lyssistratus* in *Acharn.*
 v. 855. nisi forte & hic pro *Δημόστρατ'* legendum *Λο-*
σίστρατ'. Sane *Scholiastes* non videtur legisse *Δημό-*
στρατ', apud quem legitur *Φιλόστρατ'* corrupte,
 vel metro id arguente.
 v. 400. Τί δῆτ' ἂν εἰ πόθοιο] In *Nubibus* v. 154. *τί*
δῆτ' ἂν ἔτιμοι εἰ πόθοιο Σανράτες σόρισμα.
 v. 402.

PROBULUS, NUNTIUS SENUM.

PR. Emicuit igitur mulierum luxuria,
 Et tympanorum pulsatio, & frequentes Bacchationes,
 390 Et illa in tectis Adonidis deploratio,
 Quam ego, cum essem in concione, audiebam.
 Nam Demostratus quidem, ille indignus luce, dicebat
 Navigandum esse in Siciliam; uxor autem ejus tripudians
 Hei hei Adoni inquit: porro Demostratus
 395 Dicebat milites gravis armaturae esse conscribendos è Zacyntho;
 Mulier autem ejus in tecto ebria
 Adonin esse plangendum ait; at ille vehementer laborabat,
 Ille, inquam, Dijs invisus, & impurus Cholyzyges *Demostratus*.
 Tales earum sunt impudicae cantilenae.
 400 **NUNT.** Quid si audias harum insolentiam?
 Quae tum aliis contumeliis nos affecerunt, tum etiam ex urnis
 Lavarunt nos: ut vestes
 Quatiendae *nobis* sint, quasi imminxiffemus.
PR. Merito sane, ita me Neptunus amet marinus;
 405 Cum enim nos adjutores finis nequitiae
 Mulierum, easque luxuriam doccamus,
 Hujuscemodi nascuntur ab ipsis consilia.
 Qui talia dicimus in officinis opificum:
 ó Aurifex, monili, quod fabricaveras,
 410 Dum uxor mea vesperi saltat,
 Veruculus (glans) excidit ex foramine:

Mihi

vf. 402. *Θωματίδια*] Editio Farrei *Θ' αἰματίδια*. & ita quidem oportebat in Plurali numero, sive *Θωματίδια* occurrit tamen in Pl. etiam *Θωματίον*, ut in Volsis vf. 407.

vf. 404. *Τὸν Ἀλικόν*] Sic recte referripit Kusterus sive MSS. pro *ἀλικόν*, quod quaedam Edit. habent. Editio Farrei tantum alio spiritu *ἀλικόν*. Est autem *Ἀλικὸς* *Προσίδων*, ó *Θαλάσσιον*. Vide ad *Nubes* vf. 83.

vf. 408. *Ἐκ τῶν θυμωγῶν*] Verbi, quasi esset, ἢ τῶν *θυμωγῶν*. ut quidem Kusterus in MSS. invenit. Subauditur autem *εργαστηρίω* sive *εὐκίω*. ut in *Ecclesiast.* vf. 420. ἢ τῶν *σκολοδελῶν*. Retinuit tamen *εὐκίω*, quod in ceteris est Edit. praeter Kusterianam; quia etiam stare potest: aut enim dicitur pro *τῶν* sive *τῶν* ἢ τῶν *θυμωγῶν* aut potius *λίγων* ἢ τῶν *θυμωγῶν*. dicitur, ut in *Equitibus* vf. 462. *ὁ δ' ἔστιν ἕξ ἀμυγῶν λίγος*;

vf. 409. *Τὸν ὄρνιν, ὃν ἰονίασας*] Pro *τῷ ὄρνι*, ὃν ἰονίασας, Attice, ut ait Scholiastes. Ceterum pro *ἰονίασας* legitur *ἰονίασας*, instri causa, ut in MS. Volsiano invenit Kusterus.

vf. 411. *Ἡ βάλανος*] Est ambiguum, nam accipitur etiam pro obscena corporis parte. Sic ludit in ambiguitate vocis hujus Machon apud Athenaeum p. 577. ubi dicit Demetrium Regem Lamiae meretrici omnis generis unguenta dedisse olfacienda; cumque omnia infudisset Lamiae, eum manu sibi fricuisse veretri glandis, eamque sic Lamiae naribus admovisse, dicentem: *ἦ καὶ βάλανος τῶν ἐστὶν καλῶν βουδίνων*. Haec unguentum est ex glande regia. Est enim & *βάλανος* *βουδίνος*, quae fit ex myrobastano.

Ibid. *Τῆμασθον*] In *Ecclesiast.* vf. 623. *ἀπὸς αὐτῶν δὲ τῶν τῆμασθων*.

- Ἐμοὶ μὲν ἐν ἔσ' ἐς Σαλαμῖνα πλοῦτέα·
 Σὺ δ' ἦν σχολάσης, πάση τέχῃ πρὸς ἐσπέραν
 Ἐλθὼν, ἐκένη ἢ βάλαον εὐάριστον.
- 415 Ἐπεὶ δὲ τις πρὸς στυτοτόμην ταδί λέγει
 Νεαίαν, καὶ πέθει ἔχοντ' ἐ παιδικόν·
 Ὡ στυτοτόμη, τί με γυναικὸς ἔ ποδὸς
 Τὸ δακτυλίδιον πίεζέ τὸ ζυγόν,
 Ἄθ' ἀπαλὸν ὄν τέτ' ἐν σὺ τὴ μεσημβείας
- 420 Ἐλθὼν χάλασον, ὅπως αἰ θύρουτέρας ἔχη.
 Τοιαῦτ' ἀπίνθηκ' εἰς ποιαυτὶ παράγματτα,
 Ὅτε γ' ὄν ἐγὼ Πρόβελθον, ἐκπορείσας ὅπως
 Κωπῆς ἔσονται, τὰργυρίαι νυκτὶ δέον,
 Ἐπὶ τῆ γυναικῶν ἀπικέκλεισμεν τὴ πυλῶν.
- 425 Ἀλλ' ἔδδ' ἔργον ἐράνα. Φέρε τὰς μοχλῆς,
 Ὅπως ἂν αὐτὰς τὴ ὕβριος ἐγὼ οἴεθαι.
 Τί κέχηνας, ὦ δύτινε; ποῖ δ' αὐτὸ σὺ βλέπεις,
 Οὐδὲν ποιῶν, ἀλλ' ἢ κρηπληῖον σιοπῶν;
 Οὐχ' ὑποβαλόντε τὰς μοχλῆς ὑπὸ τὰς πύλας
- 430 Ἐντεῦθεν ἐκμοχλῶστέ, εἰθένο' ἐγὼ
 Συνακμοχλῶσω. ΛΥΣ. Μηδὲν ἐκμοχλῶσσετε.
 Ἐξέερχομαι γὰρ αὐτομάτη· τί δαὶ μοχλῶν;
 Οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μάλλον, ἢ νῦν καὶ Φρενῶν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΣΤΡΑΤΥΛΛΑΙΣ.

- 435 ΠΡ. Ἀληθές, ὦ μαρὰ σὺ. πῶς δ' ὁ πόξότης;
 Ζυλλάρθαι αὐτὴν, καὶ πῶς τὸ χεῖρε δαί.
 ΛΥΣ. Εἴ τ' ἄρα, νῆ τ' Ἄρτεμιν, τὴ χεῖρά μοι
 Ἄκραν πρὸς τὴν δημόσιον ὄν, κλαύσει.
 ΠΡ. Ἐδεισας ἔτ' ἔ; ἐ ξυναρπάσει μέλιω,
 Καὶ σὺ μὲν τέττε, καὶ ἀνύσταντε δήσεται;
- 440 ΣΤΡ. Εἴ τ' ἄρα νῆ τ' Πάνδροσον ταύτη μόνον

Γῆν

vf. 413. Πάση τέχῃ] Scholia: παντὶ τριπῶ. Sacrae occurrit.

vf. 414. Ἐνάριστον] Ita Suidas. Alias legitur εὐάριστον. & εὐάριστον.

vf. 417. Ἐ ποδὸς] Ita in MSS. Invenit Kusterus; aliq̄ Editt. τὰς πόδας, minus recte.

vf. 422. seq. Ἐκπορείσας ὅπως κωπῆς ἔσονται] Nempe classis & triremes erant instruendae ad bellum de pecunia illa publica, quae erat in Arce; sed a mulieribus provisum est, ne id fieri possit: nam arcem occuparunt. Vide mox vf. 499. Ceterum κωπῆς Attice pro κωπῆς.

Mihi quidem navigandum est in Salaminem;
Tu autem, si vacat, quovis pacto circa vesperam
Veni, & ei veruculum inferas.

415 Porro alius quispiam haec ad futorem dicit,
Juvenem quidem, sed qui penem habet non puerilem:
ô Sutor, uxoris meae pedis
Digitulum premit corrigia,
Utpote tenellum; hanc itaque tu, meridie

420 Veniens laxiorem redde.
Talia ex istis evenire solent.
Cum ego, qui Provisor sum, & curavi ut
Remiges non desint, nunc ubi argento opus est,
Portis exclusus sum a mulieribus.

425 Sed nihil opus est ut sic stemus: cedo vectes,
Ut illarum contumeliam reprimam.
Quid ore hiante spectas, perditæ? tu etiam quo respicis,
Qui nihil facis, sed tantum cauponam spectas?
Nonne supponetis vectes portis,

430 Isthinc eas revelletis, hinc ego
Etiam simul vellam. Lys. Ne revellite.
Ultero enim exeo: quid vectibus est opus?
Non enim tam vectibus opus est, quam sana mente.

PROBULUS, LYSISTRATA, STRATYLLIS.

PR. Siccine vero impurissima? ubi est sagittarius?
435 PR. Comprehende istam, & manus ei post tergum liga.

Lys. Per Dianam juro, manum mihi
Summam admoverit, quamvis publicus sit minister, flebit.

PR. Heus tu timesne? nonne corripies mediam,
Tuque cum isto una, & properatis ligare?

440 STR. Per Pandrosion juro, si huic tantum

Manum

vf. 424. Ἀποκλεισθῆναι τῶν πυλῶν] Timocles Comi-
cus apud Athenacum p. 567. τῆς θυρῆς ἀποκλεισθῆναι.

vf. 425. Ἄλλ' ἔστιν ἕρπον ἱσάναι] In Avibus vf. 1308.
ἡ ἀρμυρὴ Δι' ἡμῶν ἔσ' ἕρπον ἱσάναι.

vf. 427. Πῶς κίχνας] Metri gratia scribendum est,
ὡς κίχνας; ut recte habent MSS. Var. & Voss. Kusterus.

vf. 429. Μοχλῆς] Eurip. in Iphig. Taurica vf. 99. Ἡ
χαλκῶτινῳ κληθῆναι λέοντος μοχλῆς; An aerea claustra
solventes vectibus. Hinc μοχλῆσαν Eurip. in Herc. Furen-
te vf. 999. σκαπῆς, μοχλῆσαι θυρήτρα. Fodit, vectibus mo-
vet fores. Et in Medea vf. 1317. τί τῶσδε κίχης κίχ-
νας; Quid hanc movet & vectibus aperis fores?
C c c c c c

- Τὴν χεῖρ' ὀπιθαλαῖς, ὀπιθεσὶ πατέρων.
- ΠΡ. Ἰδὲ γ' ὀπιθεσὶ. πᾶσι τὸν ἔπερ' τοξότης;
- Ταύτῃ προτέρῃν ξυώδισον, ὅπῃ ἔλαλει.
- ΛΥΣ. Εἴ τ' ἄρα, ἢ τ' Φωσφόρον, τ' χεῖρ' ἄκραν
- 445 Ταύτῃ προσίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
- ΠΡ. Τῷ τί τ' ἦν; πᾶσι τοξότης; ταύτης ἔχει.
- Παῖσω πῖν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τ' ἐξόδῃ.
- ΣΤΡ. Εἴ τ' ἄρα, ἢ τ' Ταυροπόλον, ταύτῃ πρόσθ',
- Ἐκκοκκίῳ σὺ ταῖς τενοκακίτης τείχεας.
- 450 ΠΡ. Οἴμοι κεκοκκίμων, ὀπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
- Ἄπαρ ἔγυναικῶν ἔδδοτ' ἔσθ' ἠτήτεια
- Ἡμῖν ὁμόσθ' χαρῶν αὐταῖς, ὦ Σκίθαί,
- Ξυωταξάρμοι. ΛΥΣ. Νῆ τῷ θεῷ, γνώσασθ' ἄρα,
- Ὅτι ἔσθ' ἡμῖν εἰσὶ τέσσαρες λόγοι
- 455 Μαχίμων γυναικῶν ἔνδοι ἐξαπλισιδίαν.
- ΠΡ. Ἀποτρέφετε ταῖς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκίθαί.
- ΛΥΣ. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθαῖτ' ἔνδοθεν,
- ὦ σπερμαρραμιολεκιδολαχνοπάλιδες
- ὦ σκοροδοπανδοκευτειαροπάλιδες,
- 460 Οὐκ ἐξέλκετ', ἔπαιήσετ', οὐκ ἀρήξετε;
- Οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀνελοχρωθήσετε;
- Παῖσασθ', ἔπαναχρῶαίτε, μὴ συλλύθετε.
- ΠΡ. Οἴμ' ὡς κακῶς πέπερα γέ μου τὸ τοξικόν.
- ΛΥΣ. Ἀλλὰ τί γ' ὦ; πότερον ὅτι δύλας πνῆς
- 465 Ἦκειν εἰόμισαι, ἢ γυναιξίν οὐκ οἶψ'
- Χολιδ' εἰεῖναι; ΠΡ. Μὰ τ' Ἀπόλλω ἔ μάλα
- Πομίω, εἴν γε πλησίον κέπηλ' ἢ.

XOP.

vf. 440. Νῆ τὴν Παύδισον] Scholia: Οὐ γὰρ τῆς Κέρωνος Παύδισος, καὶ Ἀθηνῶν, ἐκ τῆς Παύδισος δὲ καὶ ἡ Ἀθηνῶν Παύδισος καλεῖται.

vf. 441. Ἐπιθεσὶ πατέρων] „Hoc loquendi genere usus est in alia fabula Aristophanes: πατέρων, τοῖς ὑπὸ τῆς χεῖρός σου ἀπλάσαιν χεῖροισιν. Florent.” Locus est in Equit. vf. 70.

vf. 444. Νῆ τὸν Φωσφόρον] Scholia: τὸν Ἀρτέμιον ἔσθ' ἑκάστην, ἰστί δασύχ' ἢ αὐτὴ τῆ Ἐκάτη. Dianam Φωσφόρον Δία vocat Eurip. in Iphig. Taur. vf. 21. Hecatem φασφόρον vocat etiam Thesmoph. vf. 865. ἢ τὴν Ἐκάτην τὴν φασφόρον. Ubi vide Notam.

vf. 445. Κύαθον αἰτήσεις τάχα] Metonymia consequentis pro Antec. Suidas ad hunc locum: κύαθον αἰτήσεις τάχα ἢ αἰσθητικῶς ταῖς γνάθους: ἄρας ἐπαπισσῆσαι καὶ τρυφήσαι ὅς ἑστιν. γινώσκουσι γὰρ κύαθον θεοῦ, καὶ προσκυλῶσι ταῖς εἰδήμασι καὶ θύρασι. Cyathum petes statim: ut maxillis eum admoneas, tot vibice & plagas a nobis accipiet. Implent enim cyathum calida aqua, & applicent

tumorebus, atque sic medicinam faciunt. In hoc loco Suidas scripsit ἐπαπισσῆσαι pro vulgata ἐπαπισσῆσαι. De hac medela tuberum Comicus in Pace vf. 541. ἐπαπισσῆσαι ἀπῆσαι καὶ κύαθους προσκυλῶσαι. Haec loca nec alios latuerunt. Ceterum infra vf. 473. similis est metonymia, & idem sensus: κἀκιδίαν ἀνίσταν.

vf. 447. Παῖσα τὴν ὑμῶν] Ita posuit vocem τις & in Nubibus vf. 1494. καὶ τὴν αὐτῶν τήμερον δῖκα δὲ καὶ ἐμοὶ ποίω.

vf. 448. Νῆ τὸν Ταυροπόλον] Euripides in Iphigenia Taurica vf. 1457. Ἀρτέμιον δὲ τὴν βροτοὶ Τολοπὸν ὀμιλοῦσι. Ταυροπόλον Δία. Dianam mortales deinceps celebrāvουσι Ταυροπόλον Δεῖον. Locum citavit Bifetus.

vf. 449. Ἐκκοκκίῳ σε ταῖς — τρήγας] In eadem re utitur verbo ἐκκοκκίω in Thesmoph. vf. 574. ἐκκοκκίω σε τῆς ποκάδας. Verbum ἐκκοκκίω occurrit supra vf. 364. ubi vid. Not.

vf. 452. Οἴμοι χαρῶν αὐταῖς] Particula οἴμοι de concursu hostili solet utiparī. Thucydides Lib. II. in Orat.

Manum injicies, mox cacabis calcatus.

PR. Ecce vero, cacabis, inquit? ubi est alius sagittarius?
Hanc primam constringe, quia etiam loqui audet.

LYS. Per Luciferam Dianam juro, si manum summam

445 Huic admoveris, cyathum mox petes.

PR. Quid hoc est? ubi sagittarius? hanc tene.
Efficiam ego, ut desinatis huc exire.

STR. Per Tauricam Dianam juro, si ad hanc accesseris,
Evellam tibi capillos, ob quos ingemisces & lamentaberis.

450 PR. Heu me miserum, sagittarii me reliquerunt.

Sed mulieribus cedere nunquam decet
Nos: propius accedamus ad eas, ô Scythae,
Acie instructa. LYS. Experiemini ergo, ita me duae illae Divae ament,
Et apud nos esse quatuor cohortes

455 Pugnacium mulierum intus armis instructarum.

PR. Retorquete manus earum, vos Scythae.

LYS. ô Auxiliares copiae mulierum, procurrite foras,
ô Quae semina, ova, & olera venditis!

ô Quae allia & panem venditis, quaeque cauponariam exercetis!

460 Nonne trahetis, nonne ferietis, nonne opem feretis?

Nonne conviciabimini, nonne impudentes eritis?
Definite, recedite, spolia ne detrahit.

PR. Hei mihi, male successit res meis sagittariis.

LYS. Sed quid nam arbitraberis? utrum contra servas quasdam

465 Ire te putasti? aut mulieribus non existimas

Bilem inesse? PR. Imo ita me Apollo amet perquam

Multam, si prope sit caupo.

CH.

Orat. Pericl. altera: *ήνας δὲ τοὺς ἔχθροὺς οὐδέτε, μὴ φοβήματα μόνον, ἀλλὰ καὶ κατωφερόμεναι.* Ire hostibus obviam debemus, non solum confidentes, verum etiam eos despicientes.

vf. 454. Καὶ σπᾶδ' ἡμῶν εἰσι τίσσασαι λόγῳ.] Non placet, quod Grammatici Graeci abique hos secuti putant haec dici respectu Laconicarum cohortium. Potius putem Comicum more suo ludere in voce, quia *λογίαν* etiam mulieres dicuntur; nempe cum sunt puerperae.

vf. 460. Οὐκ ἔξῆλθετ', ε.] Kusterus in Editione sua *ἔξῆλθετ'*, ε — ex MS. Voff. ut ipse ait. Bono quidem sensu, sed tamen debet pristinam lectionem retinuisse potius, licet vitiosam & metrum corruptentem. Nam ponit forte Comicus scripsisse *ἔξῆλθετ'*, i. e. *Egredimini.* In Editione certe Farrei est *ἔξῆλθετ'*, ε — quod si ergo particula negativa priore loco deleatur, & metro & sensui non minus consultum est. Nam Florens non est audiendus, qui *ἔξῆλθετ'* esse scriben-

dum putat, pro *ἔξῆλθετ'*. Quis enim diceret interrogans, *Nonne exite?*

vf. 462. Πανσθενῶς.] Hoc ad mulieres, quae viros terga dantes persequabantur.

vf. 466. Μὰ τὸν Ἀπόλλω.] Hic etiam retinui pristinam lectionem; Kusterus in sua Edit. in τὸν Ἀπόλλω, ut habere dicit MS. Vat. P. quia *μὰ* sit negativa particula, quae hic locum habere non potest. Verum quidem est negativam esse illam particulam plerumque, & apud Comicum vix ullibi aliter occurrere, nisi forte hic: invenitur tamen & affirmative, ut apud Aristophanem Epist. X. Lib. I. *Μὰ τὸν Ἄρτεμιον Ἀκυστία γαρύμυα.* apud Alciphronem Lib. II. Epist. 4. *Μὰ τὸν Καλλιστράτου ἐν ἧ τὸν εἰμι κατέχαιρον, ὡ Μίανδρε, ἐκπαθὴς ἐπὶ ἡδονῆ γινώσκῃ.* Ubi vide Notas meas.

vf. 467. Ἐδὴ γὰρ πᾶσι τοῖς καπνῶδες ε.] Tunc multum bilis inesse dicit mulieribus si prope sit caupo, apud quem divertentes potent, & ebriae rixentur. In Thesopoli. vf. 747. dicit mulieres esse *μὲν καπνῶδες ἀγαθῶν.*

C e c c c c a

- ΧΟΡ. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, Πρόβουλε τῆσδε τ' γῆς;
 Τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις σιυάπεις;
 470 Οὐκ οἶδά λατρὸν οἶον αἰδ' ἡμᾶς ἔλευσαν ἄγχι
 Ἐν τοῖσιν ἱμαπιδίοις; ἢ ταυτ' ἀνθυ κοΐας.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἄμ' ὦ μέλ', εἴ ῥη προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῶ
 Τὴν χεῖρ'. εἰάν δέ τ' ἔτο θράς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
 Ἐπεὶ θέλω γὰρ σωφρονῶς ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
 475 Λυπῶσα μηδέν' οἴθαδ', κινῶσα μηδὲ κέρφ'·
 Ἦν μή τις ὥσ' ὄφ' σφηκίαν βλίτην με κἀρεβίξῃ.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

- ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. ὦ Ζεῦ, τί ποτε λησόμεθα
 Τοῖσδε τοῖσιν κνωδάλοισ;
 Οὐ γάρ ἔτ' ἀνεκτὰ τὰδ'. ἀλλὰ βασανιτέον
 480 Τόδε σοι τὸ πάθ' μετ' ἐμοῦ,
 Ὅ, π βυλόμηνά ποτε τ' Κερνάσας
 Κατέλαβον, ἐφ' ὃ, π τε
 Μεγαλόπετρον ἄβατον
 Ἀκρόπολιν, ἱερὸν τέμνον;
 485 Ἄμ' ἀνερώτα, ἢ μὴ πῆξ, ἢ προσφερε πάντας ἐλέγχους·
 Ὡς ἀχρὸν ἀκωδώντων εἶν' τὸ τοῖσδε ὄραγμα μεθέτας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

- ΠΡ. Καὶ μὴν αὐτῶν τῶντ' ὄπθυμῶ νῆ τ' Δία ὄρωτα πυθέσθαι,
 Ὅ, ἢ βυλόμηνά τ' Ἀκρόπολιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε μοχλοῖς;
 ΛΥΣ. Ἴνα ταργύειον σὼν παρέχωμην, ἢ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
 490 ΠΡ. Διὰ ταργύειον πολεμῶμην γάρ; ΛΥΣ. Καὶ τὰλλα τε πάντ' ἔκυκλήθη.
 Ἴνα

vf. 468. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη] Sophocles in Ajace
 vf. 1292. aut 1281. ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόντ' ἔπη. O
 qui multa dixisti & inutilia verba. Ibid. vf. 1072. aut
 1060. τίν' ἄρτι τούτων ἀνήλωσας λόγον; Cur tanta ver-
 ba consumpsisti? Euripides in Medea vf. 325. λόγους ἀνα-
 λῶσι. εἰ γὰρ ἂν τίς τις ποτὶ. Verba consumis; non enim
 persuaseris unquam.
 Ibid. Πρόβουλε τῆσδε γῆς] Aeschylus in Septemthebana

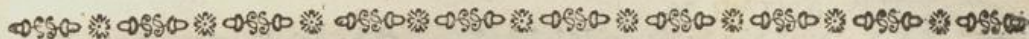
vf. 1014. δῆμῳ πρόβουλοισ τῆσδε Καδμείας πόλεως. Populi
 consiliariis hujus Cadmeae urbis. eisdem ibi mox προσά-
 τας Καδμείων vocat, vf. 1034.

vf. 472. Οὐ χεῖρ' προσφέρειν] Supra vf. 438.

vf. 473. Κυλοιδιᾶν ἀνάγκη] Id est, ὑπόπ. α. ἔχειν, φέρεται.
 Per metonymiam consequentis pro antec. intelliguntur
 verbera.

vf. 478. Τοῖσδε τοῖσιν κνωδάλοισ] Idem est quod pau-
 lo

- CH. δ Provifor hujus regionis, qui multa jam verba impendifti,
Cur cum hifce beftiis congregederis ad colloquendum?
- 470 Nefcis quali balneo iftae nos laverint modo
Indutos veftibus? idque fine cinere & lixivio.
- CH. MUL. Sed, δ bone, non oportet vicinis temere admovere
Manum; fi autem hoc feceris, tumentes oculos habere neceffe eft.
Nam ego volo modeste tanquam virgo federe,
- 475 Nullique molefta hic, nec feftucam loco movere;
Dum ne quis me premat & irriret tanquam crabrones.

COMMATION CHORI

- CH. VIR. δ Jupiter, quid faciemus
Iftis beftiis?
Haec enim funt intolerabilia; fed examinanda.
- 480 Haec res tibi eft mecum,
Quid volentes Cranaam urbem
Occupaverint, curque
Petricofam inacceffam
Arcem, facrum templum?
- 485 Sed interroga, & ne crede, & adhibe omnia argumenta;
Nam turpe eft inexploratam nos finere ejusmodi rem, miffam eam facientes.

PROBULUS, LYSISTRATA, ALIA MULIER.

- PR. Equidem hoc primum cupio ex ipsis quaerere:
Quid volentes arcem noftram veftibus occlufiftis?
- LYS. Ut argentum falvum praeftemus, & ut bellum ne geratis propter id.
- 490 PR. Propter argentum ergo bellum gerimus? LYS. Quin cetera omnia prop-
ter id turbata funt. Nam

10 ante τοῖς τοῖς ἄλλοις. Aefchylus Eumenid. vf. 648. ubi ad Furias dicit Apollo: ω παντομίη κνῶδαλα, σ ὶζὴν δ εῶν. O abominanda animalia; Deorum odia. Vide ad Vefpas vf. 4.
vf. 481. Τὴν Κρανᾶν] Ita vocat nunc Arcem Athenarum. In Acharn. vf. 75. de ipfa civitate: ω Κρανᾶ πόλις. ubi vide Notam.
vf. 486. Ἀκκαδῶνισον] Κωδωνίση proprie eft explora-

re tinnitu aut fonitu monetam aut vafa. Vide in Rannis vf. 729. Deinde absolute experiri. Dicunt etiam Grammatici metaphoram effe ab explorandis vigiliis per κωδωνοῦναι quidam etiam a probandis equis, an strepitum fufferre poffint.
vf. 489. Παρέχομεν] „MS. Vat. P. παρέχομεν. Idem, que rectius propter fequens πολεμοῦναι, Kufferus.” Edictio etiam Farrei habet παρέχομεν.
C c c c c c a

- Ἴνα γὰρ Πείσανδρος ἔχει κλέπειν, χ' οἱ ταῖς δεχαῖς ἐπέχοντες,
 Ἄει πῖνα κορκορυγὴν ἐκίμων. εἰδ' ἐν τῷδ' εἴνεκ' ἀρώντων,
 Ὅ, π βέλον.) τὸ γὰρ δεγέειν τῷτ' ἐκίπῃ μὴ καθέλωσιν.
 ΠΡ. Ἀλλὰ τί δρᾶσεις; ΛΥΣ. Τῷτό μ' ἐρωτᾶς; ἡμεῖς ταμιθύσομεν αὐτό.
 495 ΠΡ. Ὑμεῖς ταμιθύσετε ταῖς γέλιον; ΛΥΣ. Τί δεῖν τῷτο νομίζεις;
 Οὐ γὰρ τάνδον χρέματα πάντως ἡμεῖς ταμιθύσομεν ὑμῖν;
 ΠΡ. Ἀλλ' ἐ ταυτόν. ΛΥΣ. Πῶς ἐ ταυτόν; ΠΡ. Πολεμητέον ἔσ' ἀπὸ
 τῷτο.
 ΛΥΣ. Ἀλλ' ἐδὲν δεῖ παρῶτον πολεμεῖν. ΠΡ. Πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
 ΛΥΣ. Ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡ. Ὑμεῖς; ΛΥΣ. Ἡμεῖς μέντοι.
 ΠΡ. Σχέτλιόν γε.
 500 ΛΥΣ. Ἀλλ' ἀποδέκτεια ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. ΠΡ. Νὴ τὴ Διμήτηρ' ἀδικόν γε.
 ΛΥΣ. Σωτέον, ὦ τᾶν. ΠΡ. Καί μὴ δέομα. ΛΥΣ. Τῷδ' εἴνεκ' ἐ
 πολὺ μᾶλλον.
 ΠΡ. Ὑμῖν δὲ πόθει σφί τ' πολέμου τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;
 ΛΥΣ. Ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡ. Λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάης. ΛΥΣ. Ἀ-
 κροῶ δὴ,
 Καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. ΠΡ. Ἀλλ' ἐ δύναμα. χαλεπὸν γὰρ
 505 Ὑπὸ τ' ὀργῆς αὐτὰς ἴχειν. ΛΥΣ. Κλαύσθ' τοῖνυ πολὺ μᾶλλον.
 ΠΡ. Τῷτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε. ΛΥΣ. Ταῦτα ποιήσῃ.
 Ἡμεῖς τ' μὲν παρῶτερον πόλεμοι ἐ τ' χρόνον ἠνεχόμεθα,
 Ὑπὸ σαφροσύνης τ' ἡμετέρας, τ' ἀνδρῶν, ἅπ' ἂν ποιεῖτε.
 Οὐ γὰρ γρυζέειν εἰδ' ἡμᾶς· κατ' ὅσα ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς.
 510 Ἀλλ' ἠθανόμεθα χαλῶς ὑμῶν· ἐ πολλάκις ἐνδον ἂν ἔσαι,
 Ἡκίσταμεν ἂν π κακῶς ὑμᾶς βυθλοσαμένους μέγα παῖγμα.
 Εἰτ' ἀληθεύσαι τάνδον, ὑμᾶς ἐπατηρόμεθ' ἂν γελάσασαι,
 Τί βεβύλω.) σφί τ' σπονδῶν ἐ τῇ γῆλι παρῶτα φασί.
 Ἐν τῷ δῆμῳ τήμερον ὑμῖν. τί δέ σοι ταῦτ', ἢ δ' ὅς ἂν ἀνῆς.
 515 Οὐ σιγήσῃ; καὶ γὰρ σίγων. ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ἀλλ' ὅσα ἂν ἐγὼ ποτ' εἰσῶν.
 ΠΡ. Καὶν ὠμαζες γ', εἰ μὴ σίγας. ΛΥΣ. Τοῖ γὰρ ἔρωγ' ἐνδον εἰσῶν.
 Ἐτερόν τι πονηρότερον βεβύλωμ' ἐπεπύσομεθ' ἂν ὑμῶν.

Εἰτ'

vf. 491. Ἴνα γὰρ Πείσανδρος ἔχει κλέπειν] De isto Comicus Noster in *Babylonis*, apud Schollattem ad Aves vf. 1555. εἰ δὲ αἰτῶντες, ἀρχὴν πολέμου ποιεῖται μετὰ Πισάνδρου. Qui munera captant, causam belli suggererent cum Pisandro. In isto loco propositum in singulari numero male erat scriptum.

vf. 492. Κορκορυγῆν] In Pace vf. 992. Ἄσπον δὲ τὰς μάχας καὶ κορκορυγῆς.

Ibid. Οἱ δ' ἐν τῷδ' εἴνεκ' ἀρώντων] In Acharn. vf. 185. εἰ δ' ἐν ἑσόντων. Ubi vide Notam.

vf. 496. Οὐ καὶ τάνδον] In Ecclesiast. vf. 210. idem argumentum: ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημι χρεῖται τὴν πόλιν ἢ μὴ παραδόνται· καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις ταύταις ἐπιτροπίαις

καὶ ταμίαισι χρεώμεθα.

vf. 503. Ἀκροῶ] Est imperativus. Pherecrates apud Athenaeum p. 122. ἀλλ', εἰ δοκί σοι, πρόσθε σὺν νῦν κ' ἀκροῶ· Verum, si videtur tibi, adverte mentem & auscultata.

vf. 506. Ὡ γραῦ σαυτῇ κρώξαις] Ita Editio Farrei, & teste Kustero MS. Var. P. nec non Suidas v. κρώξαι. In quibusd. Edit. male, ὦ γραῖς αὐτῇ κρώξαις. Est autem metaphora ab avibus infautis. Idem tere dicit Virgilius: — Capiti cane tallia demens Dardanio, quem locum adduxit Florens.

vf. 508. Ἀπ' ἂν ποιήσῃ] „Versus gratia lege ἀπ' ἂν ποιήσῃ. Kusterus.“ Sed & alias vitiosum est ἀπ' ἂν ποιήσῃ.

Nam ut Pisander haberet, quod depeculetur, & ii qui magistratum gerunt, Semper aliquas turbas concitabant: faciunt igitur illi ea causa Quicquid volent; nam argentum istud non amplius deproment.

PR. Quid facies ergo? Lys. Rogas? nos id asservabimus.

495 PR. Vosne asservabitis argentum? Lys. Quid putas inesse periculi? Nonne domi etiam nos utique asservamus & dispensamus opes?

PR. Sed non eadem res est? Lys. Quomodo non eadem? PR. Hinc bellum gerendum est.

Lys. At nihil opus est belligerare. PR. Quonam ergo alio modo servabimur?

Lys. Nos servabimus vos. PR. Vosne? Lys. Nos vero. PR. Grave quidem hoc esset.

500 Lys. Attamen haec conditio accipienda est. PR. Iniquum est ita me Ceres amet.

Lys. Habenda salus est, ô bone. PR. Et si non opus mihi sit ea. Lys. Eam ob rem multo magis.

PR. Sed vobis unde in mentem venit, ut bellum & pacem curaretis?

Lys. Nos indicabimus. PR. Dic cito, ne plores. Lys. Ausculta jam, Et conator manus cohibere. PR. Sed non possum; difficile enim est mihi

505 Prae iracundia eas continere. Lys. Ergo multo magis plorabis.

PR. Istud quidem, ô vetula, tuo capiti crocitaveris. tu vero mihi dic illa.

Lys. Hoc agam.

Nos superiore quidem bello & tempore tulimus patienter

Vos viros, quicquid ageretis, modestiâ nostrâ;

Non enim sinebatis nos mutire: postea non placebatis nobis,

510 Et sentiebamus fati quid ageretis, domique saepe

Audivimus, vos magnis de rebus mala consilia cepisse:

Deinde interno dolore aegrae, interrogabamus vos ridendo:

Quid constitutum est scribere in columna de pace

A vobis hodie in concione? tum vir, quid hoc ad te, inquit:

515 Nonne tacebis? & ego tacebam. AL. MUL. Sed ego nunquam tacuisssem.

PR. Plorasses, si non tacuisses. Lys. Ego vero domi tacebam.

Aliud audiveramus consilium vestrum deterius:

Deinde

ποιεῖτε· non enim dicunt ita Graeci; sed vel αἰτῶν ἰ-ποιεῖτε, vel αἴτια ποιεῖτε (quod etiam hic posset ingredi metrum) vel αἴτῃ ἐν ποιεῖτε· vel αἴτῃ ἀν ποιεῖτε.

vl. 509. Οὐκ ἠρώμεντι γ' ἡμεῖς] In Ranis vl. 103. οὐκ ἄρα ἀρώμεντι;

vl. 512. Γελάσασαι] Fictio risu.

vl. 513. Περὶ σπονδῶν ἐν τῇ σῆλῃ] Formulae foederum in columnis describentur. In Acharn. vl. 727. τὴν σῆλῃ καθ' ἡ ἰσπασίμῃ.

vl. 514. Ἦδ' ὅς ἐν αἴθρῃ] Ita Editio Farrei: in aliis deest αἴθρῃ non sine detrimento metri. Illud autem Ἦδ' ὅς occurrit in Vespis vl. 801. αἴθρῃ γ' ἐν καθύπερθε τ' ἀ-

γῆριον, Ἦδ' ὅς λίζαν. ubi vide Notam.

vl. 515. Ὅς σιγήσει;] Sic apud Sophoclem in Ajace vl. 292. refert mulier quid ipsi vir dixerit importunius locutae: Ὅς ἔπειτα πρὸς με βῆς, αἰεὶ δ' ὑμῖν ἄμα, Ἦναι, γυναιξὶ κέσμον ἢ σιγῇ φῆσαι· Ille vero ad me pauca quidem, sed sermone omnium trita dicebat: Mulier, silentium decus offert mulieribus.

vl. 516. Καὶ ἰμαζέει] Sequor hic Editionem Kusteri, qui ex auctoritate MSS. recte distinxit Personas, & addidit particulam ἰμαζέει, sine qua versus non est integer. Tantum ἰμαζέει retinui ex aliis Edit. pro ἰμαζέει, quod & ipsum tamen rectum est.

- Εἴτ' ἠρόμεθ' ἀν, πῶς ταῦτ', ὦ ἦερ, ἀγαπράτιστα ὦδ' ἀνοήτως;
 Ὁ δὲ μ' εὐθύς ὑποβλέψας ἔφρασε, κεί μὴ τ' εἴματα νήσω,
 520 Ὅσοι ζεῦξαι μακρὰ τ' κεφαλῶν· πόλεμον δ' ἀνδρασι μελήσει.
 ΠΡ. Ὁρθῶς γε λέγων ἢ Δί' ἐκείνῳ. ΛΥΣ. Πῶς ὀρθῶς, ὦ κηκόδαμον,
 εἰ μὴδὲ κακῶς βυθλομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;
 Ὅτε δ' ἢδ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φάπερ ἠέχομεν ἦδη,
 οὐκ ἔπιν ἀνῆς ἐν τῇ χώρᾳ μὰ Δί' εἰ δῆδ' ἕτερός τις·
 525 Μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθύς ἔδοξε σῶσαι τ' Ἑλλάδα κοινῇ
 ταῖσι γυναιξὶν συλληχθείσαις. ποῖ γὰρ ἢ χρεὴν ἀναμείψαι;
 Ἦν ἔν ἡμῶν χρεστά λεγυστῶν ἐβελήσθη ἀντακροῶσθαι,
 κἀντισωπαῖν, ὡσπερ χ' ἡμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἀν ὑμᾶς.
 ΠΡ. Ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις, κὲ τλητὸν ἔμοιγε. ΛΥΣ. Σιώπα;
 530 Σίγ', ὦ κηπάρατε. ΠΡ. Σιωπᾶ ἄγῳ; ΛΥΣ. Καὶ ταῦτα κελύμματα
 φέρε
 περὶ τ' κεφαλῶν. ΠΡ. Μὴ νῦν ζῶλω. ΛΥΣ. Ἄμ' εἰ τῆτ' ἐμπόδιόν σοι,
 παρ' ἐμῶν τῆπ' τὸ κελύμμα λαβῶν,
 ἔχε ἢ εὐεῖθε εὐεῖ τ' κεφαλῶν,
 κᾶτα σιώπα.
 535 Καὶ ποδῶν τ' χαλαθίσκων·
 κᾶτα ξάινεν συζωσάμενον·
 κυάμους τρώγων·
 πόλεμον δὲ γυναιξὶ μελήσει.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

- 540 Ἄ ἦροθ', ὦ γυναῖκες, εἰπὲ τ' κελπίδων, ὅπως ἀν
 Ἐν τῷ μέρει χ' ἡμεῖς τε ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.
 Ἐγὼ γὰρ ἔποτε κέμοιμ' ἀν ὀρχομένη·
 οὐδὲ τὰ γόνατα κόπῃ ἐλεῖ με κηματηρός·
 Ἐθέλω δ' ὅππ' πᾶν ἵναί
 μέλα τῶνδ', ἀρετῆς ἔνεχ', αἷς

Ἔνε

vf. 520. Ὅσοι ζεῦξαι μακρὰ τῶν κεφαλῶν] Horat. O
 mnia stetit caput. Ex Notis Biseii. ὀσοτίζων autem
 est ab ὀστού, quae est interjectio dolentis, ut οἰμίζων
 ab οἶμοι, & saepe occurrit apud Comicum.

Ibid. Πόλεμον δ' ἀνδρασι μελήσει] Scholia: παρά τῷ
 Ὀμηρικόν. 11. Z. 492.

vf. 523. Ὅτε δ' ἢδ' ὑμῶν] Legendum ὅτι δῆδ' ὑμῶν,
 ut est in Editione Farrei. quod & Florens vidit. Est
 autem δῆδ' pro δῆτα. Possset quidem ἢδ' etiam legi,

pro ἦδη. eliditur enim quandoque longa etiam voca-
 lis, sed non placet bis poni hic eandem particulam.

vf. 527. Ἀντακροῶσθαι] „Sic recte MSS. Vat. P. &
 „Voss. Nam priores Editi. habent ἀν ἀκροῶσθαι claudi-
 „cane metro. Kosterus.” Dicitur autem ἀντακροῶσθαι
 & versu seq. ἀντισωπαῖν, quia antehac mulieres au-
 „sultantur viris & tacuerunt; nunc itaque contra viri
 taceant & auscultent mulieribus.

vf. 530. Καὶ ταῦτα τὰ κελύμματα] Jubet viros assu-
 mere

- Deinde quaerebamus: mi vir, qui fit, ut haec tam stulte agatis?
 At ille me intuenſ ſtatim dicebat: niſi ſubtemen nerem,
 520 Capiti meo male fore? bellum autem, *inquit*, viris curae erit.
 PR. Recte quidem ille profecto dixit. LYS. Quo pacto recte, ô perditæ,
 Si nobis nec admonere vos licuit mala cogitantes?
 Sed cum per vias palam a vobis audiremus jam *haec*:
 Non eſt profecto in tota regione quiſquam vir alius *praeter nos*:
 525 Poſt haec ſtatim Graeciam ſervare communiter viſum eſt
 Mulieribus congregatis: cur enim fuiſſet *diutius* expectandum?
 Si igitur nobis meliora ſuadentibus viciffim volueritis auſcultare,
 Et viciffim tacere, ut nos tunc, facile vos corrigemus & reſtituemus.
 PR. Vosne ut nos corrigatis? ſane acerbum dictu & intolerabile. LYS.
 Tace,
 530 Sile, ſcelerate. PR. Egone ut taceam? LYS. Et iſta cape pro integumentis
 Circa caput. PR. Emori cupio. LYS. Sed ſi hoc impedimento eſt tibi,
 A me hoc integumentum accipe,
 Et circumpone capiti tuo;
 Deinde tace:
 535 Hunc etiam ſume calathum,
 Et ſuccinctus lanam carpe
 Fabas eſitans:
 Bellum autem mulieribus erit curae.

CHORUS MULIERUM.

- 540 **R**ecedite, ô mulieres, ab urnis, ut
 In partem & nos juvemus amicas.
 Ego enim nunquam defatigabor ſaltando,
 Nec laſſitudo moleſta capiet genua mea:
 Voloque adire omne *periculum*
 Cum iſtis, virtutis cauſa, quibus

Ineſt

anere ornatum muliebrem, & mulierum opera facere.
 vſ. 536. & 537. *Ξαίνω* — *κύνειος πρῶτων*] Infinitivus pro Imperativo, ut ſaepe alias. Videtur autem alludere: *Τὸν αἰκνὸν πρῶτα, γύναι, τὴν χλαίναν ἔραται*. *Cuumere veſiens, mulier, laenam texito.*
 vſ. 537. *Κύνειος πρῶτων*] Scholia: *δικάζων*. Sic in Equit. vſ. 41. Populus Athenienſis dicitur *κυματωτάτη*. Quia plebique plebeji ex forenſibus negotiis alebantur mercedem accipientes judicialem & comitialem, *τὸν ἰκκλησιαστικὴν καὶ*

δικαστικὴν μισθόν. Intelliguntur autem per *Fabas* haec negotia, quia in ſuffragiis terendis adhibebant *fabas*.
 vſ. 538. *Πόλιμος δὲ γυναιξὶ μάλιστα*] Ad illud vſ. 520. *πέλιμος δ' ἀνδρασι μάλιστα*.
 vſ. 539. *Αἰρεθ'* — *ἀπὸ τῶν*] Scholia: *ἀναχωροῦσθε ἀπὸ τῶν καλπίδων*.
 vſ. 540. *Ἐν τῷ μίμῳ* — *ἑλληδωμοῖ*] Euripides in Oreste vſ. 452. *Ἄλλ' ἀντιλάξω καὶ ποιωὶ ἐν τῷ μίμῳ*. *δὲ καρπεῖσθ' ἔσ' labores in partem.*
 D d d d d

- 545 Ἐν Φύσις, ἐν χάρις,
Ἐν δὲ θεάσῃ, ἐν δὲ
σοφόν, ἐν φιλόπολις
Ἄρετή φρόνιμος.
Ἄλλ' ὦ τῆδ' ἀνδρειοτάτων ἢ μπεριδίων ἀχαλιφῶν,
550 Χωρεῖτ' ὄργῃ, ἢ μὴ τέγχεσθ'. ἐπὶ γὰρ νῦν ἔβια θεῖτε.
ΛΥΣ. Ἄλλ' ἦν ἄρ' ὁ γλυκίθυμος Ἔρως, χ' ἢ Κυρωθῆναι Ἀφροδίτη
Ἰμερον ἡμῶν χ' ἢ κόλπων ἢ ἢ μπερῶν καταπύβση,
κατ' εἰτέξῃ τέτανον περὶν τοῖς ἀνδράσι ἢ ῥοπαλισμῶς,
οἰμά ποτε λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλησι κελεύει.
555 ΠΡ. Τί ποιησάσας; ΛΥΣ. Ἦν παύσωμεν ὠρώπιον μὲν ξυῶ ὄπλοισιν
Ἀγροζόνας ἢ μαινομένους. νῆ ἢ Παφίαν Ἀφροδίτην.
Νῦν μὲν γὰρ δὴ ἢ ταῖσι χύτραις ἢ τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως
Πεελέερον] χ' τὴν ἀγροζὸν ξυῶ ὄπλοισι, ὡσπερ Κορίθαιτες.
ΠΡ. Νη Δία χεῖρ γὰρ τὸς ἀνδρείους. ΛΥΣ. Καὶ μὴν τό γε φράγμα γελῶιον,
560 Ὅτ' ἀν' ἀσπίδ' ἔχον ἢ Γοργόνα πῆς, κατ' ὠεῖται κορακίνης.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Νη Δί' ἔργον ἐν ἀνδρα κομήτιν φυλαρχεῖντ' εἶδον ἔφ' ἴπω
Ἔς τ' χαλκῶν ἐμβαλλόμενον πῆλον λέκιδον ὡσπερ ῥαός.
Ἐτερῶ δὲ θεῶν πέλιτιν σείων κακόντιον, ὡσπερ ὁ Τηρῶς,
Ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπαιον, ἢ τὰς δρυπέτεας κατέπιεν.
565 ΠΡ. Πῶς ἐν ὑμῖς δύνασθε παύσαι τεταραγμένα πρῶγματ' ἀπολλὰ
Ἐν ταῖς χάρις, ἢ ἀφ' αὐτῶν; ΛΥΣ. Φαύλως πάνυ. ΠΡ. Πῶς; ἀπό-
δειξον.
ΛΥΣ. Ὡσπερ κλασθῆς ὅτ' ἀν' ἡμῖν ἢ τεταραγμένῃ, ὡδὲ λαβῆσαι,
Ἐπενεγκῆσαι τοῖσιν ἀτρακίσι, τὸ μὲν εἰταυθί, τὸ δ' ἐκείσε.
οὔτως ἢ τ' πῆλον τῆτον ἀφ' αὐτῶν, ἢ πῆς ἔασθι,
570 Διενεγκῆσαι ἀφ' ἀρεσβειῶν τὸ μὲν εἰταυθί, τὸ δ' ἐκείσε.
ΠΡ. Ἐξ εἰλῶν δὴ ἢ κλασθῆσαν ἢ ἀτρακίαν φράγματ' ἀεινά
Παύσειν οἶεσθ', ὡ ἀνέητοι; ΛΥΣ. Κἂν ὑμῖν γ' εἴ πῆς ἐνῆν νοῦς,

Ἐκ

vf. 549. Ἄλλ' ὦ τῆδ' ἀνδρειοτάτων &c.] Legendum potius ἀνδρειοτάτη, ut est apud Athenaeum p. 90. & apud Suidam v. τῆδη, qui locum hunc citant: aut cum Kuffero ἀνδρειοτάται. Est autem homonymia in his vocibus: nam τῆδη est nutritrix, & τῆδη sunt ostrea quaedam; itaque hac voce ambigua, vult subindicare asperitatem quandam & duritiam animi, in mulieribus. Porro μπεριδίων est mater in forma deminutivi, & dicuntur etiam μπεριδία ἀκαλίηαι, urticae, cum in iis generantur grana feminum: quo tempore maxime urunt; itaque hic etiam intelligitur asperitas quaedam & mordacitas. In Vespis vf. 388. dixit ὄργῃ ἀκαλίηαι pro asperitate & vehementia iracundiae. Est autem & ἀκαλίηαι ambiguum, nam & marina est, ut sunt τῆδη, & terrestris. vf. 550. Χωρεῖτ' ὄργῃ] Tanquam milites ad confli-

ctum. Thucydides Lib. V. c. 70. καὶ μετὰ ταῦτα ἢ ξυνοδῶ ἢ. Ἀργίους μὲν καὶ εἰ ξυνομαχοῖ ἰντόνως καὶ ὈΡΓΗ ΧΩΡΟΤ' ΝΤΕΣ. Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδείως &c. Postea congressus acierum fiebat; Argioi scilicet citato gradu pleneque irarum ferebantur; Lacedaemonii vero sedate. Ubi Scholia: ἰντόνως καὶ ὄργῃ χωρῆντες: ἰσχυρῶς καὶ σὺν ὄργῃ. Ibid. Νῦν ἔβια θεῖτε] Contrarium in Ecclesiāz. vf. 109. νῦν μὲν γὰρ ἔτε θεόμεν, ἔτε ἐλαδόμεν.

vf. 553. Τίταν] Hanc vocem de tentigine nervi usurpavit & infra vf. 848. ἰσπασμός μ' ἔχει χ' ὡ τίταν.

Ibid. ῥοπαλισμῶς] Scholia: ὅταν γὰρ σὴ τὸ αἰδῶν ὡ ῥοπαλον γίνεται.

vf. 554. λυσιμάχας — καλεῖσθαι] Id est, Pugnatum dicitur. Sic in Pace vf. 993. ad Pacem dicunt: λῆσιν δὲ

- 545 Inest ingenium, inest gratia,
Inest audacia, inest &
Sapientia, inest addicta reip.
Virtus cum prudentia conjuncta.
Sed ô nutricum & urticarum gravidarum fortissima
- 550 Ite animo ardenti, & ne mitescite; nam adhuc secundo vento curritis.
LYS. Sed si Cupido ille dulcis & Cypria Venus
Amorem vobis in sinum & in femora inspiraverit;
Deinde vero si viris tentiginem suavem ingeneraverit, ut quasi baculos erigant (penes,
Spero fore aliquando ut Lysimachae à Graecis vocemur.
- 555 PR. Ob quod facinus? LYS. Si effecerimus, ut desinant cum armis
In foro versari, & insanire, ita me Paphia Venus amet;
Nunc enim & apud ollas & pariter apud olera
Obambulant per forum cum armis, quasi Corybantes.
PR. Ita sane; nam decet fortes. LYS. Equidem res est ridicula,
560 Si quis clypeum cum Gorgonis facie tenens, emat saperdas.
AL. MUL. Quin & ego vidi Phylarchum hominem comatum, equo insidentem
In aereum pileum injicere ovum à vetula *emptum*.
Alius autem peltam quatiens & jaculum, uti Tereus,
Terrefaciebat caricarum venditricem, & ficus maturas deglutiebat.
- 565 PR. Quomodo igitur potestis tantas res turbatas sedare
Et dissolvere in regionibus? LYS. Perfacile. PR. Quomodo? ostende.
LYS. Sicuti fila cum nobis sunt turbata, sicprehendimus,
Et subducimus fufis, hac & illac;
Ita & bellum istud dissolvemus, si quis finat,
570 Diducentes id per legationes hac & illac.
PR. Ex lana ergo & filis & fufis res periculofas,
ô Fatuae, vos putatis sedaturas? LYS. Imo si vobis aliquid inesset sanae
mentis,

Ex

δι τὰς μύχας καὶ κοροκορυαίς ἢ αὐτομάχην σε κἀδῶμεν.
v. 556. Νῦν τὴν Παιάν Ἀεροδίτην] Hic erat praefixum
HP. quasi Probulus haec diceret, sed delevi fecutus
Edit. Farrei, ubi non est. Ceterum de Paphia Venere
Horat. O Venus regina Cnidii Paphique.
v. 557. Ἐν ταῖς χότραις καὶ ταῖς λαχάνοις] Scholia:
ἀντὶ τῆς χυτροπαλῆος καὶ λαχανοπαλῆος. Sic in Vespiis v.
785. ἐν τοῖς ἰχθύσι.
v. 558. Ὡσπερ Κορύβαντες] His etiam nomen est a
galeis, quibus armati. κέρυς, galea.
v. 560. Ἄσπίς ἔγω καὶ Γοργόνα] Γοργόνατος ἀσπίς
κύκλον in Acharn. v. 1124.
v. 561. Εἰδοῖς ἰαπεύ] Sic legunt MSS. Vat. & Voss.
,, itemque Suidas v. λικιδῶ. At Priores Editi. ἰδοῖς ἰπ'
,, ἰαπεύ, laborante metro, Kufferus. Editio Farrei non

ἰπ' ἰαπεύ sed ἰπ' ἰαπεύ · eadem tamen male ἰδῶν. Apud
Scholiastem ad Plutum v. 427. ubi hic versus cum se-
quente citatur, est ἰδῶν ἰπ' ἰαπεύ.
v. 563. Θρηξ πέλταν σείων] Thracum sunt gestamina
peltae; unde Θρηξίων πέλται dixit Euripides in Erech-
theo. Vide Fragm. Pro σείων autem πέλται dixit de
pelta idem in Bacchis v. 782. Πέλτας δ' ἴσθι πάλλα-
σι · Et quotquot vibrant peltas.
Ibid. Ὡσπερ ὁ Θρηξ] Quia Tereus Thrax erat; cu-
jus alias nota est ἀποριθασίς, uti & Filii ejus & con-
jugis.
v. 564. Ἐδίδασκετο] Verbum δίδασκαμαι, derivatur a
δίδω, timui.
v. 567. Κλαστής] Scholia: ὡν τὸ νῆμα κλαστής.
v. 568. Ἐπιτηγνύσασαι] Editio Farrei ἐπιτηγνύσασαι.
D d d d d d 2

Ἐκ τῶν ἑριῶν τῶν ἡμετέρων ἐπολιτθίεσθ' ἀν' ἅπαντα.

ΠΡ. Πῶς δὴ; Φέρ' ἰδῶ. ΛΥΣ. Πρῶτα μὲν ἔχρη, ὥσπερ πόρον εἰ βα-
λαιίω

575 Ἐκπλιύωσας ἢ οἰσπώτιω, ἐκ τῆς πίλεως ὀπικλιῶναι

Ἐκραδίξεν τὰς μοχθηρὰς καὶ τὰς τειλόνας ἀπολέξαι.

Καὶ τὴν γε σιωπασμένην τῆν, καὶ τὴν πλεῖντας ἑαυτὴς

Ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι ἀφ' ἑξῆς, καὶ ταῖς κεφαλὰς ἀποπλάσσει.

Εἶτα ξαίνειν εἰς χαλαρίσκον κοινῶν ὄνομα ἅπαντας,

580 Καταμιγνύσας τὴν τε μετόικον, καὶ πῆξεν, ἢ φίλῃ ὑμῖν,

Καὶ πῆξεν ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τῆν ἐγκαταμίξαι.

Καὶ νῆ Δία τὰς τε πόλεις, ὅποσιν τῆ γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἀποικοί,

Διαγνώσκειν ὅτι ταῦτ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται,

Χωρὶς ἕκαστον κατ' ἀπὸ τῶν πάντων τὸ κατάγμα λαβόντας,

585 Δεῦρο ξυάγειν καὶ σωμαθροῖεν εἰς ἓν· κατὰ πῆξαι ποίησαι

Τολύπῳ μεγάλῳ· κατ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆσαι.

ΠΡ. Οὐκὲν δευρὸν ταυτὶ ταύτας ἀραδίξεν καὶ πολυπῆξεν,

Αἷς ἔδδ' μετῆν πάντῃ τῆ πολέμου. ΛΥΣ. Καὶ μὲν, ὡ παγκατάρατε,

Πλεῖν ἢ διπλεῖν αὐτὸν φέρομεν. ἀρώπῃον μὲν γε τεκῆται,

590 Κατὰ πέμψασαι παῖδας ὀπλίτας. ΠΡ. Σίγα, μὴ μνησικακίης.

ΛΥΣ. Εἶθ' ἡνίκα ἔξῃν ὀφραθῆναι, καὶ τῆ ἡβῆς ἀπλαῦσαι,

Μονοκοιτῆμεν ἀφ' αἰσ τρεταίας· κατ' ἡμέτερον μὲν ἔατε.

Περὶ τῶνδε κορῶν εἰ τοῖς θαλάμοις γερασσοῦν ἀνῶμα.

ΠΡ. Οὐκὲν γὰρ ἀνδρες γερασσοῦν; ΛΥΣ. Μὰ Δι' ἀλλ' ὅσα εἶπας ὁμοιοί.

595 Ὁ μὲν γὰρ ἡκων, καὶ ἡ πολίος, ταχὺ παῖδα κόρῳ γερασσοῦν.

Τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ κειρός· καὶ τῆν μὴ πλάσσει,

Οὐδεὶς ἐθέλει γῆμα ταύτῃ· ὀφραθῆναι δὲ κατῆξαι.

ΠΡ. Ἀλλ' ὅς τις ἐπὶ τῆσδ' ἰδωτός.

ΑΛΛ. ΓΥΝ. Σὺ δὲ δὴ πῆ μαθῶν ὅσα ἀποθήσκει;

600 Χωρὶον ἐπὶ· σορὸν ὠνήσῃ.

Me-

vf. 575. Οἰσπώτιω] Proprie est stercus ovillum ab οἰσ-,
οἰς.

Ibid. Ἐπικλιῶναι] Id est, κλύπτω. In Equitibus vf.
364. ἐξῆς σε διραξί κλέδα. est autem κλέδα adverbium
κλύπτω.

vf. 576. Ἀπολέξαι] Ita ex Auctoritate MSS. Vat. &
Voss. edidit Kusterus; alias legitur ἀπολέσαι perdera: sed
hoc metri ratio non admittit. Et alioquin ἀπολέξαι ap-
tius est; selluntur enim in lanificio tribuli, pecudibus
saepae adhaerescetes.

vf. 577. Τὰς πλεῖντας] „ Hanc lectionem exhibent MSS.
Vat. & Voss. Itemque Suidas V. Σιωπασμένης, ubi lo-
cum hanc ex vetere Scholiaste explicat. At in prio-
ribus Edit. legitur τὰς ἀρχαῖστας, quod est alterius
vocis interpretamentum. Kusterus.

vf. 579. Ἐπὶ αἰσ ἀρχαῖστας] Supra vf. 492. εἰ ταῖς ἑ-

καῖς ἐπέχοντες.

vf. 586. Τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆσαι] Ὑφῆσαι est aor. i. accf.
infin. ab ὑφαίνο. In Avibus vf. 713. εἶτα δ' Ὀρέση χλαῖ-
ναν ὑφαίνο. Ceterum propopoeia est & allegoria, cum
dicit Populo texendam esse laenam; intelliguntur au-
tem commoda eventura, si resp. bene ordinetur.

vf. 587. Ἐραδίξεν] Repetit hoc verbum ex antece-
dentibus vf. 576. ubi Lystrata dicebat: ἐκραδίξεν τὰς
μοχθηρὰς. quasi dicat ἔδειξεν ταύτας λέγειν περὶ τῶν ἀραδί-
ξεν; Potest etiam ἀραδίξεν pro recitare accipi, & gar-
rire, per metaphoram a Ῥητορῶν, qui etiam ἀραδίξεν
sunt dicti; quia ἀραδίξεν, virgas, manu tenentes recita-
bant Carmina Homeri: quia vero isti rhapsodi plerun-
que erant nugaces, ἀραδίξεν sumitur pro φλυαρία, quae
vox significat fulem garrulitatem.

Ibid. Τολύπῳ] Hoc etiam ex verbis Lystratae,
quia.

Ex nostro lanificio sumto exemplo remp. administraretis.

PR. Quidum? fac videam. Lys. Primo quidem oportebat vos, tanquam lanam in balneo

575 Eluentes fordes, ex urbe incurvatos

Homines nequam ejicere, & tribulos feligere.

Et istos, qui inter se cohaerent & sese premunt, affectantes

Magistratum, distrahere, eorumque capita depilare;

Deinde omnes carminare in calathum communem benevolentiam,

580 Immiscendo & advenas, &, si quis hospes aut amicus sit vobis;

Et, si quis debeat aerario, hos quoque immiscendo.

Quin etiam civitates, quaecunque ex hac terra in colonias profectae sunt,

Scire nos oportebat, veluti tracta quaedam nobis jacere,

Seorsim quamque: deinde ab istis omnibus sumere oportebat *tractum*,

585 Hucque adducere, & omnia in unum congregare: deinde facere

Glomerem magnum: & ex isto texere populo laenam.

PR. Nonne acerbum est istas haec jactare & glomerare,

Ad quas plane non pertinet bellum? Lys. Atqui, ô sceleratissime,

Plusquam duplum id ferimus. primum quidem cum parimus

590 Filios, & emittimus armatos. PR. Tace, noli meminisse malorum.

Lys. Deinde cum oportuit nos delectari & aetate uti,

Solae cubamus ob militiam. & nostra quidem mittite.

Discrucior autem de virginibus, quae in thalamis consenescent.

PR. Viri ergo non senescunt? Lys. Non certe simile est quod dicis.

595 Nam vir rediens è militia, etsi canus sit, cito puellam ducit virginem;

Mulieris autem brevis est oportunitas: & nisi hanc apprehendat,

Nemo vult eam ducere; sedet autem omnia captans.

PR. Sed ille tantum senex ducit uxorem juvenculam, qui potest arrigere.

AL. MUL. Tu ergo cur non moreris?

600 Tempus est: sandapilam emes.

Pla-

quia illa modo dicebat ποιῆσαι τοῦτον μεγάλην. Habet autem & verbum τοῦτον hic duplicem sensum; primo λέγειν περὶ τοῦτον. deinde ἐργάζεσθαι, ἰακτινῶν ut Hesychius exponit, i. e. Facere, perficere. Euripides in Rheso vs. 744. τοῖς ἑρῆν πῖνθ' τοῦτον. Cum parasset Iudum Thracibus.

vs. 592. καὶ ἡμέτερον μὲν ἔσται] Pro καὶ ἡμέτερον hoc autem pro καὶ ἄλλα ἡμέτερον. Sed illa scriptura vitiosa est; legendum enim καὶ ὁ ἡμέτερον, id est, καὶ τὸ ἡμέτερον. Similiter autem occurrit istud ἡμέτερον in Ecclehiastis vs. 619. τὸ μὲν ἡμέτερον γινώσκον τὴν ἔχον.

vs. 595. Ὁ μὲν γὰρ ἦσαν] Legendum metri causa ὁ μὲν ἦσαν γὰρ, ut recte monet Florens.

vs. 597. Ὀπίσω μὲν] Attice pro ὀπισθομῆν ab ὄπισσα, quod Hesychius exponit κληδῶν καὶ φῆμν. id est. Omen, τῆμος, & fama. Puellae autem nupturientes ad haec

maxime attendunt; capiunt enim scira, quando tandem sit venturus aliquis procus, & quis ille sit futurus.

vs. 599. Ἐδ δὲ δὴ &c.] Tu vero Senex, qui non es τῶσαι δυνατός, cur non moreris? Quasi nullus sit usus virorum, qui non arrigunt.

Ibid. Τί μαθὼν] Hoc Atticum est, & idem fere significat quod τί παθὼν Aelianus Epist. 14. τί γὰρ καὶ μαθὼν εἶμι ἀνθρώπου. Cur enim vel homo sum? Eupolis apud Stobaeum Serm. IV. Τί μαθόντες τὸς ἔτι μὲν λέγεται πεινῶντες σοφίαι; Cur peregrinos πόδας λέγεται σοφίαι; Vide ad Plutum vs. 909.

vs. 600. Χερσὶν] Editio Farræi καλῶν, quod magis placet: χερσὶν autem potest esse locus sepulturae.

Ibid. Σοφὸν ἀνθρώπου] In Acharn. vs. 691. Senum Chorus dicit: ὁ μὲν ἔχον σοφὸν πρῆσθαι, τῶν δὲ ὄσων ἀπὲρ χερσῶν. Illud autem ὄσων est Attice pro ἀνθρώπου.

D d d d d d 3

Μελιπῆται ἐγὼ καὶ δὴ μάζω·
 Λαβέ ταυτί, καὶ σφάνωσαι,
 Καὶ ταυτασί δέξαι παρ' ἐμοῦ.
 Καὶ τρυγόνι λαβέ τ' σφραγον.

605 Τὴ δέξ; τί ποθεῖς;

Χάρη εἰς πῶ νᾶν·

Ὁ Χάραν σε καλεῖ.

Σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγκῃ.

ΠΡ. Εἴτ' ἔχῃ ταῦτα δεινὰ πάχυν' ἐτ' ἐμέ;

610 Νῆ τ' Δί' ἀλλὰ τοῖς Προβάλοις ἀντικρυς

Ἐμαυτὸν ὀπιθεῖξω βαδίζων ὡς ἔχω.

ΛΥΣ. Μῶν ἐγκαλεῖς, ὅτ' ἔχῃ φρεθήμεσά σε;

Ἄμ' ἐς τρίτῳ γ' ἐν ἡμέραν φραῖ πάνν

Ἡξί παρ' ἡμῶν τοῦ τρίτ' ἐσθλασμοῦ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

615 **Ο**ὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθύδειν, ὅς τις ἔτ' ἐλεύθερος·

Ἄμ' ἐπαποδυόμεθ' ἀνθρώποι τρυγόνι τῶ φράγματι.

Ἡδὴ γὰρ ὄζειν ταδί πλεόνων καὶ μειζόνων

Πραγμαμάτων μοι δοκεῖ·

Καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομεθ' Ἰπώϊν πυραγνίδος·

620 Καὶ πάνν δέδδικα, μὴ

Τῶν Λακωνῶν πινές

Δεῦρο συνεληλυθότες

Ἄνδρες ἐς Κλεισθένης,

Τὰς

vf. 601. Μελιπῆται] Hanc Virgilius vocat *Offiam molle*

farporatam. Et dabatur mortuis, ut Cerberus ea placaretur.

vf. 602. Σφάνωσαι] Mortui coronabantur, ut qui vitae certamen vicissent, ὡς τὸν βλον διαγωνισμένοι, ut loquitur Scholiastes. nam ut Euripides dicit in *Supplicibus* vf. 550. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βλοῦ. *Lucta est nostra vita*. Ceterum in *Ecclesiasticis* vf. 1027. adolescens, qui *Vetulam* cavillatur, tanquam morti maturam, dicit ad eam ταίνωσαι pro σφάνωσαι. Vide ibi *Notam*.

vf. 603. Καὶ ταυτασί] Scholia: τὰς ταυτίας, ἅς τοῖς νεκροῖς ἐπιμύουσι οἱ φίλοι.

vf. 605. Τὴ δέξ;] Attice, pro τῆσδ' ἐμῆ. In Editione Farrei pro δέξ est δέξ ex communi dialecto. Vult autem dicere omnia parata jam esse ad mortem feni.

vf. 606. & 607. Χάρη εἰς πῶ νᾶν· Ὁ Χάραν σε καλεῖ] Apud Euripidem in *Alceste* vf. 254. *Alcestis moriens* dicit: Χάρην μ' ἦδ' ἡ καλεῖ. τί μὲλλεις; ἐπίχρη· σὺ κατέρχεις, τὰδ' ἔτοίμα· *Charon me jam vocat. Quid, inquit, cuncta-*

ris? Festina, tu temeraris; haec parata sunt. Apud Sophoclem in *Oedipo Tyranno* vf. 1624. aut 1699. ad *Oedipum*, cui vitae terminus instabat, vox dei alicujus: ὦ ἔστ', ἔστ'· *Oedipus*, τί μέλλομαι Χάρην; πάλαι δὴ τὰπὸ σὲ βραδύνηται· *Heus heus Oedipe, quid cessamus ire? jam dudum mora est in te*.

vf. 608. Σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγκῃ] In *Acharn.* vf. 1087. δειπνῆν κατακαυθεῖς πάλαι.

vf. 611. Ὡς ἔχω] Scholia: βεβρωγμένον· *malesadum*. Nam supra vf. 383. & 387. viros aqua perfundebant. Forte etiam coronam mortuorum intelligit, quam feni imponebat paulo ante mulier.

vf. 612. Ὅτι ἔχῃ φρεθήμεσθα] Postquam nempe te lavimus & mortuum. Euripides in *Phoenissis* vf. 1329. — ὅπως Ἄδων, πρέβηται τ' ἐκ ἔτ' ἐντα παιδ' ἐμῶν. Τοῖς γὰρ θανάτῳ χροὶ τὸν εἰ τιθνηκῶτα Τιμαῖς δίδόντα, χθόνιον εὐσιεῖν θείν· *Ue laevis & componat filium meum, non amplius viventem*. Oportet enim eum, qui non est mortuus, mortuis bene-

- Placentam mellitam ecce pinsam
 Cape haec & corona te ipsum,
 Et istas vittas accipe à me:
 Cape & hanc coronam.
 605 Quid deest tibi? quid desideras?
 Vade in navem:
 Charon te vocat.
 Tu in mora es, quo minus in altum provehatur.
 PR. Nonne acerbum est haec me pati?
 610 Sed plane certum est ad Probulos ceteros
 Ire cum isto ornatu & meipsum iis ostendere.
 LYS. Num expostulas quod te non collocavimus *tanquam mortuum*
 Sed in diem tertium summo mane
 Redibunt tibi à nobis tridualia parata.

C H O R U S S E N U M.

- 615 **N**on jam opus est, ut dormiat quicumque est liber;
 Sed accingamus nosmet ad hoc negotium.
 Jam enim haec res plura & majora olere
 Facinora mihi videtur:
 Et praecipue odoror Hippiae tyrannidem:
 620 Metuoque valde, ne
 Lacones aliqui
 Huc convenerint
 Viri in Clithenis domum,

Et

honores dando, pie colere deum subterraneum. De ista
 probolis sive collocazione Mortuorum Perlius Sat. III.
 tandemque beatus alio Compositus lecto, crassique lusatus
 amonit. In portam rigidos calces extendit.

vl. 614. Τα εριρ'] Sunt inferias tertio a sepultura die
 inferri solitae, uti in ara quae Nono inferbantur die.

vl. 615. Οὐκ ἴρ' ἔργον ἐναβήδων] Supra vl. 425. ἀλλ'
 ἔδιν ἔργον ἔδιναι. in Avibus vl. 639. καὶ μὴν μὰ τῆν
 ἀρ' ἄνι νεκρῶν ἴρι ἄρα τῆν ἄνι.

vl. 616. Ἐπαρεδεδυμένα] Exnamur ad hanc rem. Id est,
 Praeparemus nos huic rei. Metaphora a Luctatoribus, qui
 nudl certabant. Lucianus: ἀριστοτεροῦ ἰνι φασσφία. Ἀρ-
 τεινxit se ad Philosophiam. Aelianus V. H. lib. XII. c. 1.
 ἠέτε τῶν πόρων ἢ τῶν ἀντιπάρων ἀπεδύωνται. Ad potandum
 se accingentes, tanquam contra antagonisbam.

vl. 619. Τῆς Ἰωνίς τυρανίδος.] Quasi tyrannidem af-
 fecerit; quam obtinuit Athenis Hippias Pisistrati Fi-

lius. Sed cur Hippiae meminuit praecipue & non alius
 alicujus tyranni? Scholiastes dicit: ἀπόρατ' ἢ Ἰωνίς
 μένι μνημονοῦσιν, πρὸς τὴν γὰρ ἢ ἢ τῶν τῶν ἄλλων.
 Μνησὶν Hippiae mentionem fecit, nam hic erat natu maxi-
 mus inter ceteros, Pisistrati filios nempe; de iis enim
 loquitur Scholiastes. Propter aetatem inquit. Quasi ve-
 ro Pisistratus, qui inchoavit tyrannidem, non fuerit se-
 nior filio suo? Non haec est ergo causa. Alludit enim
 Comicus ad Ἰωνίον, qui ἔδιναι dicitur, unde ἀναβήδων
 obsequio scilicet; in Vespis vl. 497. καὶ γ' ἢ πρὸς
 τῆς ἐπιβήδων τῆς μισθολίας, ὅτι ΚΕΑΗΤΙΣΑΙ ἐπι-
 βήδων, ἀναβήδων μὲν, ἔστ' ἢ τῶν ἸΗΠΙΟΥ καὶ τῶν
 καὶ ΤΥΡΑΝΝΙΔΑ; ubi vide Notam. Eodem sensu
 hic in Lysir. vl. 673. dicit: Ἰωνιότατος γὰρ ἴρι χροῖα
 καὶ τῶν γυνῶν.

vl. 623. Ἐκ Κισσῶν.] Meminit hujus, quia erat γυναι-
 κάδος ut dicit Scholiastes. Vide in Ecclesiast. vl. 580. & seqq.

- Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλω
 625 Καταλαβῆν τὰ χεῖμαθ' ἡμῶν,
 Τόν τε μαθόν, ἔνθεν ἔζων ἐγώ.
 Δεινὰ γάρ τοι πάσδε γ' ἦδη τὸς πολέτας νεθετῆν,
 Καὶ λαλεῖν γυναῖκας ἕστας ἀσπίδῳ χαλκῆς πέρι,
 Καὶ ἀμφιμάθειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
 630 Οἷσι πῖσιν ἔδδεν, εἰ μὴ ἄρ' ἄλκυα κεχλωδῆ.
 Ἄλλὰ ταῦτ' ὑφίωαι ἡμῖν, ἄνδρες, ἔπι τυραγνίδι.
 Ἄμ' ἐμοδ' μὲν ἔ τυραγνύσσο', ἐπεὶ φυλάζομαι,
 Καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτε κλαδί,
 Ἄγροῦσά τ' ἐν τοῖς ὄπλοις ἐξῆς Ἀειφογέτοισι,
 635 Ὡδὲ θ' ἐρήξω παρ' αὐτὸν· αὐτὸς γάρ μοι γίνεθ',
 Τῆς θεοῖς ἐχθρὰς πατάξαι τῆσδε γυναικὸς ἢ γνάθον.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Οὐ γὰρ εἰσιόντας οἴκαθ' ἢ τεκῆσα γινώσκει.

Π Α Ρ Α Β Α Σ Ι Σ.

- Ἄλλὰ θώμεσθ', ὦ φίλαι γυναῖκες, ταδὶ ἄρ' ἄτον χαμῶ.
 Ἡμεῖς γὰρ, ὦ πάντες ἀσπί, λόγων κατὰρχομεν
 640 Τῇ πύλῃ χρησίμων
 Εἰκότως· ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
 Ἐπὶ μ' ἔτι γυνῶσα
 Εὐθὺς ἠρρίφορον.
 Εἴτ' ἀλετεῖς ἢ δεκέπιδ
 645 Οἷσά τ' ἀρχαίπιδ
 Κατέχουσα κροκωτὸν ἀγκλῶ ἢ Βεαυρανοῖσι.

Κα-

vf. 625. Τὰ χεῖμαθ'] Scholia: τὰ ἐν τῇ ἀκοσπῳδῳ.
 vf. 630. Οἷσι πῖσιν ἔδδεν] De Lacedaemoniorum per-
 stidia in Acharn. vf. 307. εἰς τὴν ἰσπίσω γ' ἀπασέ, εἰσιν ἔτε
 φαιμὸς, ἔτε πῖσις, ἔτ' ἄρ' ἄλκυα μίνυ.
 Ibid. Λακωνικοῖσι] Proverbium est λυκῶν κατῶν, de
 quo Erasmus in *Lusus hiat*.
 vf. 632. Ἄλλ' ἐμὲ μὲν ἔ τυραγνύσσοι] Euripides in
 Hercule vf. 258. ἀλλ' ἐμὲ σὺ διαπύσσοι χαίρων ποτὲ.
 Sed nunquam imperabis tu mihi cum commodo aliquo tuo.
 vf. 633. Καὶ φορήσω τὸ ξίφος] Scellion hoc erat in con-
 vivitiis cantari solitum, & recitatur ab Athenaeo p. 695.
 ἐν μύρτε κλαδί τὸ ξίφος φορήσω, ἀσπίδ' ἀμφιμάθειν ἢ Ἄ-
 ρον ἰκανίτην. αἱ σφῶν κλίθ' ἰσσοται κατ' αἶαν. In myr-
 tamo gladium gestabo, ut Harmodius & Aristogiton, cum
 Minervae in sacrificiis Hipparchum Tyrannum occiderent.
 Semper illorum gloria erit in terris. Hic tota illa hitto-

ria recte & breviter continetur. Ceterum aliquid ob-
 fusceni intelligitur apud Comicum, ut recte vidit Flo-
 rens; μύρτε enim dicitur etiam pudendum muliebres,
 ut infra vf. 1005.

vf. 634. Ἀειφογέτοισι] Columnam ejus intelligit.
 vf. 635. Αὐτὸς γὰρ] Mallem αὐτό.

vf. 637. Οὐ γὰρ — ἢ τιμὸν γινώσκει] Forte quia
 non habent jam matrem tanquam valde senes.

vf. 638. Ἄλλὰ] Chorus vetularum commemorat com-
 moditates, quas in juventute sua habuerit in Rep. A-
 theniensi, ex legibus & institutis civitatis.

vf. 943. ἠρρίφορον] Editio Farrei ἠρρίφορον recte. Est
 autem vel ab ἀρρίφορον, pro ἀρρίφα φορον, mysteria gestare
 vel ab ἠρρίφορον, pro ἰσσοφορον, quia, ut dicit Scholia-
 stes ex libro Historico, τῇ Ἐρση πομπῆσιν τῇ Κίκοσθῳ
 θυγατρὶ, id est, *Ersae, Cecropis filiae, pompas duunt*.
 Prior opinio magis placet Scholiastae. Gestabant au-
 t. m

- Et has diis invisas mulieres dolo incitent,
 625 Ut occupent opes nostras,
 Et mercedem, unde ego victitabam.
 Indigna enim res est ab istis admoneri cives,
 Easque, cum sint mulieres, loqui de aereo clypeo,
 Et nobiscum agere ut pacem faciamus cum Laconibus,
 630 Quibus non plus inest fidei, quam hianti lupo.
 Sed viri haec texuerunt ad tyrannidem occupandam.
 Sed mihi nunquam dominabuntur, quia cavebo,
 Et gestabo gladium deinceps in myrti ramo,
 Et in foro stabo armatus prope Aristogitonem,
 635 Hoc modo autem stabo juxta ipsum; ipse enim mihi autor est,
 Ut hujus diis invisae vetulae percutiam maxillam.
 CH. MUL. Non enim nos domum ingressos mater noscet.

P A R A B A S I S.

- Sed, ô charissima vetulae, primum haec humi deponamus.
 Nos enim, ô cives, orationem exordimur
 640 Civitati utilem,
 Merito; nam haec in deliciis splendide educavit me.
 Septem annos nata
 Statim arcana gestabam:
 Deinde molitrix eram: decennis-
 645 que cum essem, Divae
 Crocotam habens, eram urfa in Brauroniis:

Cani-

tem arcana illa sacra puellae cistis.

vf. 644. Εἶπ' ἀδελφεῖς ἦ.] Distinguo ut in Versione videre est. De his molitricibus Scholiastes: γίνονται δὲ τινεσὶ τῶν ἐμμένων ἀδελφεῖς τῆς θεᾶς παρθένου, ἕτι τινεσὶ τῶν εὐσεβῶν πόπαρα ἀδελφεῖς· καὶ ἔστιν ἰντιμοὶ τούτο, οἷοι δὲ καὶ ἰσοὶ μολόντες. Fiunt enim quaedam nobiles molitricis Deae Virgines; quae molunt ad paranda liba in sacrificiis: & est hoc munus honorificum. Sunt autem & sacrae quaedam molitricis. Illud autem ἦ est pro ἦν & ἦσαν, eram; ut in Pluto vf. 77. ubi vide Notam. De δίκαις vide Notam sequentem.

vf. 645. Ἀρχηγέτις.] Scribendum est Ἀρχηγέτι, ut sit dative contractus: vel scribendum citra contractionem Ἀρχηγέτιδι in Dativo accepit Scholiastes, apud quem legitur ἀρχηγέτι, τῆς διοπαίου Ἀρχηγέτιδι, id est, Dianae Dominae. Ordo autem horum verborum est: ἔσθ' ἡ δίκαις, ἢ ἀρχηγέτις. Ἀρχηγέτις ἢ Βραυρονίαις, κατέχευα κροκότου. Nempe Virgines decimo aetatis initiabantur Dia-

nae, unde id δίκαις dicebatur. Vide Notam seq. vf. 646. Ἀρχηγέτις.] Virgines, cum initiarentur Dianae, oportebat crocotulam gestantes inter sacrificandum portare instar urfae; unde etiam ἀρχηγέτις illae tunc dicebantur. Originem illius ritus exponunt Grammatici Graeci. Cum olim Athenis fuisset occisa urfa mansueta, Dianae sacra, quod irritata laesisset quandam virginem; per silentia mox invatit regionem. Ad placandam itaque Dianam introduxerunt illum ritum. Quidam vero dicunt, illa, quae circa Iphigeniam in Aulide contigisse feruntur, ut notum ex Euripide, in Braurone, loco quodam Atticae, facta esse, sed paullo aliter. Cum enim ibi Agamemnon esset immolaturus Dianae filiam suam Iphigeniam, hanc divina virtute ex caede ereptam esse, & loco ejus ad mandandum subjectam urfam; non cervum. Itaque ἀρχηγέτις illa Virginum Atticarum in memoriam hujus rei fuerit instituta.

E e e e e

- Κακατηφόρον πότε ἔσα
 Παις καλή, ἔχσο' ἰσχάδων ὄρμαθόν.
 Ἄρα ἀρ' ἀφείλω πὶ ληστὸν τῇ πόλει ὀδυρόσασ;
 650 Εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τῆτο μὴ φθονεῖτέ μοι.
 Ἦν ἀμείνω γ' εἰσένεγκω τ' παρόντων πραγμάτων.
 Τῶρανε γὰρ μοι μέτεσι· ἢ γ' ἄνδρας εἰσφέρω.
 Τοῖς δὲ δυσήτοις γέρονσι ἢ μέτεσι ὑμῖν ἔπει
 Τὸν ἔρανον τ' λεγόμενον πατωφόν ἐκ τ' Μηδικῶν,
 655 Εἰτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντισφέρετε τὰς εἰσφορὰς.
 Ἄμ' ὑφ' ὑμῶν ἀφελυθῆναι προσέπι κινδυνόμοι.
 Ἄρα γρυκλόν ἐστι ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
 Τάδε γ' ἀφήκω πατάξω τὰ καθόρου τ' γνάθον.
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. Ταῦτ' ἔχ' ὑβεις τὰ πρᾶγματ' ἐστὶ
 660 Πολλή; κα' πιδάσειν μοι δοκεῖ
 Τὸ ληῆμα μάλλον.
 Ἄμ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμα ὅς τις γ' εἰσέχης ἔσ' ἀνής.
 Ἄμὰ τ' ἐξωμίδ' ἐκιδύμεθ', ὡς τ' ἄνδρα δεῖ
 Ἄνδρὸς ὄζειν βύθους· ἀλλ' οὐκ ἐπιτελειῶμεθ' ἀρέπῃ.
 665 Ἄμ' ἄγετε Λυκόποδες,
 Οἴωσ' ἔπει Δειψύδειον
 Ἦλθομεν, ἔτ' ἡμεῖς ἐπι.
 Νῦν δεῖ
 Νῦν ἀνιῆσθαι πάλιν,
 670 Κἀναπλεῶσασ
 Πᾶν τὸ σῶμα, κα' ποσεισα.
 Ἄσα τὸ γῆρας τόδε.
 Εἰ γ' εἰδώσῃ τις ἡμῶν ταῖςδε καὶ σμικρὰν λαβίαν,
 Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐτὰς λιπαρὰς χειρουργίας.

Ἄμὰ

vf. 647. Κακατηφόρον] Hoc etiam virginum erat. Vide infra vf. 1196.

vf. 648. Ἰσχάδων ὄρμαθόν] Sic κριεαντων ὄρμαθός in Plu-
 to vf. 765.

vf. 649. ΠΡ.] In Editione Farrei recte deest hic Probu-
 li Persona: & vf. seq. ΧΟ. ΓΓ. nam omnia haec a Cho-
 ro Mulierum dicuntur.

vf. 650. Εἰ δὲ — τῆτο μὴ φθονεῖτέ μοι] In Acharn. vf.
 496. μὴ μοι φθονεῖσθε, ἄνδρες αἰ δεινότεροι εἰ πτωχὸς ἂν, ἔπειτ'
 ἐν Ἀθηναίοις λέγουσι μάλα περὶ τῆς πόλεως.

vf. 652. Τέρπειν] Pro τῶ ἔρανον. Est autem ἔρανον, collecta,
 stibela, contributio, munus.

vf. 654. Τὸν ἔρανον] Illud tributum est, quod ordinante
 Aristide contulerunt, cum Persae invasissent Graeciam: τὰ
 Μυδικὰ enim sunt τὰ Περσικὰ apud bonos Scriptores.

vf. 655. Εἰτα] Hanc particulum Scholiastes hic dicit,
 περιπλεῖν, abundare.

vf. 657. Ἄρα γρυκλόν] Scholia: ἄρα γρυκλὸν ὁσεῖσθε, ἢ πρᾶ-
 γματ' ἀγῶν;

vf. 658. Ἀφήκω] Id est, σικληρῶ, ἀμυκλήθη. Ex Scholiis.

Ibid. Πατάξω] Ita Editio Farrei, & teste Kuffero MSS.
 nec non Suidas. Aliae Editi. κατάξω. quod & ipsum non
 est alienum.

vf. 659. ΧΟ. ΓΕ.] In Edit. Farrei praefigitur ΠΡ. id est,
 Πρόβουλος. Etiam bene. In aliis autem Editi. ΧΟ. ΓΓ. i. e.
 Χορὸς γυναικῶν male. Kufferus ex MSS. praefixit ΧΟ. ΓΕ.
 i. e. Χορὸς γρόνοντων, non male.

vf. 662. Ἐισέχης] Quia cum mulieribus eis negotium
 est; oportet autem rem agi magis testibus, ut est in Priapeis.

vf. 663. Ἄμὰ] In Editione Farrei hic praefigitur ΧΟ.
 ΓΕ. etiam bene. quia secundum antecedentia Probulus
 dixerat.

vf. 664. Ἐπιτελειῶσθαι] Scholia: ἐπιτελειῶσθαι, ἐπισκευ-
 εῖσθαι· μετήκλει δὲ ἀπὸ τῶ λεγομένου ἔρανε, ὃ ἐν σῶμα φέλλοις ἐ-
 λείπειται.

Caniftra etiam gestavi olim, cum essem
 Puella pulchra, habens caricarum globum.
 Nunquid ergo debeo civitati suadere utilia?
 650 Licet autem mulier nata sim, absit invidia,
 Si meliora afferam quam sunt praesentia;
 Nam symbolae particeps ego etiam sum; nam viros in commune affero;
 Vos autem, miseri fenes, non estis participes; nam
 Symbolam avorum, quae dicitur, collatam ex Medorum spoliis,
 655 Cum consumseritis, non affertis pro iis tributa;
 Sed adhaec mala etiam periculum est ne a vobis perdamur.
 Num ergo mutire licet vobis? Si autem molestus mihi eris,
 Crudo isto cothurno buccam tibi percutiam.
 CH. SEN. Annon haec contumelia est
 660 Magna? quin & incrementum captura videtur mihi
 Haec res magis.
 Sed obviam ire oportet huic malo, quicumque coleatus est vir.
 Sed exomidem exuamus; nam vir debet
 Olere statim virum: nec decet vestibus involutum esse.
 665 Sed agite satellites,
 Quicumque ad Lipsydrium
 Profecti sumus, cum adhuc effemus:
 Nunc oportet,
 Nunc assumere rursus juveniles annos,
 670 Et extollere
 Totum corpus, & decute-
 re senectutem hancee.
 Si enim quis nostrum hisce vel exiguam ansam dederit,
 Nihil remittent istae ab assiduo labore;

Verum

ἀντρας. l. e. *Involutum, indutum esse. Translatum est autem a thrio ita dicto edulio, quod involvitur stichis foliis, etiam ἄντρα dictis. Hic ἐσπευδαί scripti pro ἐσπευδαί. Ultrapavit autem illud verbum de amida Comicus in Acharn. vl. 383. de cibo, quamvis non de thrio ibid. vl. 1095.*
 vl. 665. *ἀνομοίως*] Nunc intelliguntur Alcmaeonidae qui Hippjam tyrannum oppugnaverunt, communito Lipsydrio, loco Atticae. *Haec ex Scholiis.* Compellat autem Senum grex sese hoc nomine, quasi & ipsi tunc fuerint inter Alcmaeonidas, (solet enim Comicus choro senum tribuere, quae longe antecesserunt aetatem illorum hominum) ut aemulentur scilicet Alcmaeonidarum virtutem oppugnanda tyrannide Hippiae; quia nunc etiam mulieres affectentur ejusmodi tyrannidem: supra enim vl. 621. dicebat: καὶ μάστιγ' ὀσσηνιστοῦ τῆς Ἰσπίας τυραννίδος. Alias Lycopodes dicuntur etiam tyrannorum satellites. Et autem origo nominis a *pellibus lupinis*, quibus tuebantur

pedes.
 vl. 666. *Λιψύδριον*] De isto Lipsydrio & de Alcmaeonidis cantabant scoliion in conviviis; quod vide apud Athenaeum p. 694.
 vl. 667. *Ὅτ' ἤμιν ἔστι*] Vide ad Acharn. vl. 697. ubi etiam senum Chorus dicit ὅτ' ἤμιν.
 vl. 670. *Κἀναπείρωσαι*] Hanc metaphoram explicat ipse Comicus in Avibus vl. 1437. & seqq.
 vl. 671. & 672. *Κἀπείρωσαι τὸ γῆρας*] In Ranis vl. 343. γῆρας πείρωσαι γῆρας αἰών, ἀπείρωσαι δὲ γῆρας γῆρας ἢ ἐπὶ πάλαιδε ἐπαινεῖται. In Pace vl. 336. τὸ γῆρας ἐπαινεῖται.
 vl. 673. *Ἐνδύσαι λάβην*] In Equitibus vl. 842. λάβην γὰρ ἐπιδύραται.
 vl. 674. *Λιπαρῆς*] Scribendum potius λιπαρῆς a λιπαρῆς, quod est a λίαν παρῆναι, ut ait Scholiastes. Aliud est λιπαρῆς, unde λιπαρῆς, & gen. λιπαρῆς: quod nec versus hoc loco potest tolerare.
 E e e e e e

- 675 Ἀλλὰ καὶ ναῦς πελαγονίη, καὶ πειχειρήσῃ ἐπὶ
 Ναυμαχίην, καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς ὡσπερ Ἀρτιμισία.
 Ἦν δ' ἐφ' ἰπποικίῃ τράπανι, διαγράψαι τὴν ἰπποέαν.
 Ἰπποικώτατον γὰρ ἔστι ζῆμα καὶ πορον γυνή,
 Κῆκ ἀναπλεῖσθαι τρέχοντος. τὰς δ' Ἀμαζόνιας σκόπη,
- 680 Ἄς Μίκων ἔγραψεν ἐφ' ἰππων μαχηδίας τοῖς ἀνδράσι.
 Ἀλλὰ τῶν ζῆν ἀπαῶν ἐς τετραμήδιον ζύλον
 Ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τρυτονὶ τ' αὐχένα.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Εἰ νῆ τῶ θεῶ με ζαπυρήσεις,
 Λύσω τ' ἐμαυτῆς ὡς ἐγὼ δῆ, καὶ
- 685 Ποίησω τήμερον
 Τὴν δὴμότατον βωφρεῖν σ' ἐγὼ πεκλίμενον.
 Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς, ὦ γυναῖκες, θάττον ἐκδιδόμεθα,
 Ὡς ἀν' ὄζωδον γυναικῶν αὐτοδαξ ὤρησμεθων.
 Νῦν ὡς ἐμ' ἴτω τις, ἴνα
- 690 Μήποτε φάγη σκόροδα,
 Μηδὲ κυζύμους μέλανας.
 Ὡς, εἰ
 Καὶ μόνον χακῶς ἐρεῖς,
 (Ἵπερχλω γδ)
- 695 Λιετὸν πικλοντα κἀνθα-
 ρός σε μοιβύσμεθι.
 ΑΛΛ. ΓΥΝ. Οὐ γδ ὑμᾶν φρονήσαιμ' ἀν', ἢν ἐμοὶ ζῆ Λαμπιτα,
 Ἦτε Θηβαία Φίλη παῖς θυγενῆς Ἰομυλία.
 Οὐ γδ ἔσαι δύναμις, ἔδ' ἢν ἐπλάκεις σὺ Ἰνφίση,
- 700 Ὡς τις, ὦ δύστην', ἀπήχθη πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
 Ὡςτε καὶ χθὲς τῆ Ἐχάτη ποιῶσα παιγνίαν ἐγὼ,
 Τοῖσι παῖσι τ' ἐταῖραν ἐκάλεσ' ἐκ τ' γειτόναν,

Παῖδα

vf. 676. Ἔσπερ Ἀρτιμισία] Haec etiam fuit in magna illa classe Xerxis contra Graecos: & ejus virtutem admiratus est Xerxes. Vide Herodotum.

vf. 677. Διαγράψαι] Ita Editio Farrei & aliae; in Kusteri Editione διαγράφαι, quod Vir Cl. in MSS. se invenisse dicit. Sed malui retinere alteram lectionem; nam & Scholiastes in futuro indicativi legerat, qui exponit παραγράψω, & ἰπποικίης ἡγήσομαι αὐτῆς κληθῆσονται γὰρ ὑπὸ τῶν γυναικῶν nibili eos faciam. Vincentur enim a mulieribus. Est autem metaphora, ut idem Scholiastes dicit, a litigantibus; nam διαγράφαι δίκην est annihilare dicam alicui scriptam. In Nubibus vf. 775. πιντεράντη· διαγράφαι μοι δίκην.

vf. 678. Ἰπποικώτατον] Latet in his verbis sensus obscenus, ut & Kusterus vidit. Vide supra ad vf. 21.

vf. 679. Κεκ ἀποκλιθῆσαι] Editio Farrei κεκ ἀποκλιθῆσαι.

Melius quidem, quia non in Infinitivo, sed verbum ἀποκλιθῆσαι, quod est revolvere, repetere, hic locum non habet. Ego verti quasi legeretur κεκ ἀν' ἀποκλιθῆσαι.

vf. 680. Ἄς Μίκων] Scholiastes dicit hunc in Porticu, quae Πικίλη dicebatur, depinxisse pugnam Amazonum. Biferus etiam annotat mentionem fieri hujus Miconis & pugnae Amazonum cum Atheniensibus, ab eo pictae, apud Pausaniam in Atticis.

vf. 681. Ἐς τετραμήδιον ζύλον] Hoc lignei vinculi genus dicitur τετραμήδιον ζύλον in Equitibus vf. 1045. Sed hic simul intelligitur obscene τὸ πρόσημα τῆς γυναικῆς, de quo in Ecclesiāz. vf. 623.

vf. 682. Τρυτονὶ τὸν αὐχένα] Collum etiam imponebatur in lignum illud perforatum. Anacreon apud Athenaeum p. 534. πολλὰ μὲν ἐν δεξι τῆς (aut potius δεξίε vel δεξίε) αὐχένα? Qui saepe in ligno posuit collum. Sive: Cujus collum saepe in ligno fuit constructum. Sed hic etiam obscenitas latet.

- 675 Verum & naves fabricabunt, & adhuc conabuntur
 Navalibus praeliis decertare, & contra nos navigare ut Artemisia.
 Si autem ad equitandum se converterint, delebo ex catalogo equites
 nostros;
 Nam ad equitandum & invehendum curru aptissima res est mulier,
 Nec peribit currente equo; specta sis Amazones,
 680 Quas Micon pinxit in equis pugnantes cum viris.
 Sed istarum oportet omnium in lignum perforatum
 Indere hoc collum.
 CH. MUL. Ita me Divae ament, si me incenderis,
 Solvam ego jam meam iram, &
 685 Efficiam hodie,
 Ut inclames populares tuos vellicatus.
 Sed & nos, ô mulieres, ocyus exuamur,
 Ut oleamus foeminas pertinaciter iratas.
 Nunc ad me veniat aliquis, ut
 690 Ne amplius comedat allia,
 Neque fabas nigras.
 Nam si
 Vel maledictis tantum me incesses,
 (Sum enim valde irata)
 695 Aquilae parienti scarabaeus tibi ero obstetrix.
 AL. MUL. Nihili te faciam, si mihi vivat Lampito,
 Et Thebana amica Ismenia, nobili genere nata.
 Nulla enim facultas erit tibi, nec si septem decreta facias:
 700 Qui odio es, ô perditæ, omnibus, & vicinis.
 Itaque & heri Hecatae festum ludicrum instituens
 Pueris meis amicam accersivi ex vicinia

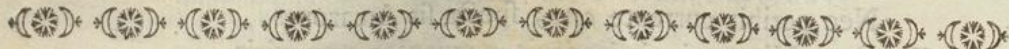
Puellam

ter, quod satis ostenditur voce τῆτος.

vf. 684. Τῆ] Scholia: τῆ φῶσι λέγει, τὴν ὄρῃν.
 vf. 686. Πυλόμενοι] Scholia: πολλοί μινον, ἑαυτοῦ μινον.
 vf. 687. Χ' ἄμεις — ἐκδουμένθα] Quia virorum Grex
 dixerat: ἀλλ' ἰπαποδουμένα — τῆται τῶ πράγματι
 vf. 61.
 vf. 688. Αὐτοδὲ ἀργισμένον] Irati se ipsos mordent:
 in Vespis vf. 785. σταντὸν δάκνον. Ibid. vf. 1078. ὅπ' ὄρ-
 γῆς τὴν χελίον ἰσθίαν. ubi vide Notam. Vide etiam ad
 Nubes vf. 1372.
 vf. 690. Μήποτε φάγη σκῆροδα] Scholia: Ἴνα μὴ εἰς ὤραν
 ἴδῃ, μὴδὲ πολεμήσῃ. πάλαι δὲ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων· οἱ εἰς τὸν πό-
 λεμον, φέρουσιν σκῆροδα. Ne annum posteriorem attingat: joca-
 tur autem Comicus dum virores anni fructus nominat. Aut,
 Ne belligeris; nam qui in bellum eunt, allium ferunt secum.
 Verba Graeca in Schollis trajecta, & leviter corrupta vi-
 dentur.

vf. 691. Μὴδὲ κωλύεις] Scholia: Ἴνα μὴ δικάσῃ. Ne judi-
 cia exerceat. Quia suffragia fabis ferebantur. Unde Popu-
 lus Atheniensis dicitur κωμωστράξ in Equitibus vf. 41.
 vf. 695. & 696. Ἄστρον τι κλοῦρα &c.] Haec allegoria est,
 cujus sensus: Ego etiam tibi testicularis. Id propriis verbis
 dicit supra vf. 365. ἔ μῆποτε ἄλλου σου κίων τῶν ὄρχων λάβου-
 ραι. Ratio allegoriae haec est: Quomodo Scarabaeus
 Aesopicus Aquilae, in Jovis gremio parientis ova ejecit; ita
 Ego etiam tua ova, id est, tuos testiculos. Fabulae Aesopi-
 cae & Comicus breviter meminit in Pace vf. 129. & seqq.
 ἐν τοῖσιν ἀισώπου λόγοις ἐξῆρηθη μόνον περὶ τῶν [κῆρδων] εἰς
 τὴν ἀργισμένην. — κατ' ἔχθραν αὐτῶ πάλαι ποτὶ, ἂ' ἰκκῆλιν-
 δαν, καττιμωρομένην.
 vf. 697. Ἀμπίτια] Illa est, quae supra vf. 78.
 vf. 698. Ἡ τε Θηβαία] Boeotia illa Foemina est, quae
 supra vf. 86.
 vf. 701. Παργύριαν] Scholia: ἰοργίαν.
 E e e e e e

Παῖδα κρηπίω κάρραπιτιώ ἐν Βοιωτῶν ἔγγελιω·
 Οἱ δὲ πέμψεν ὄκ' ἔφασκον ἀφ' τὰ σα' ψηφίσματα.
 705 Κἄχι μὴ παῖσοτε τ' ψηφισμάτων τύπων, πλὴν ἀν
 Τῷ σκέλεις λαβὼν ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίῃ φέρων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΓΥΝΗ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ,
 Εἰς τῶν Γεροντῶν, Χορὸς Ἄνδρων.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἄνασσα πρᾶγος τῷδε ἔβελβίματ'·
 Τί μοι σκυθρωπὸς ἐξηλήλυθας δόμων;
 ΛΥΣ. Κακῶν γυναικῶν ἔργα ἔθ' Ἰήλεια φρίω'
 710 Ποῖ μ' ἄθυμον ἀειπατεῖν τ' ἄνω κέτω.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Τί φῆς; τί φῆς;
 ΓΥΝ. Ἀληθῆ, ἀληθῆ.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Τί δ' ἐπὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.
 ΛΥΣ. Ἄμ' αἰσχρὸν εἶπεν, ἔσιωπησα βαρύ.
 715 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Μὴ νῦν με κρύψης, ὅ, π' πεπίνθαμεν κελόν.
 ΛΥΣ. Βιητώμεν, ἢ βραχίον ἔ' λόγος.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἰὼ Ζεῦ.
 ΛΥΣ. Τί Ζῆν' αὐτεῖς; ταῦτα δ' ἔν' ἕτως ἔχ'·
 Ἐγὼ μὲν ἐν αὐταῖς ἀποχεῖν ἐκέτι
 720 Οἶα τ' ἀπὸ τ' ἀνδρῶν ἀποδιδράσκουσιν γὰρ.
 Τὴν μέγα πρῶτιον ἀφ' ἀλέγυσαν τ' ὀπίω'
 Καπέλαβον, ἢ ἔ' Πανός ἔστι ταῦλιον.
 Τὴν δ' ἐκ τραχίλιας αὐ' κατελυσοπαμένω·
 Τὴν δ' αἰσολόγησαν τὴν δ' ὅτι φρεθῆ μίαν
 725 Ἦδη πέταξ' ἀφαινομένω κέτω
 Εἰς Ὀρσιλόχου χθῆς, τ' τειχῶν κατέσπασα.
 Πάσας τε παρὰ σείεις, ὥτ' ἀπελθεῖν οἶκαδε,
 Ἐλκυσαν ἦδη γυν. τις αὐτῶν ἔργα)
 Αὐτὴ σὺ ποῖ θεῖς; ΓΥΝ. Οἶκαδ' ἐλθεῖν βύλομα.

Οἶκος

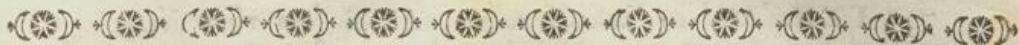
v. 703. Κάρραπιτιω] Editio Farrei & aliae κάρραπιτιω.
 Quae vox viris doctis non immerito suspecta est. Forte
 κάρραπιτιω dicit anguillam a κάρραπιτιω, quia curvatur, &
 est flexilis. Ab eodem verbo similis vox est κάρραπιτιω,
 quod est adverbium.

v. 705. Τύπων] Hanc vocem addidit Kusterus ex MSS.
 ut ait. Est autem necessaria ad complementum versus.

v. 707. Ἄνασσα πρᾶγος] Alloquitur Lysistratam ex ar-
 ce venientem cum tristi vultu. Causa autem tristitiae est
 incontinentia & libido mulierum, quae in arce non pos-
 sunt coërceri, ne ad viros elabuntur.

v. 714. αἰσχρὸν εἶπεν καὶ σιωπήσας βαρύ] Aeschylus in
 Prometheus v. 197. Ἀλγὸν μὲν μοι καὶ λέγειν τὰς, Ἄλγος
 δὲ σιγῆν. Tristitia quidem mihi haec sunt dicta; sed etiam triste
 est

Puellam bonam & amabilem, anguillam, *inquam*, ex Boeotia;
 Illi autem negarunt se missuros propter tua decreta.
 705 Nec unquam desinetis decreta facere, priusquam
 Vos crure prehenso aliquis auferat vobisque cervicem frangat.

CHORUS MULIERUM, LYSISTRATA, MULIER, ALIA MULIER,
 ALIQUIS SENUM, CHORUS VIRORUM.

CH. MUL. Dux facinoris hujus & consilii,
 Cur mihi tristis exivisti e domo?

LYS. Malarum foeminarum facta, & muliebris mens
 710 Faciunt ut animum despondeam, & ut fusque deque ambulem.

CH. MUL. Quid ais? quid ais?

LYS. Vera, vera.

CH. MUL. Quid mali est? dic nobis, quae amicae tuae sumus.

LYS. Sed turpe est dicere, & difficile reticere.

715 CH. MUL. Ne me celes, quid nobis evenerit mali.

LYS. Prurimus libidine, ut brevissime dicam.

CH. MUL. Io Jupiter!

LYS. Quid Jovem inclamas? haec sane ita habent.

Equidem eas abstinere non amplius

720 Possum a viris; aufugiunt enim.

Primam quidem parantem (*pertudentem*) foramen

Deprehendi, ubi Panos est sacellum:

Aliam vero e trochlea sese devolventem:

Aliam vero transfugium parantem: aliam vero quandam

725 Jam volare cogitantem deorsum

In *aedes* Orsilochi, heri crinibus prehensam retraxi.

Omnesque praetextus domum abeundi

Protrahunt: jam quaedam earum venit.

Heus tu, quorsum curris? MUL. Domum ire volo;

Domū

est tacere.

vf. 716. Βιντιόμοσ] Occurrit apud Athenaeum in Jambis Machonis p. 583. C. apud eundem p. 9. ex Menandro, ὑποβιντιόμοσ βριόμοσ. Apud eundem Plato Comicus: Ἐξέρει ἡμῖν δὲα κινὴ βιντιόμ. Nam βιντιόμ ibi legendum esse, ex metro patet, pro κιντιόμ, quod idem significat.

vf. 721. Διαλύσουσ] Xenophon in Apomn. IV. p. 472.
 vf. 722. Ἡ τὴ Πανὸς ἐστὶ ταύλιον] Eucipides in Jone vf. 938. Ἰδὲ Πανὸς ἀδὴα καὶ βρομοὶ πίδαε. Ubi Panos est sacellum & aras in propinquo.
 vf. 720. Ἐξ Ὀρσιλόχου] Scholiastes dicit hunc notari tanquam lenonem, & adulterum, & effoeminatum.

- 730 Οἴκοι γάρ ἐστιν ἑία μοι Μιλήσια,
 Ὑπὸ τῷ σέων κατακοπίομα ΛΥΣ. Ποίων σέων;
 Οὐκ εἶ πάλιν; ΓΥΝ. Ἄλλ' ἤξω ταχέως, νῆ πῶ θεῶ,
 Ὅσον ἀφ' ἀπετάσασα ὅπτι τὸ κλίης μόνον.
 ΛΥΣ. Μὴ ἀφ' ἀπετάσασα, μηδ' ἀπέλθης μηδαμῆ.
 735 ΓΥΝ. Ἄλλ' εἰς πολέας ταῖρια; ΛΥΣ. Ἦν τῷτο δέη.
 ΑΛΛ. ΓΥΝ. Τάλαν' ἐγώ, τάλαινα, τ' ἀμόρηθ',
 Ἦν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιπ'. ΛΥΣ. Αὐτ' ἠτέρα
 Ἐπὶ τίῃ ἀμορῆν τίῃ ἄλοπον ἐξέσχεθ'.
 Χάρη πάλιν δεῦρ'. ΓΥΝ. Ἄλλα, νῆ τὸ Φωσφόρον,
 740 Ἐγὼ δ' ἀπιδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀπέσχεμα.
 ΛΥΣ. Μὴ μὴ ἀπιδείρης· ἦν γὰρ ἀξίη τῷτο σί,
 Ἐτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βεβλήσθ'.
 ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ὡ πότνι Εἰλείθυ' ὀπίσχεθ' ἔτοκας,
 Ἐως ἂν εἰς ὅσον μόλω γὰρ χειλόν.
 745 ΛΥΣ. Τί ταῦτα ληθεῖς; ΓΥΝ. Αὐτίκα μάλα τέξομα.
 ΛΥΣ. Ἄλλ' ὅσα ἐκείεις σύ γε χθές. ΓΥΝ. Ἄλλα τήμερον.
 Ἄλλ' οἴκαδ' εἰς ὡς τὸ μαῖα, ὡ Λυσιστράτη,
 Ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. ΛΥΣ. Τίνα λόγον λέγεις;
 Τί τῷτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; ΓΥΝ. Ἄρρεν παιδίον.
 750 ΛΥΣ. Μὰ τὸ Ἀφροδίτῃ εἰ σὺ γ', ἀλλὰ χαλκίον
 Ἐχειν τί φαίνῃ κοῖλον· εἴσομα δ' ἐγώ.
 Ὡ καταγάλατ', ἔχουσα τὸ ἱερὸν κυτῆν,
 Κυεῖν ἔφασκες; ΓΥΝ. Καὶ κυῶ γε νῆ Δία.
 ΛΥΣ. Τί δήτα ταύτην εἶχες; ΓΥΝ. Ἴνα μ' εἰ καταλάβοι
 755 Ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλῃ, τεκοῖμ' εἰς τὸ κυτῆν
 Ἐσοῦσα ταύτην, ὅσῳ αἰ ἀειτερά.
 ΛΥΣ. Τί λέγεις; περφορῶν ἀειφανῆ τὰ παράγματα.
 Οὐτ' ἀμφιδρόμια τὸ κυτῆς αὐτῆς μενεῖς;
 ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ἄλλ' εἰ δύναμα γὰρ εἰδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλῃ,
 760 Ἐξ ἔτ' ὄφιν ἴδον τὸ οἰκυρόν ποτε.
 ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ἐγὼ δ' ὑπὸ τὸ γλαυκᾶν γε τάλαν' ἀπόλλυμαι

Ταῖς

vf. 730. Μιλήσια] Milesia vellera erant in pretio.
 vf. 731. Ὑπὸ τῶν σέων] ,, A recto σέως· unde Acc. pl.
 ,, σέας occurrit apud Lucian. ἐν τῷ πρὸς ἀπαιδευτῶν. Vide
 ,, Etymologum v. σέας. & Thomam Magistrum v. σέας.
 Ex Notis Kufferi.
 vf. 733. Ἐπί τῃς ἀλῆς] Hinc meus mulierculae cognos-
 scitur, eam propter alia domum properare.
 vf. 735. IT.] In hoc versu recte disposuit Personas Ku-
 fferus ex auctoritate MSS. In aliis totum hunc versum Ly-
 sistrata dicit.
 vf. 736. Τῆς ἀμορῆς] Vide supra ad vf. 150.

vf. 739. Νῆ τὸν Φωσφόρον] Supra vf. 444.
 vf. 740. Ἀπιδείρασθ'] Subindicat rem obscenam. Su-
 pra etiam vf. 158. κῆρα δέριν διδαρμένην.
 vf. 741. Τῷτο] Ita MSS. teste Kultero; in aliis Edit.
 praeter Kufferianam τέτῳ quod tamen aptius cum verbo
 ἀρῆθ' confirmitur quam τῷτο.
 vf. 744. Εἰς ὅσον] Scholia: ἀπὸ τῆς εἰς βέβηλον καὶ μὴ ἱερῆν,
 ἀλλ' ὅσον εἰς τοιαῦτα. ἐπιθῆν ἐν τῇ ἀκροπόλει ἵσαν. παρθεῖα δὲ
 ἡ θεός· Pro, in profanum & non sacrum locum, ubi fas est
 parere. Dicit autem hoc, quia erant in arce Minervae sa-
 cra; est autem Dea illa virgo. Sed in nullo templo fas erat
 pare-

- 730 Domi enim mihi est lana Milesia,
Quae a tineis fecatur. Lys. Quibus tineis?
Nonne ibis retro? MUL. Sed veniam cito, per Divas juro,
Dummodo in lecto eas extendero.
Lys. Ne extende, neque abeas usquam.
- 735 MUL. Sed an lanam perire finam? Lys. Ita, si necesse est id fieri.
AL. MUL. Me miseram, me miseram, ob amorgidem,
Quam reliqui domi non decorticatam. Lys. En alia
Ad amorgin non decorticatam quae egreditur.
Redi huc. MUL. At, per Luciferam juro,
740 Me statim inde huc abituram, ubi eam decorticavero.
Lys. Noli decorticare; nam si tu hoc inceperis,
Alia mulier idem facere volet.
AL. MUL. ô Diva Lucina retine partum,
Donec in locum profanum ego ivero.
- 745 Lys. Quid nugaris ita? MUL. Jam jam pariam.
Lys. Atqui non eras tu heri praegnans. MUL. Verum hodie.
Sed domum me ad obstetricem, ô Lysistrata,
Dimitte quam primum. Lys. Quid dicis?
Quid habes hic duri? MUL. Masculum infantem.
- 750 Lys. Non tu profecto, sed ahenum
Habere quoddam videris cavum: ego *mox* sciam.
ô Ridenda, cum haberes sacram galeam
Gravidam esse te dicebas? MUL. Et profecto sum gravida.
Lys. Cur ergo hanc habebas? MUL. Ut, si me occupet
755 Partus adhuc in arce, pariam in galeam
Istam ingressa, uti columbae.
Lys. Quid dicis? praetextus quaeris, clara res est:
Nec lustricum galeae diem hic expectabis?
AL. MUL. At ego nec dormire possum in arce,
760 Ex quo serpentem illum aedituum vidi.
AL. MUL. Ego vero misera pereo, noctuis

Affidue

parere; hinc Euripides reprehenditur in Ranis vs. 1106. quod in Tragoediis suis fecisset *αὐτὸς αὐτὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς*. vs. 752. *Ἱερὸν κοῖνόν*] Sacra erat illa galea, quia ex Minervae templo.

vs. 753. *κοῖνόν*] Alludit ad *κοῖνόν*. Habebat autem vestem factam galea, ut gravida videretur. Scholia ad vs. 744. *περικεφαλαίαν ἔχον ὡς δόκιμὸν κούριον*.

vs. 758. *Ἀμυδρόμια*] Dies est, ut plerique veterum ajunt, a nato infante quintus, in quo gestantes puerum curitabant circa lares, unde etiam nomen accepit: illo die etiam obstetrices purgabantur, & dona ferebantur. Qui-

dam ajunt decimum esse, quo nomen imponebatur infanti, ut Scholiastes ad hunc locum. Vide Lexicographos Graecos.

Ibid. *κοῖνόν*] Scholia: *δὲν πρῶτον, εἴτε κοῖνόν*. Cum dicendum fuisset infantis, dixit Galeas vs. 760. *τὸν ἱερὸν — τὸν οἰκονόν*] Herodorus in Urania: *λέγουσι οἱ Ἀθηναῖοι εἶναι ἐν τῷ ἱερῷ φάλακα τῆς ἀγορῆς ἐν δὲ τῷ ἱερῷ σθαί ἐν τῷ ἱερῷ*. Dicunt Athenienses serpentem magnum custodem arcis habitare in templo Minervae.

vs. 761. *τὸν λαυκῶν*] Plurimae Athenis Noctuae: unde Proverbium *γλαυκῶν Ἀθήνας*. Hinc etiam Minervae Tutelari sacra est avis.

P f f f f f

Ταῖς ἀργυπνίαισι κακκαβίζουσῶν ἀεί.

ΛΥΣ. ὦ δαιμόνια παύσαθε τῆ πραιθυμάτων.

Ποθεῖτ' ἴσως τῆς ἀνδρας ἡμᾶς δ' οὐκ οἶδ'

765 Ποθεῖν ἐκείνους γ'; δεγαλέας τ' εὐ οἶδ' ὅτι

Ἄγνοι νύκτας. ἀλλ' ἀνάχεσθ', ὦ γαθαί,

Καὶ παρσαλαυπαρήσατ' ἐτ' ὀλίγον ἄρσόνον.

Ὡς ἄρσόνος ἡμῖν ἐστὶν ὀπικρατεῖν, εἰάν

Μὴ πασιάσωμεν. ἐστὶ δ' ὁ ἄρσόνος ἔποςί.

770 ΑΛΛ. ΓΥΝ. Λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅτι λέγῃ. ΛΥΣ. Σιγαῖτε δὴ.

Ἄλλ' ἐπὶ τ' ἀν πηξῶσι χελιδόνες εἰς ἓνα χῶρον,

Τῆς ἐποπας Φβύγασα, παύχαιτα τε φαλήτων,

Παῦλα κακῶν ἔφα. τὰ δ' ὑπέρετρα νεύτετρα θήσῃ

Ζῆς ὑψιβρεμέτης. ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς.

775 ΛΥΣ. Ἦν δὲ παρῶσιν, κάνα πῶν) περύγεσιν

Ἐξ ἱερῶ ναοῖο χελιδόνες, ἐκέτι δδξῃ

Ὀρνεον εἶθ' ὅπῃν καταπυγνέστερον εἶνα.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Σαφῆς ὁ ἄρσόνος νῆ Δῖ. ὦ πάντες θεοί,

Μὴ νῦν ἀπείπωμεν παλαυπαρῶμεν,

780 Ἄλλ' εἰσάμεν. ἢ γ' αἰχρὸν τυτογι,

ὦ φίλτα), τ' ἄρσόνον εἰ παρῶσιν.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

ΧΟΡ ΑΝ. Μῦθον βύλομα λέξα

Τῖν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἤκε-

σ' αὐτὸς ἐπὶ παῖς ὦν

785 Οὕτως.

Ἦν νεανίσκος) Μελαρίων τις, ὅς

Φβύγων γάμον,

Ἄφικετ' εἰς ἐρημίαν, καὶν

Τοῖς ἄρεσιν ὠκῃ.

Κατ'

vf. 762. Κακκαβίζουσῶν] Proprie perdicum vox est; sed aliis etiam avibus tribuitur.

vf. 766. Ἄγνοι νύκτας] Sophocles in Electra, vf. 268. Ἐπιπτα παῖας ἡμέρας δοκίσι μ' ἀγει; Quales igitur dies agere peritas?

vf. 771. Ἄλλ' ἐπὶ τ' ὦν] Videtur prae oculis habuisse oraculum, quod extat apud Herodotum in Eratone: Ἄλλ'

ὄταν ἢ θάλασσα τὸν ἀρσόνον νικήσῃ. Ἐξίλαση, καὶ αὐτὸς) ἐν Ἀργείοισιν ἀρκεται. Ast ubi Foemina marem vicium Expulerit, & gloriam apud Argivos reportaverit.

Ibid. Πηξῶσι] Hoc verbum proprie de avibus usurpatur. Euripides in Hercule vf. 974. Ἄλλο) δι' ἐμῶν, ὅστις ἄς, ἐπιβῆ' ὑπο. Alius sub aram sicut avis crepide fugit.

vf. 772. Φαλήτων] Dicitur φαλῆς & φαλλός. Vide in Achar-

Affidue cantantibus, infomniâ.

Lys. ô Stultae, mittite ista prodigia.

Fortassis viros desideratis; nos vero nonne putas

765 Illis desiderio esse? sat scio molestas

Transigunt noctes. Sed, ô bonae, sustinete fortiter,

Et durate paululum adhuc.

Nam oraculum est quod dicit, nos superiores futuras, si

Non seditionem inter nos fecerimus: est autem oraculum tale.

770 AL. MUL. Dic nobis quid dicat. Lys. Tacete jam:

Sed, quando hirundines trepidae in unum locum convenerint,

Atque epopas fugient, abstinebuntque a mentulis;

Tunc finis malorum erit: & summa faciet ima

Jupiter altifremens. CH. MUL. Supra jacebimus nos.

775 Lys. Si autem diffidium fecerint, & avolaverint alis

E sacro templo hirundines; non videbitur

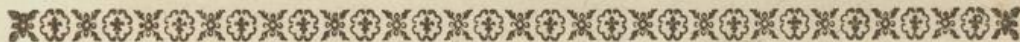
Avis ulla esse lascivior.

CH. MUL. Perspicuum certe est oraculum, ô coelites!

Ne jam despondeamus animum lassitudine;

780 Sed ingrediamur: etenim turpe erit,

ô Charissimae, si oraculum neglexerimus.

S T R O P H E.

CH. VIR. Fabulam volo narrare

Quandam vobis, quam olim au-
divi ipse puer;

785 Sic autem habet:

Erat adolescens quidam Melanion, qui

Fugiens nuptias,

Abiit in deserta, & in

Montibus habitabat:

Deinde

charnens. vl. 259. & 262. Sed in Acharn. de artificiali
fermo est, hic autem de naturali.

vl. 773. Τρίτηρα Νύκτα θύου] Allas idem quod ἀνα κά-
στα ποιήσει τὰ πράγματα. de qua Phrafi ad Equites vl. 862.

vl. 775. Διασώσι] Sic recte legit non solum MS. Voss.
sed etiam vetus Scholiastes. Nam ἢ δ' ἀποσώσι, quod
prioris Editt. habent, in metrum manifesto peccat.

Kufferus.

vl. 777. Καταφυγίσι] Supra vl. 137. de mullebrī
sexu: ἢ πᾶν καταφυγόν ἡμέτερον ἀπὸ τῆς γυναικός.

vl. 786. Μελανίων] Editio Farre: Μυλωνίων. Fortassis au-
tem, inquit Florens, ille est Milanion, de quo Propertius
dixit: — Partibentis errabat in antris: Ibat & hirsutus

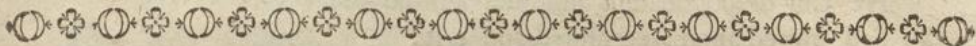
saepe videre feras.
P l l l l l 2

790 Κατ' ἐλασθήρῃ,
Πλεξάμεν ἄρκυς,
Καὶ κίνα πν' εἶχεν,
Κεῖ ἐπι κρατῆλθει πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
Οὔτω

795 Τὰς γυναῖκας ἐδελύχθη
Κεῖν ἡμῖς τ' ἕδην ἦπλον
Τῆ Μελαίων, οἱ σόφρονες.
ΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡ. Βέλομαι σε, γαῦ, κύσα.
ΓΥΝ. Κρόμμυον γ' ἔδω ἔδω.

800 ΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡ. Κἀνατείνας τὸ σέλ λακίσσα.
ΓΥΝ. Τιὸ λόχμῳ πολλὴν Φορεῖς.
ΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡ. Καὶ Μυρωίδης γ' ἦν
Τραχὺς εἰπεῖται, μελάμπυ-
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπαν,

805 Ὡς δὲ ἔ Φορμίων.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Καὶ γὰρ βέλομαι
Μῦθόν πν' ὑμῖν ἀνπλέξω
Τῶ Μελαίων.

Τίμων τίς

810 Ἦν αἰδρυτ' ἀβάτοισιν βί-

σκάλοι-

σι τὸ πρῶτοπον πειρηγμῆ,

Ἐεινύων ἀπορρώξ.

Οὔτ' ἐν ὁ Τίμων

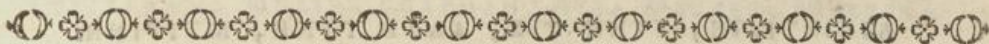
Ἦ, χεθ'

vf. 797. Τῆ Μελαίων. Comma hic fecit. Sensus enim & ordo est: ἡμῖς τε οἱ σόφρονες βδελυγόμεθα τὰς γυναῖκας ἕδην ἦπλον τῆ Μελαίων. Nempe illud ἕδην ἦπλον refertur ad βδελυγόμεθα, sive ἐδελύχθημεν, quod ἀπὸ κοπῆ sumitur ex vf. 795. non autem ad σόφρονες: ne quis hic putet cum Erasmo proverbii alicujus mentionem fieri, nempe hujus: σαρραγίσι Μελαίων.

vf. 799. Κρόμμυον γὰρ ἔδω ἔδω. Scholia: κλάση γὰρ καὶ χωρίς κρομμύων. Flebis enim sine cepis etiam. Nempe quia cepae odor lacrymas ciet; in Ranis vf. 661. quidam interrogatus cur lacrymaret, dicit: κρομμύων σαρραγίνομαι. Quod si verbum ἴδομαι, exponas, non per edam in Futuro, ut plerumque solet; sed per edo, ut Florens fecit, qui ἴδι

exposuit edis, tunc alia expositio posset afferri. Οἷα ἔδω γὰρ κρόμμυον, non edis enim cepam, id est, Non olet tibi gravior os tuum. Itaque osculeris me licet. Nam esus cepae ingratum facit osculum. Vide ad Thesmoph. vf. 501. Quod si Scholiastae expositio admittatur, & ἔδω obtineat futuri significationem, ut plerumque solet; tunc legendum in contextu, κρόμμυον γ' ἀρ' ἐκ ἔδω, id est, cepam itaque non edes. Atque hac ratione valet altera etiam expositio Scholiastae, quae haec est: ἢ κατὰ τὸ εἰρημῖον ἀνω, Ἦτα μήποτε φάγη σκόροδα καὶ κύματι μέλαινα, id est, Vel eodem sensu haec dicit, quo supra vf. 650. Ἦτα μήποτε &c. Vide ibi Notam. Hic ratione sensus loci est: Nunquam attinges animum posterum; nam occidam te, si me osculeris.

- 790 Deinde lepores venabatur,
 Texens retia:
 Canem etiam unum habebat:
 Nec amplius redibat domum propter odium.
 Adeo
- 795 Mulieres abominatus est
 Ille: nosque non minus
 Quam Melanion, qui sumus modesti.
 Volo te osculari, vetula.
- CH. MUL. Non ergo cepam comedes.
- 800 CH. VIR. Et sublato crure te calcibus ferire.
 CH. MUL. Sylvam multam geris.
 CH. VIR. Nam & Myronides erat
 Hispidus illa parte, nigroque po-
 dice, timendus omnibus hostibus,
- 805 Sic etiam Phormion.

ANTISTROPHE.

- CH. MUL. Et ego volo
 Fabulam quandam vobis narrare contra
 Melanionem.
 Timon quidam
- 810 Erat implacabilis inaccessis
 Spinis
 Circumseptus faciem.
 Furiarum propago.
 Iste igitur Timo

Fugit

vf. 802. Myronides] Scholia: δύο Myρονίδαι ἦσαν, ὅς ἐν ταῖς Ἑλλησποδίοις διδίδωται. ἐνθάδε τοίνυν μνησθῆναι τῶν ἐν Οἰνοπόλει κησοῦν. Duo fuerunt Myronidas, ut in Ecclesiast. vf. 303. ostensum. (nihil tale hodie ibi extat in Schollis) Hoc loco meminit illius qui in Oenophysis vicit. Nemppe Bocotos vicit iste Myronides. Thucydides Lib. 1 Ἀθηναῖοι δὲ δυνάμει καὶ ἐκόντ' ἡμῶν μὲν τὴν μάχην ἐστράτησαν ἐς Βοιωτὴς Myρονίδε στρατηγόντ', καὶ μάλιστα ἐν Οἰνοπόλει τῶν Βοιωτῶν κησοῦντες &c.

vf. 803. Μελάμπροδες] Qui tales essent, eos putabant Fortes; ut comra, qui essent λιγυροὶ, eos molles & effoeminatos. Vide Hesychium & Suidam.

vf. 805. Φορμίον] Dux celebris, cujus mentio in Equi-

tibus vf. 558.

vf. 809. Τίμων] Ille μισήθηται satis notus est, aut esse debet, ex Luciani egregio Libello, cui titulus Timo.

vf. 810. ἄδυστος] Harpocration exponit ἀεθλῆτος, qui non potest reddi propitius. Proprie ἄδυστος est, cui non erigitur statua, qui non dedicatur. hoc enim significat verbum ἄδυστος. Per consequens autem ἄδυστος, malum significat; nam ἄδυστος competit Diis & quidem bonis.

vf. 810. & 811. Ἐσπίνες] .. Lego ἐν σπίνῳ. Est autem σπίνος Spinæ genus; unde in Apologo alius dicit ad lupum: Ἐκ μοι σπίνος ἐμύσσει, ὃ μοι κακὸν ἐμπόσει ὁ πλῆ. Extrahere mihi spinam, quas mihi male infixa est ungu-

las. Florent.

FF FF FF F 3

815 Ὡς γὰρ ἔτι μίσησ'
Πολλὰ καταρσάμεθα ἀνδράσιν πονηροῖς.

Οὕτω

Κεῖν ὑμῶν ἀντιμίσησ'

Τῶς πονηρὸς ἀνδρας αἰεί.

820 Ταῖσι δὲ γυναῖξιν ἢ Φίλτατος.

Τὴν γνάθον βύβλη θάλασσαν;

ΧΟΡ. ΑΝ. Μηδαμῶς ἐδεισάμεθα.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλὰ κρύσω τὰ σκέλη.

ΧΟΡ. ΑΝ. Τὸν σάκενδρον ἐκφαεῖς.

825 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλ' ὅμως ἀνὴρ ἴδους

Καί τ' ἔσθ' ἄρα γὰρ ὄντ' αἰ-

τὸν κομήτιον, ἀλλ' ἀπεψι-

λωμένηον τὰ λύχνα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΓΥΝΗ ΤΙΣ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ, ΜΥΡΡΙΝΗ.

830 ΛΥΣ. Ἰὸς ἰὸς, γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
Ταχέως. ΓΥΝ. Τί δ' ἐστίν, εἰπέ μοι, τίς ἢ βοή;

ΛΥΣ. Ἄνδρ' ὄρω παροπίοντα παρὰ πεπληγμένον,
Τοῖς δ' Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.

ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ὡ πότνια, Κύπερον καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
Μεδέου. Ἰθ' ὀρθίω ἡνῶρ ἔρχη τ' ὁδοῖ.

835 ΓΥΝ. Πῶ δ' ἐστίν ὅς τις ἐστίν; ΛΥΣ. Παρὰ τὸ δ' Χλόης.

Ὡ γὰρ Δί' ἐστὶ δῆλόν τις, καὶ τινι ποτέ.

Ὅρατε, γινώσκῃ τίς ὑμῶν; ΜΥΡΡ. Νὴ Δία

Ἔγωγε καὶ τινι οὐμὸς ἀνὴρ Κινησίας.

ΛΥΣ. Σὸν ἔργον εἴη τὸτον ὀπιᾶν καὶ σφύρειν,

840 Καξηπεροπύθειν, καὶ Φιλεῖν, καὶ μὴ Φιλεῖν,

Καὶ πάντ' ὑπέχειν, πλὴν ὧν σίνοιδεν ἢ κύλιξ.

ΜΥΡΡ. Ἀμελή, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. ΛΥΣ. Καὶ μὴν ἐγώ

Συνηπεροπύθειν παρὰ μὲν οὐκ ἴσθαι,

Καὶ ξυνοπύθειν τῶτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

ΚΙΝΗ.

vf. 828. Τὸ λύχνα] In Ecclesiast. vf. 12. mulier lycēnam
alloquens dicit: μόνον δὲ κερῶν sic ἀπορήτους μυχὸς λάμπει
ἀφελῶν τῆς ἰταλίας τριχῶν.

vf. 832. Ἀφροδίτης ὀργίαις] Infra vf. 898. τὰ τῆς Ἀφροδί-
της ἱερ' ἀπορῆσαι.

vf. 835. Παρὰ τὸ τῆς Χλόης] Subintellige ἱερῶν. Est autem
Chloë Cereris cognomen, a virentibus fegetibus. Vide
Athenaeum p. 618. Sic ferme Flava Ceres apud Virgilium.

vf. 838. Κινησίας] Cinesiae dithyramborum Poetae ali-
quoties membra Comicus. Sed hic videtur tantum pro-
pterea

- 815 Fugit propter odium
 Execratus viros malos.
 Sic
 Ille contra oderat
 Malos viros semper;
 820 Mulierum autem erat amantissimus.
 Visne ut buccam tibi percutiam?
 CH. VIR. Haudquaquam timeo.
 CH. MUL. Sed crure feriam.
 CH. VIR. Cunnum ostendes.
 825 CH. MUL. Sed tamen non videbis,
 Quamvis vetula sim, e-
 um crinitum, verum degla-
 bratum lucernae flammula.

LYSISTRATA, MULIER QUÆDAM, ALIA MULIER, MYRRINA.

- 830 **L**ys. Io! io! mulieres, venite huc ad me
 Celeriter. MUL. Quid est? dic mihi, quis iste est clamor?
 Lys. Virum video accedere furibundum,
 Veneris percitum sacris.
 AL. MUL. ô Diva Cypri & Cytherorum & Paphi
 Regina, perge recta via quam institisti.
 835 MUL. Ubi est, quisquis est? Lys. Apud Cereris.
 Est profecto aliquis; quisnam est?
 Videtis? novitne aliqua vestrarum? MYRR. Certe
 Novi ego: & est meus vir Cinesias.
 Lys. Tuum munus erit torrere & versare istum,
 840 Et decipere, & amare, & non amare,
 Et omnia præbere præter illa, quorum conscius est calix.
 MYRR. Quiescè, faciam ista ego. Lys. Quin & ego
 Hic manens simul tecum decipiam,
 Et uram istum. sed abite.

CINE-

pterea introducere *Kinesias*, quia hoc nomen derivatur a
κίνη, quod pro *βιν* sæpe accipitur. Tales allusiones ad
 etymologiam sunt frequentes apud Comicum. Vide & in-
 fra ad vs. 850. & seq.

vs. 841. *Ἡδὲν ἄν σὺν ἐμοὶ ἦ κίνης*] Supra vs. 209. & seqq.

apud Calicem jurant mulieres se non velle viris facere
 copiam sui corporis.

vs. 841. *Ἐνταῦθα*] Respicit ad *ἐνταῦθα* vs. 839. nam ea-
 dem aut cognata est horum verborum significatio. Vide
 supra vs. 378.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΜΥΡΡΙΝΗ, Ο ΠΑΙΣ.

- 845 **KIN.** Οἶμοι κακοδαίμων, οἷον ὁ σπασμός μ' ἔχει,
 Χαί τέτανον, ὡσαύτ' ἐπὶ τροχῷ σφελόμενον.
ΛΥΣ. Τίς ἔστος οὗτος τ' Φυλάκων ἐσώς; **KIN.** Ἐγώ.
ΛΥΣ. Ἀγῆ; **KIN.** Ἀγῆ δῆτ'. **ΛΥΣ.** Οὐκ ἀπέθῃτ' ἐκποδῶν;
KIN. Σὺ δ' εἰ τίς ἢ κβάλλωσα μ'; **ΛΥΣ.** Ἡμεροσκόπος.
 850 **KIN.** Πρὸς τ' θεῶν νῦν ἐκκλέσον μοι Μυρρίνιου.
ΛΥΣ. Ἴδὲ, καλέσω γὰρ τ' Μυρρίνιου σοι. σὺ δὲ τίς εἶ;
KIN. Ἀγῆς ἐκείτης, Παιονίδης Κινησίας.
ΛΥΣ. ὦ χαίρε Φίλτατ'. ἔ γ' ἀκλῆες τένομα
 Τὸ σὺν παρ' ἡμῶν ἐστι, ἔδ' ἀνώνυμον.
 855 Ἀεὶ γ' ἢ γυνή σ' ἔχει λῆξ' ἄμα.
 Κἂν ὡδὴ ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησία.
 Τῷτ'ί γένοιτο, Φησίν. **KIN.** ὦ πρὸς τ' θεῶν.
ΛΥΣ. Νῆ τ' Ἀφροδίτῃ· κἂν αἰεὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
 Λόγῳ πῆ, εἴρηκ' εὐθέως ἢ σὴ γυνή,
 860 Ὅλ' λῆρός' ἐστὶ τάλλα πρὸς Κινησίαν.
KIN. Ἴθι νῦν καλέσοι αὐτίω. **ΛΥΣ.** Τί ἐν; δώσω τί μοι;
KIN. Ἐρωγὲ νῆ τ' Δί', ἣν βέβλη γε σ'.
 Ἐχω δὲ τῶδ'. ὡσαύτ' ἐν ἔχω, δίδωμί σοι.
ΛΥΣ. Φέρε νῦν καλέσω καταβάσῃ σοι. **KIN.** Ταχὺ νῦν πάνυ.
 865 Ὡς ἐδεμίαν ἔχω γε τῶ βίῳ χᾶειν,
 Ἐξ ὧσαύτ' ἔηλθει ἐκ τ' οἰκίας.
 Ἀλλ' ἀχθομα μ' εἰσιῶν ἔρημα δὲ
 εἶναι δοκεῖ μοι πάντα· τοῖς δὲ σίποις
 χᾶειν ἐδεμίαν οἶδ' ἐσθίον. ἔσυχε γὰρ.
 870 **ΜΥΡΡ.** Φιλῶ, Φιλῶ γὰρ τέτον, ἀλλ' εἰ βέβλη
 Ἰπ' ἐμῆ Φιλείᾳ. σὺ δὲ με τέτω μὴ χᾶλξ.
KIN. ὦ γλυκύτατοι Μυρρίνιδιον, τί ταῦτα δράς;

Κατά.

¶ 845. Ὁ σπασμός.] De convulsione hac, qua penis afficitur, infra etiam v. 1094. ἢ πῶς πρὸς ὄθρον σπασμὸς ὡς λαμβάνει. Mox v. 968. tales convulsiones vocat ἀντισπασμῶδες.
 v. 846. Χαί τέτανον.] In eadem significatione supra v. 555. καθ' [τ' Ἀφροδίτῃ] ἰστίῃ τέτανον τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοταλισμῶδες.
 Ibid. Ὁ σπασμὸς ἐπὶ τροχῷ σφελόμενος.] Plautus in Cistellaria Act. II. Sc. I. v. 4. Jactor, cruceior, agitor, stimulator, VER-

SOR IN AMORIS ROTA miser. Quod ad verba Graeca attingit, similiter in Pluto v. 876. ἐπὶ τροχῷ γὰρ δέει σ' ἐκὼ σφελόμενος εἰπεῖν, ἢ πεπαγέσθην. ubi vide Notam.
 v. 849. Ἡμεροσκόπος.] In Avibus v. 1174. λαβὴν κολοῖς, φύλακας ἡμεροσκόπους.
 v. 850. Μυρρίνιν.] In hoc etiam nomine alludit ad Ety-mologiam, ut paulo ante v. 838. ut sub nomine proprio res ipsa significetur: derivatur autem Μυρρίνιν a μύρρον, quod pudendum muliebree significat quandoque; ut infra v. 1005.

CINESIAS, LYSISTRATA, MYRRINA, PUELLUS.

- 845 **CIN.** Hei mihi misero, quanta me tenet convulsio,
Et tentigo, non secus ac si in rota torquear.
LYS. Quis iste qui stat cis custodes? **CIN.** Ego.
LYS. Vir? **CIN.** Vir utique. **LYS.** Nonne ergo abibis hinc?
CIN. Tu autem quaenam es, quae me ejicis? **LYS.** Diurna speculatrix.
850 **CIN.** Per Deos ergo obsecro evoca mihi Myrrhinam.
LYS. Ecce vero, egone ut Myrrhinam tibi vocem? quis tu es?
CIN. Vir illius Paeonides Cinesias.
LYS. ô Salve charissime: non enim obscurum nomen
Tuum apud nos est, nec ignobile;
855 Semper enim uxori tuae in ore es:
Atque si ovum aut pomum accipiat, Cinesias
Hoc habeat, inquit. **CIN.** Dii vostram fidem.
LYS. Ita est, per Venerem juro. Tum si de viris incidat
Sermo aliquis, statim dicere solet tua uxor,
860 Cetera omnia nugas esse prae Cinesia.
CIN. Agedum voca ipsam. **LYS.** Quid? dabisne aliquid mihi?
CIN. Equidem profecto *dabo*, si tu vis.
Habeo autem istud; quod itaque habeo, do tibi.
LYS. Descendam igitur, & vocabo eam tibi. **CIN.** Quam citissime ergo:
865 Nam plane ingrata mihi vita est,
Ex quo illa exivit ex aedibus:
Atque intrare taedet: desolata
Videntur mihi omnia: cibi etiam
Nihil me juvant cum comedo; nam nervus mihi riget.
870 **MYRR.** Amo ego istum, amo, inquam, sed non vult
A me amari; proinde ne me ad hunc vocaveris.
CIN. ô Dulcissima Myrrhina, cur isthaec agis?

Descen-

vf. 1005. ται γὰρ γυναῖκες ἔδδ τῷ μύρω θυγῆϊόντι.

vf. 851. Τὴν Μύρρινον] ,, Ne quid in versu redundet, de-

lendus est articulus τῆν. *Kusterus.*

vf. 852. Παιονίδης Κινεσίας] Habent haec quidem formam nominum propriorum hominis: & nunc introducitur persona sub his nominibus; sed vi vocis res significatur. Παιονίδης enim est a παῖς, quod de re Venerea usurpatur; ut in Pace vf. 874. Vocem Κινεσίας etiam ejusdem esse significationis dixi paulo ante ad vf. 833.

vf. 858. & seq. Κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπόση λόγος τις] Antidotus apud Athenaeum p. 240. περὶ τῷ παρασιτεῖν εἰ τις ἐμπόση λόγος.

vf. 860. Ἀπὸς ἐστὶ τὰλλα πρὸς] Isocrates p. 106. 40.

vf. 865. Οὐδὲ μίαν ἔχω γὰρ τῆς ἑσπέρης χάριν] Lysias contra Andocidem: καὶ τοὶ τίς χάρις τῆς βίης κατορθοῦν μὲν πολλὰ δύνανται, ἀναπνοσάσθαι δὲ μὴδέποτε; Quae gratia debetur vitae; si mala putiamur saepe, & respiremus nunquam?

- Κατάβηθε δέυρο. ΜΥΡΡ. Μὰ Δί' ἐγὼ μὲ αὐτόσ' εἶ.
 ΚΙΝ. Ἐμοὶ χαλοῦντος εἰ καταβήσῃ Μυρρίνη;
 875 ΜΥΡΡ. Οὐ γὰρ δέομαι εἶδέν ἐκχαλεῖς ἐμέ.
 ΚΙΝ. Ἐγὼ εἰ δέομαι; ἔπιτετειμμένον μὲν ἔν.
 ΜΥΡΡ. Ἄπειμι. ΚΙΝ. Μὴ δῆτ', ἀλλὰ τὰ γ' ἔν παιδίῳ
 Ἐπάκυσσον ἔτος, εἰ χαλεῖς τὴν μαμμίαν;
 ΠΑΙΣ. Μαμμία, μαμμία, μαμμία.
 880 ΚΙΝ. Αὐτὴ, τί παχεῖς; εἰ εἰλεῖς τὸ παιδίον,
 Ἄλυστον ὄν κἀθελον ἐκ τῆς ἡμέρας;
 ΜΥΡΡ. Ἐγὼγ' εἰλεῶ δῆτ'. ἀλλ' ἀμελὴς αὐτὰ πατῆρ
 Ἔστιν. ΚΙΝ. Κατάβηθ', ὦ δαιμονία, τὰ παιδίῳ.
 ΜΥΡΡ. Οἶον τὸ τεκεῖν καταβατέον. ΚΙΝ. Τί γὰρ πάθω;
 885 Ἐμοὶ γὰρ αὐτὴ καὶ νεώτερα δοκεῖ
 Πολλῶ γεγενησθαι, κἀγανώτερον βλέπειν.
 Χ' ἂν δυσκολαίνῃ πρὸς ἐμὲ καὶ βρειθῆται,
 Ταῦτ' αὐτὰ δὴ δ', ἂν κἀμ' ἔπιτείβῃ τὰ πόδα.
 ΜΥΡΡ. Ὡ γλυκίτατον σὺ τεκνίδιον κακῶ πατρός,
 890 Φέρε σὲ Φιλήσω γλυκίτατον τῆ μαμμία.
 ΛΥΣ. Τί, ὦ πνήρα, ταῦτα ποιεῖς, καὶ ἀτέρας
 Πείθῃ γυναιξίν, κἀμ' ἔτ' ἀχθεσθαι ποιεῖς;
 ΚΙΝ. Αὐτὴ με λυπεῖ. ΜΥΡΡ. Μὴ πρὸς σὰν τ' χεῖρά μοι.
 ΚΙΝ. Τὰ δ' ἔνδον ὄντα τιμὰ καὶ σὰ ζῆματά
 895 Χεῖρον ἀφαιθεῖς. ΜΥΡΡ. Ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλῃ.
 ΚΙΝ. Ὀλίγον μέλῃ σοὶ τ' κρόκης Φορμυλῆς
 Ἐπὶ τ' ἀλεκτρούων; ΜΥΡΡ. Ἐμοιγε ἢ Δία.
 ΚΙΝ. Τὰ τ' Ἀφροδίτης ἱερ' ἀνοργιάσά σοι
 Χρόνον ποσῶν ἐστιν. εἰ βαδιεῖ πάλιν;
 900 ΜΥΡΡ. Μὰ Δί' ἔσθ' ἐγὼγ', ἢ μὴ ἀφραμαχθῆτέ γε,
 Καὶ ἔσ' πολέμου παύσοσθε. ΚΙΝ. Τοὶ γὰρ ἂν δοκῇ,
 Κἀγὼγ' ἄπειμι ἐκεῖσε. ΜΥΡΡ. Νῦν δ' ἀπομάμωκα.
 ΚΙΝ. Σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίθη μετ' ἐμῶ ἀφ' ἑσόνε.
 ΜΥΡΡ. Οὐ δῆτα. κἀτοι σ' ἔσθ' ἐρῶ γ' ὡς εἰ Φιλῶ.
 905 ΚΙΝ. Φιλεῖς; τί ἔν εἰ κατακλίης, ὦ Μυρρίνιον;
 ΜΥΡΡ. Ὡ καταγέλασ', ὁσάντιον εἶ παιδίε;
 ΚΙΝ. Μὰ Δί' ἀλλὰ τῆτό γ' οἶχεδ', ὦ Μαιῆ; Φέρε.

Ἴδα

vf. 876. Ἐπιτετειμμένον] Infra vf. 1095. & alibi saepe.

vf. 884. Οἶον τὸ τεκεῖν] Euripides in Iphigenia Aulidis vf. 917. δεικνὸν τὸ τίλειν, καὶ φέρε φίλτρων μέγα. Parera multum valet, & affert magnum amorum erga prolem.

vf. 887. Βρειθῆται] In Pace vf. 25. ὑπὸ φρονίματι βρειθῆσαι τε καὶ φρενὸν ἐκ ἀξίῳ.

vf. 889. Τεκνίδιον κακῶ πατρός] ,, Alludit ad versum Aeschyl. ex Prometheus soluto, puto. Cum enim Prometheus liberatorem suum Herculem cum arcu & sagittis ,, auxili-

Descende huc. MYRR. Non ego certe.

CIN. Me vocante non descendes, Myrrhina?

875 MYRR. Nam evocas nihil indigens opera mea.

CIN. Egone nihil indigens? imo perditus.

MYRR. Abito. CIN. Noli quaeso; sed saltem puerulo
Ausculta: heus tu, nonne vocas matrem?

PUELL. Mater, mater, mater.

880 CIN. Heus tu, quid accidit tibi? nonne te miseret pueruli,
Qui illotus est, & mamma caret sextum jam diem.

MYRR. Me utique miseret; sed negligens ei pater

Est. CIN. Descende, insana, ad puerulum.

MYRR. Hem quale est matrem esse! descendendum. CIN. Quidnam me fiet?

885 Mihi enim haec junior videtur

Facta esse multo, & amabilius intueri:

Et quod se difficilem praebet, meque fastidit,

Illud ipsum nimirum est, quod me enecat desiderio.

MYRR. ô Dulcissime filiule mali patris,

890 Sine deosculer te, dulcissime matri tuae.

CIN. Cur, ô improba, haec incipis, aliisque

Pares mulieribus, & me anxium facis?

Haec me contristat. MYRR. Ne admove mihi manum.

CIN. Domi autem tua & mea bona

895 Perditum is. MYRR. Parvi pendo illa.

CIN. An parvi pendis, quod tramam differunt

Gallinae? MYRR. Ita inquam.

CIN. Veneris orgia non celebrasti

Tanto tempore: nonne redibis?

900 MYRR. Non ego certe, nisi pacem faciatis inter vos,

Et desinatis belligerare: quare si hoc videbitur vobis,

Et ego illuc ad te ibo; nunc autem jurata sum.

CIN. Saltem decumbe mecum a tanto tempore.

MYRR. Non sane; etsi non possim dicere, te a me non amari.

905 CIN. Amas? cur ergo non decumbis, ô Myrrhina?

MYRR. ô Ridende, num praesente puerulo?

CIN. Non certe; sed tu, Manes, fer eum domum.

Ecce

„ auxiliatorum sibi vidisset, dixit: ἰχθρῦ πατὴρ μοι τῦτο
„ φίλτατος τίνων? Haec chara proles patris invisissimī. Piu-
„ tarchus Vitam Pompeji ab hoc Aeschaleo versu ordiri
„ voluit. Florent.
„ vl. 898. Τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἰσθ' ἀνοργίασα] Supra vl. 832.

τῶς τῆς Ἀφροδίτης ἰσθ' ἀνοργίασα.
vl. 903. Διὰ χρόνον] In Pluto vl. 1056. ῥῶλον διὰ χρόνον
πρὸς με παύσαι;
vl. 907. Μανῶ] Manes servi nomen saepe occurrens
apud Comicum.

- Ἴδὲ τὸ μὲν σοι παιδίον κ' δὴ ἔκποδόν.
 Σὺ δ' εἰ κατακλίνῃ; ΜΥΡΡ. Πῶ γ' ἂν πῆς κ', τάλαν,
 910 Δράσειε τῦτ'; ΚΙΝ. Ὅπε τὸ ἔ Πανὸς χαλόν.
 ΜΥΡΡ. Καὶ πῶς ἔθ' ἀγνὴ δῆτ' ἀνέλθοιμ' ἐς πόλιν;
 ΚΙΝ. Κάλλιςα δῆπυ λυσαμῆνῃ τῇ Κλεψύδρα.
 ΜΥΡΡ. Ἐπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ὄππογκῆσω, τάλαν;
 ΚΙΝ. Εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὄρεκε Φροντίσης.
 915 ΜΥΡΡ. Φέρε νῦν εὐέγκω κληνίδιον νῶν. ΚΙΝ. Μηδαμῶς.
 Ἄρκεῖ χαμῶ νῶν. ΜΥΡΡ. Μὰ τ' Ἀπόλλω, μὴ σ' ἐγὼ,
 Καὶ τῶ τοῦτον ὄντα, κατακλινῶ χαμῶ.
 ΚΙΝ. Ἡ δὴ γυνὴ Φιλεῖ με (δῆλη πῖν) χαλῶς.
 ΜΥΡΡ. Ἴδὲ κατάκεισο' ἀνύσας π' καὶ γὰρ ἔκδομα,
 920 Καί τοι τὸ δαῖνα ψιάθῃς ἐστ' ἐξοισέα.
 ΚΙΝ. Ποῖα ψιάθῃ; μὴ μοιγε. ΜΥΡΡ. Νὴ τ' Ἄρτεμι.
 Αἰσχρὸν γ' ὅπτι τόνεγε. ΚΙΝ. Δός μοι νῦν κίσσα.
 ΜΥΡΡ. Ἴδὲ. ΚΙΝ. Παπαιάξ. Ἦκε νῦν ταχέως πάνυ.
 ΜΥΡΡ. Ἴδὲ ψιάθῃ· κατάκεισο, κ' δὴ ἔκδομα.
 925 Καί τοι τὸ δαῖνα περὶ κεφάλαιον ὄσθ' ἔχεις.
 ΚΙΝ. Ἄμ' εἰ δέομ' ἐδὲν ἐγώγε. ΜΥΡΡ. Νὴ Δί' ἄλλ' ἐγὼ.
 ΚΙΝ. Ἄλλη τοι τὸ πέθ' τίθ', Ἡρακλῆς ξενίζε.
 Ἄνισαο', ἀναπήδησον. ΜΥΡΡ. Ἦδη πάντ' ἔχω.
 ΚΙΝ. Ἄπαντα δῆτα· δαῦρο νῦν, ὦ χεῦσιον.
 930 ΜΥΡΡ. Τὸ πρόφιον ἦδη λύομα. μέμνησο νῦν,
 Μὴ μ' ἐξαπατήσης τὰ πρὸ τ' ἀλλαγῶν.
 ΚΙΝ. Νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα. ΜΥΡΡ. Σισίραν ὄσθ' ἔχεις;
 ΚΙΝ. Μὰ Δί' εἰ δέομά γ', ἀλλὰ βινεῖν βέλομα.
 ΜΥΡΡ. Ἀμέλῃ παιήσεις τῶτο· ταχὺ γ' ἐρχομα.
 935 ΚΙΝ. Αἰθροπῶ ὄππειψῆ με ἀφ' τὰ φώματα.
 ΜΥΡΡ. Ἐπαυρε σαυτόν. ΚΙΝ. Ἄλλ' ἐπῆρ' τῶτό γε.
 ΜΥΡΡ. Βέλῃ μωῖσω σέ; ΚΙΝ. Μὰ τ' Ἀπόλλω μὴ μέγε.

ΜΥΡΡ.

vf. 910. Ὅπε τὸ ἔ Πανός,] Scholia: ἐπὶ ἱρωτικὸς ὁ Πάν.
 ἱεροσίου δὲ τῆ Πανίε ἢ Κλεψύδρα ἢ κρήνη. Propterea dicit hunc
 locum esse oportunitum ad concubitum, Quia Pan est Vene-
 reus. Prope Panem autem, id est, Panos Sacellum, Clepsy-
 dra erat fons. Ceterum ut hic τὸ Πανός, ita paulo ante
 vf. 837. τὸ τῆς Χλόης. Subaudi ἱερὸν. Sic Terent. Ad Dianae.
 vf. 916. Ἄρκεῖ χαμῶ νῶν] Nicaenetus apud Athenaeum
 p. 673. ὄρεκε μοι καίτοι μὲν ὑπὸ πλουσίῳ χαμῶν. Mibi
 solis est lectulus sub latere humi stratus.
 vf. 917. Καίπερ τοῦτον ὄντα] Sophocles in Ajace vf.
 1347. aut 1359. Ἄλλ' αὐτὸν ἔμπας ἔντ' ἐγὼ τοῖνδ' ἐμοὶ Οὐκ
 ἂν γ' ἀτιμώσαιμ' ἂν. Sed ipsum, quamvis talis erga me
 fuerit, Notum tamen probro officere.
 vf. 922. Ἐπὶ τόν γε] „Vox τόν, Auctore Suida

„etiam significat τὸ κραδέτω τὰ σχοῖα. Sed lege hic
 „cum Veneta Editione, ἐπ' ἐπιτόν. Haec Florent.” E-
 dicitio illa, quam dicit habere ἐπ' ἐπιτόν, est, ut pu-
 to; Farrei; nam & haec ita habet, & est Veneta etiam.
 Placet autem illud ἐπ' ἐπιτόν: quamvis Scholiastes ali-
 ter legerit, non tamen ἐπὶ τόν, sed ἐπιτόν, qui hic
 esse Ellipsin praepositionis ἐπὶ statuit: καίτοι γὰρ ἢ ἐπὶ,
 inquit, & vocem exponit: δαλοὶ δὲ ἐπὶ δέματῃ· καὶ
 Ὀμπεθ. Ἐπιτοῖθ βίβλω.
 vf. 923. Ἦκε νῦν ταχέως πάνυ] In Pace vf. 275. ἦκε
 νῦν ταχὺ.
 vf. 927. Ἡρακλῆς ξενίζεται] Proverbium est, ut Scho-
 liastes dicit, & Suidas, de iis, qui diu morantur Her-
 cules erat vorax; hinc diu morari videbantur, qui ei
 coe-

Ecce puerulus jam est amotus hinc.

Tu tamen non decumbis. MYRR. Sed ubi, ô perditæ, aliquis
910 Facere istud potest? CIN. Ubi Panos *facellum*, ibi commodum erit.

MYRR. Sed quomodo potero casta in arcem ascendere?

CIN. Optime, si nimirum te lavas e Clepsydra.

MYRR. Ergone, ô perditæ, jurata pejerabo?

CIN. In me convertatur *hoc omen*, ne sis sollicita de jurejurando.

915 MYRR. Agedum feram lectulum nobis. CIN. Nequaquam,
Sufficit nobis humi *cubare*. MYRR. Ita me Apollo juvet, ut ego te,
Quamvis talem hominem, non reclinaverim humi.

CIN. Uxor amat me valde, satis apparet.

MYRR. En! decumbe properans, & ego exuo vestes:

920 Sed illud erat efferendum, teges inquam.

CIN. Qualis teges? haud mihi quidem. MYRR. Ita mihi Diana propitia sit.

Turpe enim est super ligamine *spondae cubare*. CIN. Sine deosculer te.

MYRR. En. CIN. Papae! redi nunc ocyus.

MYRR. En teges: decumbe: jam exuo vestes.

925 Sed illud non habes, cervical inquam.

CIN. At nihil opus est mihi. MYRR. Sed certe mihi *opus est*.

CIN. Nunquid iste penis uti Hercules convivio (*hospitio*) excipitur?

Surge, subsulta. MYRR. Jam omnia habeo.

CIN. Omnia sane; adesdum, ô aurea.

930 MYRR. Jam strophium resolvo: memento jam,

Ne me dicipias, de pace ineunda.

CIN. Peream ergo profecto. MYRR. Lodicem non habes.

CIN. Non certe, nec opus est; sed futuere volo.

MYRR. Quiesce, facies istud; cito enim veniam.

935 CIN. Perdet me haec mulier suis stragulis.

MYRR. Erige te ipsum. CIN. At iste *penis* jam erectus est.

MYRR. Visne ut te inungam? CIN. Ne hoc Apollo firmit.

MYRR.

coenatore non statim afferrent dapes. Apud Euripi-
dem in Alcestide Hercules hospitio Admeti excipitur,
ubi serpens, qui ei ministraverat, dicit v. 747. Πολλὰς
μὲν ἴδην, κατὰ παντοίας ἡβόνες. Σίγῃ μολόντας οἶδ' ἐς
Ἀδμήτην δόμας. Οἱ δὲ δούρα προέβη. ἀλλὰ τὸ δ' ἔπα ἔτι
ἡκίστην ἐς τὴνδ' ἐστὶν ἐδύξασιν· deinde post duos ver-
sus: — ἔτι σαυρόντας ἰδέεσθαι τὰ προτυχόντα ζῶντα, συμ-
φραδί μανθάν. Ἄλλ' εἰ τί μιν φέρομεν. ὠτρύνει σίτην. Mul-
tos quidem jam, & ex variis locis Hospites venisse mēti-
ni in Admeti aedes, quibus cibos apposui; sed nondum isto
hospite Deteriorem in hanc domum recepi. mox pergit:
non accepit modesto praesentia xenia, cognita calamitate
domus; sed siquid non offerremus, jubebat ferre. Forte
etiam data opera quandoque morabantur, ut magis ir-

ritarent Herculem: & forte nonnulli aliquando spem
ei fecerunt coenae, deinde lupum hiantem deluse-
runt; unde risus materia Comiciis fuit Ἡρακλῆς τὸ δει-
πῶν ἐξαπατῶμεν, ut est in *Vespis* v. 60. Sic & iste
Cineias, qui misere expectat & sperat concubium, de-
ludetur.

v. 928. Ἀνίστασθαι] Penem alloquitur.

v. 929. Δεῖρο τὸν, ὡ χρύσιον] Si ille in *Acharn.* v.
1201. appellat meretriculas: φιλῶσατοι μὲ μολδακίως, ὡ
χρυσία.

v. 935. Ἀνδρῶπι] Nunc in Foeminino genere, ut
apud Alciphronem *Epist.* 19. Lib. I. ἐγὼ γὰρ ἐκ αὐτῶν ἀπο-
σταθῶν τῆς ἀνδρῶπι· plura videri possunt in *Notis meis*
ad illum Auctorem.

G g 55 55 5

- ΜΥΡΡ. Νὴ τῆ Ἀφροδίτῃ, ἦν τε βέλη γ', ἦν τε μή.
 ΚΙΝ. Εἶδ' ἐκχρθεῖν τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δεσπότᾳ.
 940 ΜΥΡΡ. Πρότεινε δὴ τῆ χεῖρα, κἀλείφθῃ λαβῶν.
 ΚΙΝ. Οὐχ' ἠδὲ τὸ μύρον μὰ τῆ Ἀπόλλω τρυγοῖ,
 Εἰ μὴ ἀφαιρητικόν τε, κἄκ' ἕζον γάμων.
 ΜΥΡΡ. Γάλαν' ἐγὼ, τὸ Ῥόδιον ἠνεγκον μύρον.
 ΚΙΝ. Ἀγαθόν. ἕα αὐτ', ὦ δαίμονια. ΜΥΡΡ. Ληρεῖς ἔχων.
 945 ΚΙΝ. Κάκις' ἀπέλοιθ' ὁ φῶτον ἐψήσας μύρον.
 ΜΥΡΡ. Λαβὲ τόνδε τῆ ἀλάβατρον. ΚΙΝ. Ἄλλ' ἕτερον ἔχῃ.
 Ἄλλ', ὦ ζυρεῖ, κατὰκεισο, κἢ μή μοι φέρε
 μηδέν. ΜΥΡΡ. Ποίησω ταῦτα, νὴ τῆ Ἄρτεμι.
 Ὑπελύομαί γ' ἐν ἄλλ' ὅπως, ὦ Φίλτατε,
 950 Σπονδὰς ποιῆομαι ψηφιεῖ. ΚΙΝ. Βυθόλοσση.
 Ἀπολώλεκέν με καπιτέτελφεν ἡ γυνή.
 Τὰ τ' ἄλλα πάντα, καποδέερασ' οἴχεθ'.
 Οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω,
 Τῆς χαλμίστης πασῶν ψθυοθεῖς;
 955 Πῶς ταύτῃ παιδοτροφήσω;
 Πῶς χυναλώπηξ;
 Μισθωσόν μοι τῆ κύτῃ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

- ΧΟΡ. ΓΕΡ. Ἐν δεινῶ γ', ὦ δύστηνε, κερῶ
 Τεῖρψ ψυχῆν ἕξαπατηθεῖς.
 960 Κἀγὼ γ' οἰκτεῖρω σ' αἰ αἰ.
 Ποῖα γ' ἂν ἦ νεφερὸς ἀντίχοι;
 Ποῖα ψυχή, ποῖοι δ' ὄρχεις;
 Ποῖα δ' ὄσφύς; ποῖα δ' ἂν ὄρρῃ
 Κατατεινόμενον,
 965 Καὶ μὴ κινῶν τῆς ὄρθρης;

ΚΙΝ.

vf. 943. Τὸ Ῥόδιον — μύρον] Apparet Rhodium unguentum vilius fuisse aliis unguentis. Vide Eustathium in Odyss. p. 82. lin. 25. Edit. Bas. ubi loci hujus est mentio.

vf. 944. Ληρεῖς ἔχων] In Ranis vf. 202. εἰ μὴ φλυαρεῖς ἔχων.

vf. 946. Ἄλλ' ἕτερον ἔχῃ] Scholia: τὸ αἰδοῖον.

vf. 951. Ἀπολώλεκέν] Deseruit eum mulier neque abiit.

vf. 952. Καποδέερασθαι] Scholia: εἰς τὸ αἰσχρὸν ὀβρισε-

no sensu. Forte, ut supra vf. 168. κἢα δῖρην διδαρμί-
 νην.

vf. 956. Πῶς χυναλώπηξ;] Scholia: ὁ Φιλίστρατος κἢ
 ἀλλὰ κἢ Φιλίστρατος ἢ χυναλώπηξ. Locus ille, quem Scho-
 liastes hic citat, est in Equitibus vf. 1066. ubi vide
 Notam. Apparet autem hunc & χυναλώπηκα dictum
 fuisse & χυναλώπηκα. Sic Socrates. Jurabat modo μὰ τὸν
 κύνα, modo τὸν χῆνα.

vf. 957. Μισθωσόν μοι κύτῃ] Philostratus notatur
 tan-

- MYRR. Per Venerem juro, velis nolis, *me id facturam.*
 CIN. Utinam, ô supreme, Jupiter effundatur unguentum!
 940 MYRR. Porrige manum, fume hoc & inungere.
 CIN. Istud fane unguentum minime est suave;
 Non nisi tempus eo teritur, nec olet concubitum.
 MYRR. Me miseram, Rhodium unguentum extuli.
 CIN. Bonum est: sine, ô fatua. MYRR. Nugaris.
 945 CIN. Pessimis modis pereat, qui primus coxit unguentum.
 MYRR. Cape hoc alabastrum. CIN. Sed aliud habeo.
 At tu, ô perdita, decumbe, & ne fer mihi
 Quicquam. MYRR. Istud agam, ita me Diana amet.
 Calceos igitur exuo: sed, ô charissime, vide
 950 Ut decernas aliquid de pace facienda. CIN. Constituam.
 Perdidit me & interemit mulier:
 Tum aliis rebus, tum quod me excoriatum relinquens abiit.
 Hei mihi quid faciam? quem futuam,
 Postquam spe excidi potiundae pulcherrimae?
 955 Quomodo hanc educabo?
 Ubi chenalopex?
 Conduc mihi cunnum mercede.

CHORUS SENUM, CINESIAS.

- CH. SEN. In maximis malis, ô infelix,
 Et animi angore cruciaris, deceptus,
 960 Et me tui miseret. Heu! heu!
 Quinam renes possint durare?
 Quis animus, qui testes?
 Quis lumbus? quis penis
 Intentus,
 965 Nec mane permolens aliquam?

CIN.

tanquam leno, teste Scholiaste.

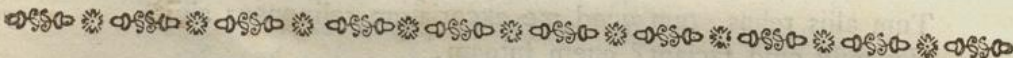
vf. 958. *Ἐν δὲ τῷ γὰρ*] Chorus commiserationem suam ostendit erga Cineſiam. Facere autem imitatur Choros Tragicorum, qui idem faciunt erga eos, quos vident maximis malis implicitos. Malum, quo Cineſias tenetur, nihil aliud est nisi tentigo penis.

vf. 962. *Ποῦ ψυχῆ*] Alludit ad locum quendam ex Andromeda Euripidis, teste Scholiaste. Ceterum hic subauditur ἢ. ut sit ἢ ποῖα ψυχῆ.

vf. 963. *Ἐπὶ*] Est pars quaedam circa genitalia virorum inter medios testiculos, alias *ταῖς* dicta, teste Scholiaste ad Ranas vf. 224. ab ista voce *ταῖς* est *ἀναράτη*, virgo intada: item mulier a concubitu abstineas. ut supra vf. 217.

vf. 965. *Τὸς ὄρθρις*] Scholia: *ἀντι τῷ ἐν τοῖς ὄρθροις*. Deerit itaque praepositio aliqua, ut *κατὰ*, aut *πρὸς*. Ar-
 rigeunt autem pierunque mane; infra vf. 1091. *ἦν πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὕμης λαμβάνει;*

- KIN. ὦ Ζεῦ δειῶν ἀντισπασμῶν.
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. Ταυτὶ μέντοι νυκὶ σ' ἐποίη-
 σ' ἢ παμβδελυρὰ ἢ παμμυσαρὰ.
 KIN. Μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη ἢ παγγλυκερὰ.
 970 ΧΟΡ. ΓΕΡ. Ποία γλυκερὰ; μικρὰ, μικρὰ
 Δῆτ', ὦ Ζεῦ, ὦ Ζεῦ.
 Εἶθ' αὐτὴν ὡσπερ τῆς θωμῆς
 Μεγάλῃ τυφῶ ἢ φησὶν
 Ζυφρέφας ἢ ξυχογυλίσας
 975 Οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης.
 Ἦ δὲ φέροιτ' αὐτὴν πάλιν εἰς τὴν γῆν.
 Κἄτ' ἐξαίφης
 Περὶ τὴν ψωλὴν αἰθαίη.

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

- 980 ΚΗΡ. Πᾶ τῶν Ἀσπυρίων ἐστὶν ἡ γερωνία,
 Ἦτοι Πρωτάνεις; λῶ τι μυθίζαι νέον.
 ΠΡ. Σὺ δ' εἶ τις; πότερον ἀνθρώπων, ἢ Κορίσας;
 ΚΗΡ. Κήρυξ ἐγὼν, ὦ κυρτάνιε, νὰ τὴν σὴν,
 Ἔμολον ὑπὸ Σπάρτας περὶ τῶν ἀγαλαγῶν.
 ΠΡ. Κἄπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἤκεις ἔχων;
 985 ΚΗΡ. Οὐ τὸ Δί' οὐκ ἐγὼ γὰρ. ΠΡ. Ποῖ μετατρέφεις;
 Τί δὴ περὶ τὴν χλαμύδα; ἢ βαθωνιάς
 Ἦτὸ τὸ ὄδον; ΚΗΡ. Παλεός γὰρ, νὰ τὴν Κάτορα,
 Ἀνθρώπων. ΠΡ. Ἄλλ' ἐφύλαξαι, ὦ μαρῶτατε.
 ΚΗΡ. Οὐ τὸ Δί' οὐκ ἐγὼ γὰρ. μὴ δ' αὐτὴν πλαδδῆν.
 990 ΠΡ. Τί δ' ἐστὶ σοὶ τοδί; ΚΗΡ. Σκυτάλα Λακωνική.

ΠΡ.

vf. 979. Πᾶ τῶν &c.] Scholia: ὅτι τῶν, πᾶ τῶν Ἀ-
 θυνῶν ἐστὶν ἡ γερωνία. τῶν τῶν ἑκκλησία καὶ ἡ συνέδριον;
 Venit autem Praeco Spartanus pacis ineundae causa,
 quia nec Spartani amplius possunt durare sine com-
 plexu mulierum; quae jurarunt se viros non admittu-
 ras, nisi pace prius facta. Iste Praeco Dorice hic, &
 in seqq. loquitur. Habet autem arrectum penem,
 ut Athenienses inde cognoscant miserabilem statum
 virorum in Lacedaemone. Penis ille erat tantum arti-
 ficialis, grandior, ut spectatoribus magis esset conspi-
 cuus, & coriaceus: dicebaturque φαλῆς. Omnes autem
 viri in hac Comodia deinceps introducuntur cum e-
 justmodi phalere. Huc faciunt quae Scholiastes de Co-
 mico nostro dicit ad Nubes vf. 542. τῶν μὲν γὰρ φα-

λῆτας εἰσέρχονται ἐν τῇ Λυσιστράτῃ. Vide hic in Lystr. ad
 vf. 990. & 1075.

vf. 980. Ἦτοι πρωτάνεις.] Editio Farrei πρωτάνεις, quod
 & Doricum est, ut debet, & ad metrum hic necessa-
 rium. Pro Ἦτοι autem lego ἢ τοί etiam Dorice. Com-
 muni autem dialecto τοῦ, versus potest reddi: ἢ οἱ πρω-
 τάνεις. εἶλω τι μυθίζαι (sive υστιατίους μυθίζασθαι) νέον.
 Sumitur autem ἀπὸ κοινῆς, ut Scholiastes monet, πᾶ εἰσιν.
 ut sit, ἢ πᾶ εἰσιν οἱ πρωτάνεις.

vf. 981. Ἦ Κορίσας.] Scholia: Δαίμων Πριαπῶδης ὁ
 Κορίσας. ἐκ τῆς μὴ ὀκνήναι καὶ ἐπὶ κόνας μίσσασθαι. Coni-
 falus Deus est insular Priapi. Dicitur a κόνας i. e. pulvis, quia non
 dubitat in pulvere coire. Plures hujus satirae Dii una cum
 isto Conifalo receperunt in fragment. Platonis Comici
 apud

CIN. ô Dirae convulsiones! ô Jupiter!

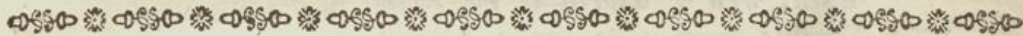
CH. SEN. Ita de te merita
Est execrabilis & scelestâ illa.

CIN. Imo profecto chara & dulcissima.

970 CH. SEN. Quid dulcissima? scelerata, scelerata
Utique, ô Jupiter!

Utinam ipsam velut acervos frugum
Magno venti turbine
Contortam & rotatam

975 Auferas, deinde dimittas;
Illa autem rursus feratur in terram:
Deinde repente
In mentulam incidat & infigatur.

CADUCEATOR LACEDAEMONIORUM, PROBULUS, ATHENIENSIS.

980 CAD. Ubi Athenarum est senatus,
Aut *ubi sunt* magistratus? volo aliquid novi dicere.

PR. Tu vero quis es? utrum homo, aut Priapus.

CAD. Caduceator equidem, ô adolescens, testor Deos geminos,
Veni Spartâ, pacis conciliandae gratia.

PR. Ergone advenisti hastam sub axilla tenens?

985 CAD. Non ego certe. PR. Quo te avertis?
Quidve praetendis sagum? an dolent tibi inguina
De via fesso? CAD. Mecastor, stultus est hic

Homo. PR. Ergone arrigis, impurissime?

CAD. Non ego certe: absit.

990 PR. Sed hoc quid est? CAD. Scytala Laconica.

PR.

apud Athenaeum p. 441.

vf. 982. ἢ κυρτάνη] Id est: ὠνεκία, ὠνεκός, aut etiam
ἰσοτελέστα. Ita Schol. & Suidas. Vide infra vf. 1250. *Nai*
τῶ σιῶ autem est pro *τῶ θεῶ*. ut supra vf. 81. & alibi.
vf. 987. Παλιός γα] Ita MS. *Voss.* teste Kustero. Ita
& Scholiastes ad hunc locum. Est autem παλιός pro ἀ-
λός per pleonasmum literae π. ut idem Scholiastes vult.
ἀλός autem Dorice pro ἄλός, id est, *Stultus*. γα autem
pro γα. In aliis Editt. praeter Kusterianam est παλαιός γα-
γα. unde itidem bona lectio potest concinnari; dummodo
ita scribatur, παλαιός γα dialecto Laconica pro παλιός
γα. mutatur enim in hac dialecto σ in ρ. Significat au-
tem παλαιός etiam *Stultum*, uti & vox Synonyma ἀρχαῖος
quandoque. Hesychius: παλαιός, μωρός. ubi παλαιός le-

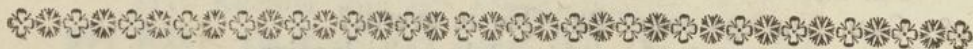
gendum, ut censet Kusterus in Notis ad hunc Aristopha-
nis locum.

vf. 989. Οὐ τὸν Δία] Pro ἢ μὰ τὸν Δία. Scholia. Vel
tantum pro μὰ τὸν Δία. Occurrit autem apud Sophoclem
in *Electra* vf. 1351. aut 1246. ἀλλ' ἢ τὰν Ἄρτεμιν τὰν αἰὲν
in *Oedipo Ty-*
αῖδμήταν, τὴν δὲ μὴν ἔπος' ἀλιόσω τρέσαι. Et in *Oedipo Ty-*
ραννο vf. 668. aut 674. ἢ τὸν πάντων θεῶν θεῶν προῖμιον Ἥλιον.

Ibid. Μὴδ' αὖτε πλάδην] Vide supra ad vf. 171.
vf. 990. Σκυτάλα Λακωνικά] Notum quid hoc sit alias.
Hic autem alluditur ad σκῦτινον αἰδαῖον, quod describit
Comicus in *Nubibus* vf. 538. ubi negat illam Comoediam
habere tale quid: εἴδην ἤλθε βαλαμῆν σκῦτινον καθυμῆν ἰρο-
θρὸν ἰζ' ἄρου, παχῦ. dicitur autem alias φελός, ut dixi pau-
lo ante ad vf. 979.

H h h h h h

- ΠΡ. Εἴτ' ἄγε χ' αὐτὴ ἐπὶ σκυτάλῃ Λακωνική.
 Ἄλλ' ὡς πρὸς εἰδότες με σὺ τάλιθ' ἄλλ' ἔλεγε.
 Τί τὰ πρῶτα ὑμῖν ἐστὶ τὰ ἐν Λακεδαίμονι;
 ΚΗΡ. Ὅσα Λακεδαίμων πᾶσα, καὶ τοὶ σύμμαχοι
 995 ἄπαντες ἐτύχανον. Πελλάνας δὲ δεῖ.
 ΠΡ. Ἀπὸ ἧ δὲ τῆς τὸ κακὸν ὑμῖν εἰπέσεν;
 Ἄπὸ Πανός; ΚΗΡ. Οὐκ, ἀλλ' ἀρχὰ μὲν οἷώ Λαμπιτῶ.
 Ἐπειτα δ' ἄλλα ταῖς χ' τὰν Σπάρταν ἅμα
 Γυναῖκες, ἅτ' ἀπὸ μῆς ὑσπλάτῃ,
 1000 Ἀπῆλαον πρὸς ἀνδρας ἀπὸ τῆ ὑσάκων.
 ΠΡ. Πῶς ἐν ἔχετε; ΚΗΡ. Μογιόμεν· αἱ γὰρ τὰν πόλιν
 ἅτ' λυχνόφοροντες ἀποκεκίφαιμεν.
 Ταῖς γὰρ γυναῖκες ἔδδ' τῷ μύθῳ σίγειν
 Ἐάνη, πρὶν γ' ἄπαντες ἐξ εἰός λόγῳ
 1005 Σπινδάς ποιησόμεθα ποτὴν Ἑλλάδα.
 ΑΘ. Τῆς τὸ πρῶτον πανταχόθεν ξυνομώμο)
 Ἰπὸ τῆς γυναικῶν ἀξίῃ νυκὶ μανθάνω.
 Ἄμ' ὡς ταῖς φράζεσθε περὶ ἀφ' ἡμαρτῶν
 Ἀυτοκράτορας φρέσβεις ἀποπέμπειν εἰθαδί.
 1010 Ἐγὼ δ' ἐτέρως εἰθέμεν τῇ Βυλῇ φράσω
 Πρέσβεις ἐλεᾶσαι, τὸ πέτ' ἔπιδείξας ποδί.
 ΚΗΡ. Πωτάομαι κέρητα γὰρ πάντα λέγεις.

ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ, ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

- ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Οὐδέν' ἔστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχότερον,
 Οὐδὲ πῦρ, ἔδ' ὠδ' ἀναίδης ἔδεμμία πάροδαλις.
 1015 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ταῦτα μὲν τοὶ ξυνοῖς· εἶτα πολεμῆες, εἰπέ μοι;
 Ἐξόν, ὦ πόνηρε σὺ, βεβαίαν νῦν μ' ἔχειν Φιλίω.

ΧΟΡ.

vf. 994. Ὅσα] Pro ὅσα. Schol. Vult autem dicere omnes viros arrigere. πᾶσα autem pro πᾶσα. & τοὶ pro οἱ.
 vf. 995. Ἐσκάντι] Pro ἐσκάσει.
 Ibid. Πελλάνας] Pro Πιλλίνας. Dicit autem Scholiastes meretricem fuisse hujus nominis. Alias est Urbis nomen etiam.
 vf. 996. Ἀπὸ τῆς εἰ] Pro ἀπὸ τῆς. Schol. Quaedam Edit. male ἀπὸ τῆς δὲ. non enim est indefinitum, sed interrogativum.
 vf. 997. Ἀπὸ Πανός;] Scholia: κατ' ἐρώτησιν per interrogationem. Est autem Pan libidinosus & ἰσχυρὸς. Vide ad vf. 912.

vf. 999. Ἀπὸ μῆς ὑσπλάτῃ] Scholia: ἀρίστως, λατ. δὲ, ἀπὸ μῆς ἀφ' ἡμαρτίας. Vide ad Acharn. vf. 482. alias & ὑσπλάτῃ dicitur.
 vf. 1000. Ἀπῆλαον] Pro ἀπῆλαον.
 Ibid. Ὅσακων] Scholia: τῶν γυναικῶν μερίων. a partibus illis, quibus mulieres maxime sunt mulieres.
 vf. 1001. Μογιόμεν· ἀν γὰρ τῶν] Pro μολόμεν· ἀνὰ τῶν. De ἄν Scholia: τὸ τέλειον ἀνὰ.
 vf. 1002. Ἀπὸ] Editio Farrei ἀπὸ; eadem tamen supra vf. 84. ubi haec particula Dorica occurrit, ἀπὸ. Scribitur autem haec Dorica part. diversimode in Edit. Far. & aliis: nam aliquoties occurrit: ἀπὸ, ἀπὸ, ἀπὸ, ἀπὸ.

PR. Si modo haec est Scytala Laconica.

Sed dic verum mihi, utpote qui sciam, quid hoc sit,
Quomodo sese res vestrae habent Lacedaemone?

CAD. Erecta est universa Lacedaemon, & focii

995 Omnes arrigunt; Pellena opus est.

PR. A quo istud malum vobis illatum est?

Num a Pane? CAD. Non; sed principium, puto, est Lampito.

Deinde ceterae simul per Spartam

Mulieres uno impetu quasi laxatis carceribus

1000 Abegerunt viros a cunnis.

PR. Quomodo ergo habetis? CAD. Male: nam per urbem

Incurvi ambulamus quasi lucernas gestaremus.

Nam mulieres nec attingere cunnum nos

Sinunt, priusquam omnes uno ordine

1005 Pacem faciamus cum Graecia.

ATH. In hanc rem undique conjurarunt

Mulieres: nunc demum intelligo;

Sed quamprimum dic, ut de pace

Legatos plena potestate instructos huc mittant;

1010 Ego autem Senatui dicam, ut alios hinc

LECTOS mittant Legatos, ostendens hunc penem.

CAL. Volabo; nam optime dicis omnino.

CHORUS VIRORUM, CHORUS MULIERUM.

CH. VIR. Nulla est bestia muliere immitior,
Nec ignis, nec ulla pardalis tam impudens.

1015 CH. MUL. Haecne ita esse intelligis, & tamen bellum geris, dic mihi?

Cum tibi, ô improbe, liceat me habere amicam certam.

CH.

ἀπιρ, ἀπιρ, ἀπιρ. Rectius autem per circumflexum, quia est pro ἥπιρ, i. e. ὄσπιρ, ut ἀπιρ h. l. exponit Scholiastes.

Ibid. Λυχνοροῦντες ἀποκείραμεν. Solent autem illi, qui lychnos gerunt in vento, se incurvare, ne extinguantur. Sic & isti incurvi incedunt, ne, nervo ip̄s rigente & prominente derideantur, a quibus videntur. Haec praeunte Scholiaste & Suida.

vf. 1003. Ὀυδὲ τῶ μέρτω] Pro ἰδὲ τῆ μέρτε. i. e. τῆ γυναικίῃ μέρτι. ut exponit Scholiastes.

Ibid. Σίγην] Pro Σίην, ut exponit Scholiastes. Scrip̄

autem σίην, ut est in his Schollis; & in MS. Voss. teste Kustero.

vf. 1004. Ἐάντι] Pro ἰᾶσι.

Ibid. Ἐξ ἰνὸς λόγῳ] Pro ἰξ ἰνὸς λόγῳ, ut est in Pluto vf. 760.

vf. 1005. Ποτὶν] Pro πρὸς τὰν, τὰν pro τῶν.

vf. 1009. Αὐτοκράτορες πρὸς ἑαυτοῖς] In Avibus vf. 1549. etiam Legati dicuntur αὐτοκράτορες.

vf. 1012. Πατάομαι] Pro πωτάομαι. Comm. πατίομαι, pro quo & ποτίομαι.

Ibid. Πάντα] Pro πάντη, sive πάντη. Nam accusativus πάντα hic in metro stare non potest.

H h hh h h 2

- ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ὡς ἐγὼ μισῶν γυαῖκας ἔδέποτε παύσομαι.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἄμ' ἔσαν βέβλη σί. νυκί δ' εἴ σε πελοφόμα
 Γυμνὸν ὄνθ' ἔπας. ὄρα γὰρ, ὡς σὺ καταγέλασθαι εἶ.
 1020 Ἄμὰ πῶ ἐξωμίδ' ὀδύσω σε παροῦσ' ἐγὼ.
 ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τῦτο μὲ μὰ τὸ Δί' ἐποτρὸν ἐποίησατε.
 Ἄμ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ ποιηρᾶς ἐπὶ τὸδ' ἀπέδον ἐγὼ.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Πρῶτα μὲ φαίνε γ' ἀνῆς· εἴτ' εἰ καταγέλασθαι εἶ.
 Καὶν μὴ με λυπῆς, ἐγὼ σὺ γ' ἂν τόδε τὸ θηρίον
 1025 Τῆπι τὰ φθαλμά λαβῶσ' ἐξείλον ἂν, ὃ νῦν εἶ.
 ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τῆτ' ἄρ' ἦν με τέπιτρίβον ὁ δακίλυλις ἔτασι.
 Ἐκσάλθισον αὐτό· καὶ δειξὼν ἀφελῶσά μοι.
 Ὡς τὸ ὀφθαλμὸν γέ με νῆ τὸ Δία πάλαυ δάκνη.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἄμὰ δρᾶσω ταῦτα· καὶ τοι δύσκολός γ' ἔφους ἀνῆς.
 1030 Ἡ μέγ', ὦ Ζεῦ, χεῖμα ἰδεῖν τὸ ἐμπίδαι ἐνεσί σοι.
 Οὐχ ὄρας; ὄρα ἐμπίς ἐστιν ἠδὲ Τεικορυσία;
 ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Νῆ Δί' ὠησας γέ μ', ὡς πάλαυ γέ μ' ἐφρεαυρχή.
 Ὡς ἐπειδὴ ἔξηρέθη, ρεῖ με τὸ δάκρυον πολυ.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἄμ' ἀποψήσω σ' ἐγὼ· καὶ τοι γε πάνυ πόνηρ εἶ.
 1035 Καὶ φιλήσω. ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Μὴ φιλήσων. ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἦν τε βέβλη γ', ἦν τε μή.
 ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἄμὰ μὴ ὄρας ἰκοιδ'· ὡς ἐστὶ θωπικαὶ φύσας.
 Καὶ τ' ἐκείνο τέπιτ' ὄρθως καὶ χακῶς εἰρημίων.
 Οὔτε ξυὸ πανωλέθροισιν, εἴδ' ἂνδρ' πανωλέθρων.
 Ἄμὰ νυκί σπένδομά σοι, τὸ λοιπὸν ἐκέπι
 1040 Οὔτε δρᾶσω φλαῦρον εἰδέν, εἴδ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
 Ἄμὰ κοινῆ συταλέντες εἰ μέλεις δρᾶζόμεθα.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Οὐδ' ὄρασκθαζόμεσθα τὸ πολιτῶν εἰδέν', ὦ ἦ-
 δρες, φλαῦρον εἰπέιν εἰδέν.
 Ἄλλὰ πολυ τέμπάλιν
 1045 Πάντ' ἀγαθὰ ἐ λέγειν,
 Καὶ δρᾶν ἰκανὰ γὰρ τὰ χακῶ
 Καὶ τὰ πρᾶκείρμενα.
 Ἄλλ' ἐπαγγελλέτω
 Πᾶς ἀνὴς ἐ γυῖα,
 1050 Εἴ τις δρᾶμεῖδαι

Δεῖται

vf. 1022. Ἀπίδων] Exuerant Viri vestem; supra vf. 665. dicit Chorus: ἀλλὰ τὴν ἰξωμίδ' ἰκδύμεθα.
 vf. 1024. Τὸ θηρίον] Culex est, ut in seqq. pater.
 vf. 1026. Ὁ δακίλυλις] Est quidem δακίλυλις annulus; sed hic alludit tantum ad verbum δάκνιν quia culex δάκνι τὸν ὀφθαλμὸν, ut ipse statim post dicit. Talia mul-

ta sunt apud Comicum nostrum. Schollastes non placet, qui dicit: δίδωσι αὐτῷ δακίλυλον ἵνα ἐξενίχη τὴν ἐμπίδα τὰ ὀφθαλμῶν.

vf. 1030. Μέγα — χεῖμα — τὴν ἐμπίδα] Herodotus in Clione: ὦ βασιλεῦ, ὅς σε χεῖμα μέγιστον ἀνέφατον ἡμῶν ἐστὶν ἔχει· Ὁ rex, apparuit in vestra regione aper ingenti magni-

- CH. VIR. Equidem mulieres odisse non desinam.
 CH. MUL. Sed ut lubet, fac; nunc autem non patiar te
 Nudum sic esse; video enim quam sis ridiculus;
 1020 Verum accedam & tibi hanc exomidem induam.
 CH. VIR. Istud profecto non perperam facitis, *fateor*;
 Verum prae iracundia illam etiam exuebam tunc.
 CH. MUL. Primo quidem vir videris: deinde non es ridiculus,
 Et nisi mihi molestus esses, ego tibi hanc bestiolam,
 1025 Quae supra oculum tuum nunc inest, exemissem arreptam.
 CH. VIR. Hoc nimirum erat, quod me cruciabat, ista, inquam, mordax bestia:
 Erue id, & deinde ubi detraxeris, ostende mihi;
 Nam oculum mihi profecto dudum mordet.
 CH. MUL. Sed faciam id; etsi homo sis morosus.
 1030 ô Jupiter! ingens utique adspectu culex inest tibi.
 Nonne vides? annon iste culex est Tricorysius?
 CH. VIR. Beasti me profecto, nam dudum fodiebat me, quasi puteum faceret.
 Itaque postquam exemptus est, fluit mihi lacryma largiter.
 CH. MUL. Sed detergam ego te, etsi valde sis malus:
 1035 Et osculabor. CH. VIR. Ne osculeris. CH. MUL. Velis, nolis, tamen.
 CH. VIR. Male fit vobis, ut estis ingenio ad blandiendum composito.
 Et est illud verbum vere, & non perperam dictum:
 Neque cum perniciosissimis, neque sine perniciosissimis.
 Sed nunc spondeo tibi, ut deinceps
 1040 Nec faciam vobis, nec patiar a vobis quicquam mali.
 Sed jam coetu facto incipiamus una canticum.
 CH. MUL. Non paramus quenquam civium,
 O viri, oratione laedere,
 Sed contra potius,
 1045 Omnia bona & dicere
 Et facere; sat multa enim sunt mala,
 Et haec praesentia.
 Sed enunciet
 Vir omnis & foemina:
 1050 Si quis argentum

Vult

Magnitudine.

vf. 1031. Τρικωρύσια] Pagus Atticae Tricorythus sive
 Tricorynthus, ubi apparet magnos fuisse culices.
 vf. 1036. Μη άρας ίκωσθη] Vide supra ad vf. 395.
 vf. 1037. Καθ' ίκύνο τήσθ] Scholia: εν παροιμία τήτο
 ήγχοσι Καθ' ίκύνος, άδ' όμως, ά δμύτασι. Ούν ίσιν είκύν

είκύν άνω κακόν. In his Scholiis addidi είκύν, ut est apud
 Stobaeum Serm. 67. Sunt autem versus Sufarionis, ut
 margo ibi indicat: alias pro είκύν legitur ώρύν, ut apud
 Suidam in έρε σίν. Ubi vide Notam Kusteri. Ceterum
 in hac sententiam de mulieribus Hesiodus: ίδύ κακόν άμω
 μαγαπάντες quod etiam citat Scholiastes.
 Hh hh hh h 3.

- Δεῖται λαβεῖν, μνάς, ἢ δύ', ἢ
 Τρεῖς, ὡς πόλλ' ἔσω 'σιν,
 Κα'χρον βαλάντια.
 Κάν ποτ' εἰρήνη Φανῆ,
 1055 "Ὅς τις ἀν δανείσῃ),
 Παρ' ἡμῶν ἀν νυκί λάβῃ,
 Μηκέτ' ἀπιδιδῶ.
 'Ἐπιᾶν δὲ μέλλομεν ξένος πνῶς Καρυτίης,
 "Ἄνδρας καλῆς τε κα'γαθῆς.
 1060 Κα'σιν ἔτι π, ἢ
 Δελφάκιον ἦν τί μοι,
 Καὶ τῆτο τέθυχ', ὅτε τὰ κρέα
 'Ἐξεῶθ' ἀπαλά ἢ καλά.
 "Ἦκετ' ἔν εἰς ἔμοδ'
 1065 Τήμερον· ὡρωὶ δὲ ζῆ
 Τῆτο δρᾶν λευμῶνος,
 Αὐτῆς τε, ἢ τὰ παιδί'· εἶ-
 τα ἔσω βαδίζειν.
 Μηδ' ἔρεσται μηδ' ἔνα,
 1070 'Ἄλλὰ χωρεῖν ἀντικρυς
 "Ὡσῶρ οἴκαδ' εἰς
 'Ἐαυτῶν γυνικῶς.
 "Ἴσως δ' ἢ θύρα κεκλείσει).

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΛΑΚΩΝΕΣ, ΑΘΗΝΑΙΟΙ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

- ΧΟΡ. ΓΕΡ. Καὶ μὴν ἀπὸ τ' Σπάρτης οἰδὶ ὡρέσθεις ἔλκοντες ὑπὴνας
 1075 Χωρεῖσ', ὡσῶρ χοιροκομῆιον ὡεὶ τοῖς μπροῖσιν ἔχοιτες.
 "Ἄνδρες Λάκωνες ὡρῶ(α μὲν τοι χεῖρετε
 Εἶτ' εἶπαθ' ἡμῖν, πῶς ἔχοιτες ἦκετε;
 ΛΑΚ. Τί δὴ ποθ' ὑμμε πολλὰ μυσίδδεν ἔπη;

Ὁρῶν

v. 1058. Καρυτίης:] Scholia: Καρυτίης πόλις Εὐβοίας.
 διαβάλλονται δὲ ἄς μο χεὶ οἱ Καρυτίης. Carystus urbs Euboeae.
 Notantur autem Carystii tanquam moechi. Hinc mulieres
 vellent eos convivio excipere, utpote μοιχίστροποι, ut
 loquitur in Thesmoph. v. 399.
 v. 1064. "Ἦκετ' ἔν εἰς ἔμοδ'] Sic infra v. 1215. ἦτω εἰς ἔ-
 μοδ. Vide in Nubibus ad v. 992.
 v. 1066. Λακωνίης:] Sic in Avibus v. 131. ubi similis
 invitationis formula: ὅπως παρίσθῃμι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία λυ-

σάμνα πρὸς μέλλω ἀρέσῃν γάμου· καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃ.
 v. 1073. "Ἴσως δ' ἢ θύρα κεκλείσται] Praeter expecta-
 tionem; jam enim omnes putabant, se laute coenatu-
 ros: sed ecce janna erit clausa. Sic inferius cum om-
 nes Lysistrata ad se vocasset, ut auferrent quaecunque
 vellent; ad extremum dicit: ὄψεται δ' ἄδιν σκοπῶν, εἰ μὴ
 τις ὑμῶν ὀξύτερον ἐμὲ βλέπει. & iterum paulo post: ἀρῶ
 μιν τοι τὴν θύραν προαγορεύω μὴ βαδίζῃν σὴν ἐμῆν. ἀλλ' αὐ-
 λακίσθαι τῇ κίτῃ. Vid. in Eccl. v. 1141.

v. 1074.

- Vult accipere egens, minas, inquam, duas, aut
Tres; plurimum est intus,
Nosque habemus crumenas.
Et, si aliquando pax appareat,
1055 Qui nunc foenore accipiet,
Si a nobis fumet,
Is nunquam reddet.
Convivio autem excepturae sumus hospites quosdam Carystios,
Viros bonos & probos:
1060 Et est *nobis* nonnihil pultis, &
Porcellus erat mihi,
Quem maſtavi, & sic carnes
Habebitis teneras & bonas.
Venite ergo in *domum* meam
1065 Hodie: tempeſtive autem oportet
Hoc facere lotos,
Vos ipſos & liberos veſtros: de-
inde intro ire,
Nec quemquam interrogare;
1070 Sed recta ingredi
Tanquam in domos
Veſtras ſtrenue.
Fortaſſis autem janua erit clauſa.

CHORUS SENUM, LACONES, ATHENIENSES, LYSISTRATA.

- 1075 **C**H. SEN. Sed e Sparta iſti legati, trahentes barbas,
Adveniunt, quaſi paxillam circa femora habentes, quo porci alligantur.
Primum quidem, ô Lacones, ſalvete:
Deinde dicite nobis, quo in ſtatu huc veneritis?
LAC. Cur vobis rem multis verbis narremus?

Cer-

vf. 1074. "Ελκοντες ὑπὸς] At Apollonii Tyanci tempore non habebant ὑπὸς Lacedaemonii; nam ſcribit in Epiftola 71. quae eſt ad Ephoros & Lacedaemonios: ἀνδρας ὁμοῦν ἰδιασάμων ἐπιπῆν μὴ ἔχοντας.

vf. 1075. "Ὅσπερ χοιρακμῖον] Scholia: λίγες πύσλαρον, ἐν αἰ δεσμῶντες τὰς χεῖρας τρίκροτοι. ἐπὶ δὲ ἐν ἰνσταμῖνοι ἕκον, εἰκασεν αὐτὸς πατρίδα. Paxillum dicit, cui porcos alligant & ſaginant. Quia vero pene arreſto veniebant, ſimilitudinem capit a paxillis. Sed cur talium paxillorum praecipue me-

minit hic, quibus χεῖρας, porci, alligantur? Nimirum quia χεῖρας etiam appellatur pudendum muliebri: vide in Acharn. vf. 773. Et virile membrum vocatur quandoque πύσλαρον, ut in Eccleſiaz. vf. 1012. Recte hoc & Bifetus vidit.

vf. 1078. Τί δὲ πρὸς ἕμει πολλά μυσθῶν] Pro τί δὲ πρὸς ἕμει πολλά μυσθῶν, pro quo uſitatus μυσθῶν. Subaudiendum autem χεῖρ ἢ ἢve δει, niſi forte pro δει ſcribendum δει, aut δει pro δει ponitur.

- Ὅρῃν γ' ἔξειδ', ὡς ἔχοντες ἥκομες.
 1080 ΧΟΡ. ΓΕΡ. Βαβαί! γενθύρω) μ' ἦδε συμφορᾷ
 Δεινᾶς· πεθερᾶσθαι γε χεῖρον φαίνε).
 ΛΑΚ. Ἄρατα. τί καὶν λέγεις; ἀλλ' ὅπα σέλῃ
 Παντᾶ πῖς ἐλσὼν ἀμῖν εἰράναν σέτω.
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. Καὶ μὴν ὄρω καὶ τρέσδε τρέσ αὐτόχθονας,
 1085 Ὄσφρ παλαιαῖς ἀνδρας, σπὸ τ' γατέρων
 Θοιμάπ' ἀπτελλοῦ(ας· ὡσε φαίνε)
 Ἄσκητικὸν τὸ χεῖμα ἔ νοσήματ@.
 ΑΘ Τίς ἀν φράσειε ποδ' ἔτιν ἡ Λυσιστράτη;
 Ὄς ἀνδρες ἡμεῖς ἔτοϊ τοιστοῖ.
 1090 ΧΟΡ. ΓΕΡ. Χ' αὐτὴ ξυαῖδῃ, χάπτερα ταύτη νόσφ.
 Ἦπε φρεῖς ἔθρονον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνῃ;
 ΑΘ Μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρώντες ἐπιτετεῖμμεθα·
 Ὄστ' εἴ πῖς ἡμᾶς μὴ ἀφθλάξῃ ταχῆ,
 Οὐκ ἔστ' ὅπος ἐ Κλεισθίῃ βινήσομην.
 1095 ΧΟΡ. ΓΕΡ. Εἰ σφρονεῖτε, τοιμάπια λήψαδ', ὅπως
 Τᾶν Ἐρμικοπιδῶν μὴ πῖς ὑμᾶς ὄψε).
 ΑΘ. Νῆ τ' Δί' εὐ μέντοι λέγεις. ΛΑΚ. Ναὶ τὸ σὶά
 Παντᾶ γε φέρε τὸ ἔαδ@ ἐμβαλόμεθα.
 ΑΘ. Ὄ χαίρετ', ὦ Λάκωνες, αἰσχρά γ' ἐπαθόμην.
 1100 ΛΑΚ. Ὄ Πολυχαεῖδα, δεινὰ γ' αὐ πεπίθαμες,
 Αἰκεν ἴδον ἀμῖς ἀνδρες ἀναπερασμῆως.
 ΑΘ. Ἄγε δὴ, Λάκωνες, αὐτ' ἕκατα χεῖρ λέγειν·
 Ἐπὶ πὶ πάρετε δεῦρο; ΛΑΚ Περὶ ἀφθλαγαῶν
 Πρέεβεις. ΑΘ. Καλῶς δὴ λέγετε· χ' ἡμεῖς τυτογί.
 1105 Τί ἐ χαλῶμην δὴτα τ' Λυσιστράτῳ,
 Ἦσφ ἀφθλάξειε ἡμᾶς ἀν μῖνη.
 ΛΑΚ. Ναὶ τὸ σὶά, καὶν λῆτε τ' Λυσιστράτον.

ΧΟΡ.

v. 1079. Ὅρῃν &c.] Pro ὄρω γὰρ ἔξειπιν ὡς ἔχοντες ἥκομεν.
 v. 1080. Νειρόσται] Scholia: τὴν ἐπιτάσσει τὰ αἰδέου λέ-
 γει. τῆρον γὰρ τὸ αἰδέου· Tentiginem penis dicit, qui alias
 τῆρον, & Latine nervus. Horat. Cujus ab indomito constan-
 tior inguine nervus, Quam nova collibus arbor inhaeret.
 v. 1082. Ὄσα] Pro ὄπη.
 Ibid. Σίτη] Ita MS. Vat. recte pro Σίτη, & in v.
 se p. ἐλσὼν secundum dial. Lacon. pro ἐλσὼν.
 v. 1083. Παντᾶ] Edit. Farrei πάντα quod est pro πά-
 τᾶ, ut supra v. 1012.
 Ibid. Ἐλσὼν] Ita MS. Vat. & Scholiastes, qui expo-
 nit: ἀπὸ τῆ ἐλσὼν.
 Ibid. Ἀμῖν] Edit. Farrei ὁμῖν, ut versus flagitat; est
 autem pro ἡμῖν.
 Ibid. Εἰράναν σέτω] Pro εἰρήνην σέτω.

v. 1091. Σπασμὸς] Ut supra v. 847.

v. 1094. Κλεισθίῃ βινήσομην] Quia iste erat effoemina-
 tus, mollis & delicatulus; ut persaepe notatur a Comi-
 co.

v. 1096. Τᾶν Ἐρμικοπιδῶν μὴ πῖς ὑμᾶς ὄψε] Mutila-
 tionem Hermarum sive Statuarum Mercurii, quae nota
 est vel ex Cornelio Nepote in Alcibiade, contigisse qua-
 tuor annis ante tempus huius Comoediae dicit Scholia-
 stes. Sciendum autem est Mercurium effingi solitum cum
 magno & arrecto pene; Scholiastes hic in Lystrata ad
 v. 1081. ὁ Ἐρμῆ. Πριαπῶδες ἔχου τὸ αἰδέου, καὶ ἐντέταται
 μεγάλως· Mercurius Priapem habet penem, & valde ar-
 rectum. Notum autem est Priapo luculentam fuisse men-
 tulam. Herodotus in Euterpe de Statuis Mercurii: τῆ δὲ
 Ἐρμῆος τὰ ἐγλάματα ἐρβᾶ ἔχου τὰ αἰδέου ποικίτες, ἐκ ἀπ'
 Αἰγυπ-

- Cernere licet, quo in statu venerimus.
- 1080 CH. SEN. Papae! hoc malum instar nervi intensum est
Vehementissime, & videtur periculosius incensum.
LAC. Dici non potest: quid verbis opus est? sed ut voluerit
Quisque veniat, & quovis pacto nobis pacem faciat.
CH. SEN. Sed video & istos indigenas,
- 1085 Tanquam luctatores, a ventre
Rejicere vestes: atque videtur
Hoc morbi genus Athleticum esse.
ATH. Quis indicet nobis ubi sit Lysistrata?
Nam viri hujuscemodi (*tales*) nos ipsi adsumus.
- 1090 CH. SEN. Et iste illi, & alter isti morbo similis est.
Numquid mane tentigo vos occupat?
ATH. Imo perimus dum hoc experimur.
Quare nisi quis pacem inter nos ocyus conciliet,
Necessesse est ut Clisthenem futuamus.
- 1095 CH. SEN. Si sapitis, vestes accipietis, ut
Nequis eorum, qui Hermas truncarunt, vos videat.
ATH. Bene, ita me Jupiter amet, dicis. LAC. Ita me gemini Dii.
Age omnino injiciamus vestimentum.
ATH. Salvete, ô Lacones, turpia patimur.
- 1100 LAC. ô Polycharida, male utique nobis fuisset,
Si vidissent viri illi (Hermocopidae) nos apertos.
ATH. Agite, Lacones, omnia singulatim vobis dicenda sunt.
Quare huc advenistis? LAC. De pace
Legati. ATH. Recte dicitis, & nos ob eam rem.
- 1105 Cur ergo non vocamus Lysistratam,
Quae sola nos conciliare poterit.
LAC. Ita profecto, & si vultis, Lysistratum.

CII.

Κυνηγίαν μεμαθήκασι, ἀλλ' ἀπὸ Πελασγῶν πρώτοι μὲν Ἑλλήνων ἀπάντων Ἀθηναίοι παραλαβόντες. Quod vero Mercurii Statuas ita faciunt, ut arrectos habeant penes, id non ab Aegyptiis (ut alia pleraque ad religionem spectantia) didicerunt; verum a Pelasgis primi omnium Graecorum Athenienses id acceptum didicerunt. Dicit ergo apud Comicum hic Chorus Spartanis magnas mentulas habentibus, ut sibi caveant ab illis, qui Mercurialibus statuis omnes partes eminentes detruccaverant, ne forte & ipsis mentulae detruncentur; quia nempe haberi possint pro Mercurii statuis; ac proinde verendum esse, ne idem etiam patiantur.

vf. 1097. Ναὶ τὰ σῶα] Pro τὰ θεῶα. Vide supra ad vf. 81.
vf. 1098. Παντᾶ] Editio Farrei πάντα, quod est pro πάντων. Vide supra vf. 1083.

Ibid. Τὸ ἰσθῶα] Ad tegenda veretra; ne mutilatores Hermarum ea videant & amputent.

vf. 1100. Ὡ Πολυχαρίδα] Infra etiam vf. 1247. Non respondent autem Lacones salutationi Atheniensium; sed verbis Chori, qui jubebat eos cavere, ne cum nudis veretris videantur a mutilatoribus Hermarum.

vf. 1101. Αἴθεν ἴδον ἀμὲς ἀνδρες ἀναπρασμίνας] Pro εἰ κεν ἴδον (i. e. εἰ ἴδον ἄν) ἡμᾶς ἀνδρες ἀναπρασμίνας. Potest autem ἀναπρασμίνας etiam adverbialiter hic accipi. Ceterum Editio Farrei hic habet ἀναπρασμίνας. quasi ab ἀναπρασμῶν. quod Scholiastes ad Ranas vf. 430. exponit, μάλασσειν τὸ ἀπὸ τῶν. potest autem hoc etiam hic stare.

vf. 1107. Ναὶ τὰ &c.] Pro τὰ θεῶα καὶ θεῶα.

Ibid. Τὸν Λυσίστρατον] Non tam ad personam respicit, quam ad significationem vocis. Cupiunt enim habere, qui contentiones inter Graecos & bella dissolvat. Idem animadvertendum de nomine Lysistratae. Vide initium Notarum in hanc Comoediam.

- ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἄμ' ἔδεν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ χαλεῖν.
 Αὐτὴ γδ', ὡς ἤκουσεν, ἡδ' ἐξέερχε.]
- 1110 Χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυκί σε γενέσθαι
 Δειλίῳ, ἀραβίῳ, Φαύλιῳ, σεμνίῳ, ἀραβίῳ, πολυπέτρῳ.
 Ὡς οἱ παῖδοι τῷ Ἑλλήνων, τῇ σῇ ληφθέντες ἰύχθι,
 Σιωεχώρησάν σοι, καὶ κοινῇ τὰ γκλήματα πάντ' ἐπέτριψαν.
- 1115 Ὀργῶντας, ἀλλήλων τε μὴ πειρωμένους.
 Τάχα δ' εἶσομαι γὰρ πῶς ἐν ἡ Διαλλαγῇ;
 ΧΟΡ. Πρόσαγε λαβῶσα παῖδα τὸς Λακωνικῆς,
 Καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ, μηδ' αὐθαδικῇ,
 Μήδ' ὡσπρὶ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τῆστ' ἔδρων.
- 1120 Ἄμ' ὡς γυναῖκας εἰκός, οἰκείως πάνυ.
 Ἦν μὴ διδῶς τῷ χεῖρα, τῷ σαύθης ἀγε.
 Ἴθι καὶ σὺ τέτυξ τὸς Ἀθηναίους ἀγε.
 Οὗ δ' ἂν διδῶσι, πρόσαγε τέτυξ λαβομένη.
- 1125 Ἐπένδε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκῆσατε.
 Ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι· ἦς δ' ἐνεπὶ μοι.
 Αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς καὶ κακῶς γνώμης ἔχω.
 Τὸς δ' ἐκ πατρὸς τε καὶ γεραιτέρων λόγους
 Πολλὰς ἀκῆσασ', καὶ μεμύστωμαι κακῶς.
- 1130 Λαβῶσα δ' ὑμᾶς λοιδορήσασθαι βέλομαι.
 Κοινῇ δικαίως, οἱ μῖαί τε χεῖρεσθε.
 Βαμῆς περιρραίνοντες, ὡσπρὶ ξυμφενοῖς,
 Ὀλυμπιάσιν, ἐν Πύλοις, Πυθοῖ (πόσους
 Εἶπαμι ἐν ἄλλοις, εἰ με μνησκύειν δεοί;)
- 1135 Ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων φρατθύμαλι.
 Ἐλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις σπόλλυτε.
 Εἰς μὲ λόγῳ μοι δεῦρ' αἰεὶ περαίνε.]
- ΑΘ. Ἐγὼ δ' ἐπόλλυμαι γ' ἀπεφωλημένῳ.

ΑΥΣΙΣ.

vf. 1115. Ἀλλήλων τε μὴ πειρωμένους] Sane id se facturos minabantur Athenienses paulo ante vf. 1093. si diutius carendum esset mulieribus: εἰ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει τάχα, καὶ ἔσθ' ἔσθαι ἢ Κλεισθένη βνήσομεν. Notum autem est περὶ μὲν καὶ περιρραίνειν verbum esse Venerum.

vf. 1116. Ἡ Διαλλαγή] Per Proposociam introducitur Diallagen i. e. Pacem. Sic in Acharn. vf. 986. & seqq. quidam alloquitur τὴν διαλλαγήν tanquam puellam formosam, & amabilem. Et in Equitibus vf. 1383. τὰς σπορὰς, qua voce etiam pax significatur: δεῦρ' αἰεὶ σπορῶν.

δαι.

vf. 1117. ΧΟ.] Hoc deest in Editione Farrei, & continuatur oratio a Lyssistrata, quod in Versione observavi. Alloquitur autem τὴν Διαλλαγήν.

vf. 1131. & 1132. Οἱ μῖαί τε χεῖρεσθε] Romae circumferentes] Helychius in δάσει scribit: ἐν ταῖς ἱεροστασίαις εἰσβάσει τὸν δάσον ἐμβάσειν εἰς τὴν χεῖρα καὶ περιρραίνει τοὺς βαμῆς. In sacrificiis solent correm iniungere in aquam iustalem & conspergere aram. In hoc Helychii loco alias ἐμβάσειν scribitur; ego autem ἐμβάσειν hic nunc scripsi, quia aptius

B BRUN

CH. MUL. Sed nihil opus est, ut videtur, eam vos vocare;
Ipsa enim re auditâ egreditur.

1110 Salve mulier omnium fortissima: nunc te decet esse
Solertem, probam, astutam, superbam, gravem, sagacem.
Nam primarii Graeciae viri, capti desiderio tui,
Tibi permiserunt & commendarunt communi consensu querelas suas.

Lys. Sed facilis res, si quis eos offendat

1115 Subantes, & a mutuo inter se concubitu abstinentes.
Sed mox sciam: ubi est Pax?

Adduc primum Lacones prehensos
Manu, sed non dura, nec contumaci,
Neque, ut viri nostri faciebant, imperite;

1120 Sed ut mulieres decet, familiariter omnino.
Si tibi manum non dederit, mentula prehensum duc.

Age tu etiam Athenienses duc istos
Qua concedent parte prehensos.

Lys. Vos, Lacones, stete huc prope me;

1125 Vos autem isthinc; & audite orationem meam:
Ego mulier quidem sum; mens tamen inest mihi;
Nec aegrotat ratio mea:

Tum patris, & seniorum praecepta
Multa postquam audivi, erudita sum non male.

1130 Volo autem vos objurgare, quandoquidem vos teneo
Hic unâ, idque merito; qui, licet eadem aqua lustrali
Aras adspargatis, tanquam cognati,
Olympiae, Pylis, Pythone (quot
Alia loca dicere possem, si velim esse longior?)

1135 Cum non deessent Barbari hostes, tamen exercitu immisso,
Graecos & eorum urbes perditis.

Una quidem oratio haecenus mihi finitur.

ATH. At ego pereo, veretri glande nudata,

Lys.

aptius videbatur. Utitur hoc verbo in eadem re Comicus in Pace vs. 959. ubi etiam vide Notam. Locum Hesychii indicaverat Kusterus.

vs. 1133. Πόως] Proprie subauditur βαμύς, & intelliguntur arae, apud quas in aliis etiam civitatibus communiter sacrificant.

vs. 1137. Δεῖπ' αἰ] Aeschylus in Eumenidibus vs. 599. Καὶ δεῖπ' ἂν αἰσὶ τὴν τύχην ἂν μέμφομαι. Adhuc quidem de fortuna mea non conqueror: ubi Scholiastes δεῖπ' ἂν αἰσὶ exponit ἕως δεῖπ'ο, id est, usque adhuc, habentis: additque:

τὸ αἰσὶ, ἐπὶ τῷ ἕως, τὰς αἰσὶν Ἀττικῶν πολλὰκι, id est, particalam αἰσὶ pro ἕως ponunt Attici saepe. ubi Stantjeus citat Harpoer. in αἰσὶ. Euripides in Phoenissis vs. 1215, δεῖπ' αἰ γὰρ εὐτυχέει. Adhuc enim es fortunata. ubi Scholia: δεῖπ' αἰ, αἰσὶ τὸ μέγιστον τὸ ἕως, ἕως τῆς. quem locum indicavit Kusterus, aliumque etiam ex Euripidis Medea vs. 670. citavit. Idem Euripides in Ione vs. 56. κατὰ τὴν δεῖπ' αἰ σκεπὸν σίον. Vivit usque adhuc honestam vitam. Idem in Helena vs. 767. τὰ μὲν δὲ δεῖπ' αἰ καλῶς ἔχει. Res autem hac usque quidem recte se habent.

ii iii i 2

- ΛΥΣ. Εἴτ', ὦ Λάκωνες, (πρὸς γ' ὑμᾶς πρὶφραμα)
 1140 Οὐκ οἶδ', ὅτ' ἔλθων δεῦρο Περικλείδης ποτὲ
 Ὁ Λάκων, Ἀθηναίων ἰκέτης καθέζετο
 Ἐπὶ τοῖς βωμοῖσιν ἄχρὸς εἰ Φοινικίδι,
 Στραπὴν πρῶσαιτῶν. ἢ δὲ Μεσσηνίη τότε
 Ἵμῖν ἐπέκειτο, χ' ὦ θεὸς σείων ἄμα.
 1145 Ἐλθὼν δὲ σὺ ὀπλίταισι τετρακισχιλίοις
 Κίμων, ὄλλω ἴσωσεν τιμὴ Λακεδαίμονα.
 Ταυτὶ παθόντες τ' Ἀθηναίων ὑπο,
 Διήτε χρεῶν, ἥς ὑπ' εὐ πεπύθατε.
 ΑΘ. Ἀδικῶσιν ἔστοι, νῆ Δί', ὦ Λυσιστράτη.
 1150 ΛΑΚ. Ἀδικῶμες· ἀλλ' ὁ πρῶκλιδὸς ἀφαιρῶν ἔχ' καλός.
 ΛΥΣ. Ἵμᾶς δ' ἀφήσειν τὸς Ἀθηναίους οἴψ;
 Οὐκ οἶδ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὐθις αὐ
 Καπονάκας Φορένας, ἐλθόντες δευ
 Πολλὸς μὲ ἀνδρας Θεταλῶν ἀπέλεσαν,
 1155 Πολλὸς δ' ἐταίρους Ἴσπῆτις ἔξυμμάχους,
 Σιωκμαχόντες τῇ τῶθ' ἡμέρᾳ μόνιοι,
 Καλθθέρωσαι, κἀντὶ τ' κερπονάκας
 Τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡμπαχον πάλιν.
 ΛΑΚ. Οὐπα γυναικ' ὄπωπα χαιώτεραν.
 1160 ΑΘ. Ἐγὼ δὲ κύδιον γ' ἐδέπω χαλλίονα.
 ΛΥΣ. Τί δῆθ', ὑπηργυμῶν τε πολλῶν κέρυθαυ,
 Μάχεσθε, κ' ἐπαύεσθε τ' μοχθηρίας;
 Τί δ' ἐδιλλάγητε; Φέρε τί τὲμποδῶν;
 ΛΑΚ. Ἀμῆς γε λάμεσθ', αἴψις ἀμῖν τὲγκυκλον
 1165 Δῆ τέτ' ἔπιδῶμεν. ΛΥΣ. Ποῖον, ὦ τᾶν; ΛΑΚ. Τὰν Πύλον.

Ἔως

vf. 1140. Περικλείδης] „Huius loci meminit Plutarchus in Cimoneis vita, ubi & historiam ipsam refert hoc modo: πῆμπουσι ἢ οἱ Λακεδαίμονιοι Περικλείδην εἰς Ἀθῆνας δεόμενοι βοηθῆν, ὃν φησι κερπονάκην Ἀριστοφάνης καθέζεσθαι ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, ἄχρὸν ἢ φοινικίδι στραπὴν ἀπαρτῆν. Mittunt igitur Lacedaemonii Periclidem Athenas, de quo per ludibrium dicit Aristophanes, eum sedentem ad aras, pallidum in purpurea veste, exercitum mendicasse.” ex Notis Bifedi.

vf. 1143. Ἡ Μεσσηνία] Id est, ipsi Messenii Sunt autem Ilotes, qui rebellarunt contra Lacedaemonios, & in Ithomen se receperunt; ubi eos diu frustra oppugnarunt Lacedaemonii cum sociis. Vide Thucydidem Lib. I. & Plutarchum in Cimone.

vf. 1144. Χ' ὦ θεὸς σείων ἄμα] Eodem tempore ingenii terrae motu Sparta est concussa; cuius aliquoties meminit Thucydidēs. Intelligitur autem per θεὸν Νεβρυννός, quem causam putabant terrae motuum; in A-

charn. vf. 509. καυτὸς ὁ Περικλείδης, ὡς πρὶ Τανάκῃ θεὸς σείσας ἅπασιν ἐμάκαρ τὰς οἰκίας.

vf. 1146. Κίμων] Thucydidēs Lib. I. Λακεδαίμονιοι δὲ, εἰς αὐτοῖς πρὸς τὰς ἐν Ἰθάκῃ ἐμκύνετο ὁ πόλεμος, ἄλλως τε ἐπικαλοῦντο ἔξυμμάχους, καὶ Ἀθηναίους. οἱ δ' ἔλθων Κίμων στρατηγὸν πλῆθει καὶ ὀλίγῳ. Lacedaemonii autem, cum diu duraret ipsis bellum contra illos, qui erant in Ithome; cum alios adficerent socios, tum Athenienses. Isti autem venerunt Cimone duce, cum non parva manu. Ceterum ut hic Lylistrata in memoriam revocat Lacedaemoniis hoc Atheniensium beneficium; ita apud Thucydidem Lib. III. Plataeenses, qui eodem illo tempore opem tulerant Lacedaemoniis, illius beneficium memores eos esse iubent; καὶ ὑμῖν ὁ Λακεδαίμονιοι. ἰδία ὅτι περὶ δὴ μέρους φέρεται περὶ τὴν Σπάρτην μετὰ τὸν σεισμόν, τᾶν ἐς Ἰθάκην ἐλθόντων ἀποσπόντων, τὸ τρίτον μέρους ἡμῶν αὐτῶν ἔξεπέμψαμεν εἰς ἑπικερῆν, ὃν ἔε εἰκόσ ἀνημποῦν. Vosistum etiam, & Lacedaemonii, seorsum (communis pericula subiciimus) Et qui-

des

- Lys. Deinde vos Lacones, nam ad vos me convertam,
 1140 Nonne scitis, venisse huc Periclidem aliquando
 Laconem, & supplicem Atheniensibus occupasse
 Aras, pallidum, purpura indutum,
 Cum copias auxiliares peteret? nam Messena tunc
 Vobis gravis erat, & ipse Neptunus, terrae motu excitato.
 1145 Tunc igitur, profectus cum quater simul millibus armatis
 Cimon, fervavit totam Lacedaemonem.
 Haec beneficia cum acceperitis ab Atheniensibus,
 Tamen vastatis eorum terram, bene de vobis meritam.
 ΑΤΗ. Isti profecto sunt injurii, ô Lysistrata.
 1150 LAC. Sumus injurii: sed vix dici potest quam sit pulcher culus *ejus*.
 Lys. Putasne vero me vos Athenienses absoluturam culpa?
 Nonne meministi illius temporis, cum Lacones e contrario vos etiam *ser-*
varent.)
 Indutos catonacis: cum venirent armati,
 Multosque occiderent Theffalos,
 1155 Multos item amicos & socios Hippiae,
 Soli auxilium vobis ferentes illo die,
 Cum etiam libertatem vobis restituerent, & pro catonaca
 Populum vestrum pallio amicirent denuo?
 LAC. Nondum vidi mulierem meliorem.
 1160 ΑΤΗ. At ego cunnum nunquam pulchriorem.
 Lys. Cur ergo, cum tam multa & praeclara merita vestra extent,
 Pugnatis, & non desistitis a malitia?
 Cur pacem non facitis? age quid impedit?
 LAC. Nos quidem volumus, si quis nobis encyclum
 1165 Illud reddere velit? Lys. Quodnam, ô bone? LAC. Pylum inquam.

Cujus:

dem cum maximas terror circumflaret Spartam: cum post ter-
 rae motum Ililotes a vobis defensione facta in Ithomen se re-
 cepissent, tertiam civium partem auxilio misimus. Quorum
 omnium vos oblivisci non est aequum.

vf. 1150. Ἀδικήματα] Προάδικήματα. Cetera dicit tanquam
 pacis cupidus, ut libere uti possit Venere; nam mulieres
 coptam sui volebant facere viris, nisi pace prius facta.

vf. 1153. Κατονάκας] Vestis erat servilis & minus de-
 cora, cui in inferiore parte asluta erat pellis. Athenien-
 ses sub Pisistratidis tales vestes gestare coacti sunt; ne
 facile in publicum prodirent in tam turpi habita: &
 contra tyrannos conspirarent. Vide Helychium & Sui-
 dam. Apud Athenaeum p. 271. Servi commemorantur
 κατακαυοσφόροι.

vf. 1154. Θετταλῶν] Theffalos in societatem adscive-
 rant Pisistratida. Herodotus in Terpsichore: εἰ δὲ Πει-
 σιστρατίδαι προσηλυθῆσαν ταῦτα, ἐπεκαλήθητο ἐκ Θετταλῶν
 ἑσικυρίην. ἐπίπαινον γὰρ οὐκ ἐπιμαχίην πρὸς αὐτοὺς. Θετταλαὶ

δὲ οὐκ ἐπιμαχίην ἀπέμαχον κοινὴν γνάμην χρισίονος γόλον το-
 ῖστρον, καὶ τὸν βασιλέα τὸν οὐδὲν οὐκ ἐκινῶν. Pisistratidae
 cum audissent haec (nempe Lacedaemonios auxilium
 mittere iis, qui oppugnabant Pisistratidas) accersibant ipsi
 etiam ex Theffalia auxilium; facta enim erat cum ipsis so-
 cietas. Theffali autem pecentibus ipsis miserant, communi
 consensu, nullo equites, & regem suum Cineam. Miserunt
 autem tunc Lacedaemonii contra Pisistratidas, pri-
 mo quidem Anchemolium cum navibus, qui victus est
 & perit: deinde Cleomenem Regem suum, qui Pisistra-
 tidas excedere ex arce & Athenis coegit; ut ibidem
 tradit Herodotus.

vf. 1159. Χαίτησαν] Supra vf. 90. χαίτησαν καὶ τὰ σπῆ.

vf. 1164. Ἄμης γὰρ ἄρ.] Pro ἡμῶν γὰρ ἄρ. ἡμῶν γὰρ
 ἡμῶν τὸ ἰσχυρόν. Est autem encyclus proprie vestimenti
 muliebris genus; hic autem metaphorice ita vocat ca-
 stellum Pylon.

vf. 1165. Ἀρ τῶν ἀποδῶρων] Pro βέλους ἀποδῶρων.

1111113

ὄσπερ πάλα δέομεθα ἢ βλιμάτιμες.

ΑΘ. Μὰ τ' Ποσειδά, ποδο μὲν γ' ε' δεχέσεται.

ΛΥΣ. Ἄφειτ', ὦ γὰρ, αὐτοῖς. ΑΘ. Κἄτα πῖνα κινήσομεν;

ΛΥΣ. Ἐτερόν γ' ἀπαιτεῖ ἀντὶ τύττε χρεῖς.

1170 ΑΘ. Τὸ δεῖνα ποῖνον ποδῶδοδ' ἡμῖν, τετονὶ

Πρώτιστα τ' Ἐχνοδῶ, ἢ τ' Μηλιά

Κόλπον τ' ὀπίσθαι, ἢ τὰ Μεγαλειὰ Σκέλη.

ΛΑΚ. Οὐ τὼ σὺ, ἐχὶ πάντα γε, ὦ λυσάνιε.

ΛΥΣ. Ἐἴτε, μηδὲν ἀφ' ἑτέρου πρὸς Σκελοῖν.

1175 ΑΘ. Ἦδη γεωργεῖν γυμνὸς σποδὺς βέλομα.

ΛΑΚ. Ἐγὼ δὲ κοπραγωγίην γὰρ πρὸς ναὶ τὼ σὺ.

ΛΥΣ. Ἐπιμὲν ἀφ' ἡμαγῆτε, ταῦτα δεχέσεται.

Ἄλλ' εἰ δοκᾷ δεῖν ταῦτα, βελβύσασθε, ἢ

τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακονώσατε.

1180 ΑΘ. Ποίσιον, ὦ τᾶν, ξυμμάχοις; ἐσύκαμες.

Οὐ ταῦτα δόξῃ τοῖσι συμμαχοῖσι ναὶ,

Βινεῖν ἅπασιν; ΛΑΚ. Τοῖσι γὰρ, ναὶ τὼ σὺ,

Ἄμοισι. ΑΘ. Καὶ γ' ναὶ μὰ Δία Καρυτῆσι.

ΛΥΣ. Καλῶς λέγετε νῦν ἐν ὅπως ἀγνώστετε,

1185 Ὅπως ἀν' αἱ γυναῖκες ὑμᾶς εἰ πόλῃ

Ξενίσωμεν, ὡν εἰ ταῖσι κίσει εἴχρη.

Ὅρκος δ' ἐκεῖ ἢ πῖπιν ἀλλήλοισι δότε.

Κάπειτα τ' αὐτοῦ γυναιχ' ὑμῶν λαβὼν

Ἄπεισ' ἕκατ' ΑΘ. Ἄλλ' ἴωμεν, ὡς τάχ' ΑΘ.

1190 ΛΑΚ. Ἄγ' ὅπα τὴ λῆς. ΑΘ. Νῆ τ' Δί' ὡς τάχ' ἔσται γε.

ΛΥΣ. Σπρωμάτων δὲ ποικίλων, ἢ χλαυδίων, ἢ ξυτίδων,

Καὶ χυσιῶν, ὅσ' ἐστὶν ἐμοί,

Οὐ φθόν' ἐνεστὶ μοι

Πᾶσιν παρέχειν φέρειν τοῖς

1195 Παισίν, ὅποτ' ἂν τε θυγάτης

Τινὲ κληφορεῖ.

Πᾶσιν ὑμῖν λέγω,

Λαμβάνειν τ' ἐμῶν

Χρημάτων νῦν ἔδδοθεν,

Καὶ

vf. 1166. ὄσπερ] Mallem ὄσπερ, id est, ὥσπερ eius. Nam pro particula ὄσπερ, cum Dorice scribitur, ponit ὄσπερ. Ibid. Βλιμάτιμες] Pro βλιμάτιμες. vf. 1173. λυσαίνιε] Suidas: μανόμενε, ut sit a λίσσα, tabies. vf. 1175. Γεωργεῖν γυμνός] Virg. Nudus ara, fere nudus.

vf. 1176. Κοπραγωγίην γὰρ] Pro κοπραγωγίην γὰρ. Alias vitiose scribitur γὰρ, ut vel ex metro appareat. πρὸς αὐτὴν sive potius πρὸς est pro πρὸς. Vidit haec & Bifolius. vf. 1180. Ἐσύκαμες] Editio Farrei ἐσύκαμιν, quod hic rectius; loquitur enim Atheniensis. vf. 1183. Ἄμοισι] Pro ἡμαγῆσι. vf. 1189. Ἄλλ' ἴωμεν ὡς τάχ' ΑΘ.] Euripides in Medea vf. 105.

Cujus dudum indigemus & cupidi sumus.

ATH. Illud quidem nunquam eveniet vobis, per Neptunum juro.

LYS. Concedite illis, ô boni. ATH. Postea quem movebimus?

LYS. Alium petite locum pro isto.

1170 ATH. Illud igitur date nobis, hunc inquam

Echinuntem primo, & Meliensem

Sinum pone adjacentem, & illa Megarica Crura.

LAC. Nulla ratione, ô insane, per Geminos divos juro.

LYS. Sinite; ne contende super Cruribus illis.

1175 ATH. Jam exuta veste nudus arare volo.

LAC. At pol ego stercus convehere volo utique mature.

LYS. Ubi pax inter vos fuerit facta, istud facietis.

Sed si facienda vobis haec videntur, deliberate, atque

Ite & haec cum fociis communicate.

1180 ATH. Cum quibus quaeso fociis? arrigimus;

Annon eadem videbuntur & fociis nostris,

Omnibus nempe futuendum esse. LAC. Pol, istud quidem

Meis videbitur. ATH. Imo & Carystii.

LYS. Recte dicitis: nunc facite ut castos praestetis vosmet,

1185 Ut nos mulieres in arce vobis

Hospitale epulum praebeamus, de illis quae in cistis habemus.

Jusjurandum & fidem illic invicem date:

Deinde uxore sua accepta vestrum

Unusquisque abibit. ATH. Sed eamus quam citissime.

1190 LAC. Duc quo tu vis. ATH. Ita profecto, & quidem quam celerrime.

LYS. Stragulas versicolores, & laenas, & rallas,

Et aurea vasa, quicquid est mihi,

Sine invidia volo

Omnibus praebere, ut ferant suis

1195 Liberis, cum filia

Alicujus canistrum in sacris gestat.

Omnibus vobis edico

Ut accipiatis de meis

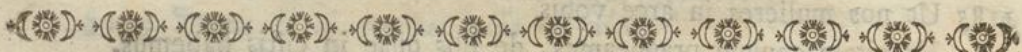
Opibus e domo mea:

Et

vs. 105. ἴτε νῦν, χαίρει' ἄς τάχ' εἶσα' Itē jam, procedite
quam celerrime intro. Allas ἄς τάχιστα, ut mox apud
Com. & ἔσον τάχ', quod occurrit & apud nostrum in
Thesm. vs. 734. Eurip. in Andromacha vs. 1066. ἔχ
ἔσον τάχ' χαίρεισθαι τις Πυθικῆν πρὸς ἱστῶν; Nonne quam
celerrime ibit aliquis ad Pythicam aram? & ἔσον τάχιστα.
Eurip. in Rheso vs. 672. ἀλλ' ἔσον τάχισ' ἔχθρην φεύγειν sed

quam celerrime oportet fugere. Quandoque omittitur εἰ
vel ἔσον in eodem Rheso vs. 986. χαίρει', συμμάχους δ'
ἐπὶ λίσσθαι τάχ' ἀνοχθῆ; Itē & sociis armari quam celer-
rime jubete. Aeschylus in Eumenidibus vs. 179. ἔγω, κα-
λίω, τῶνδ' ἀνοχθῶν τάχ' ἔχθρην. — Extra, jubee,
has domos statim ite. occurrit & alibi apud eundem.
vs. 1196. Καταφῆ; supra vs. 647.

- 1200 Καὶ μηδὲν ἕτως
 Εὐ σπσιμαίνθαι, τὸ μὴ ἔχ' τὰς ῥύπας ἀνασπᾶσαι,
 Χ' ἄτ' ἐνδον ἢ Φορεῖν.
 Ὅψα) δ' ἔδεν σκοπῶν, εἰ μὴ τις
 Ὑμῶν ὀξύτερον ἐμῶν βλέπει.
- 1205 Εἰ δέ τω μὴ σῖτ' ὕμῶν ὄβρι, βόσκη δ' οἰκέτας,
 Καὶ σικκερὰ πολλὰ παιδία,
 Ἔστ' παρ' ἐμοῦ λαβεῖν
 Πυρίδια λεπὰ μῦ,
 Ὅ δ' ἄστ' ἔσπ' χρίνικος
- 1210 Ἴδειν μάλα νεανίας.
 Ὅς τις ἐν βέλε)
 Ἔων πενήτων, ἴτω
 Εἰς ἐμοῦ, σάκκας ἔχων, καὶ καρύκκας ὡς
 Λήψα) πυρᾶς. ὁ Μανῆς δ' αὐτοῖς οὐμὸς ἐμβαλεῖ.
- 1215 Πρὸς γε μὴ τοι ἔθ' ἑύρα
 Προαγορβῶ μὴ βαδίζειν ἔμην,
 Ἄμ' ὀλαβεῖα) ἔκ' κύνα.

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΑΘΗΝΑΙΟΣ, ΛΑΚΩΝ.

- ΘΕΡ. Ἄνοιγε ἔθ' ἑύρα. εἰ ποῦλαγορεῖν θέλεις;
 Ὑμεῖς τί κέθηθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
- 1220 Ὑμᾶς κατακαύσω; Φορηκὸν τὸ χεῖρον.
 Οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. εἰ δέ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
 Ὑμῖν χεῖριζα)σ, πορροταλαιπαρήσομεν.
 ΧΟΡ. Χ' ἡμεῖς γε μὴ σοῦ ξυταλαιπαρήσομεν.
 ΘΕΡ. Οὐκ ἄπιτε; κοκίσετε τὰς τείχας μακρά.
- 1225 Οὐκ ἄπιθ'; ἕπως ἂν οἱ Λάκωνες ἐνδδοει
 Καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν θύωχμῆδοι.
 ΑΘ. Οὐτῶ τοιῶτον συμπόσιον ὄπωπ' ἐγώ.
 Ἦ καὶ χεῖριτες ἦσαν οἱ Λακωνικοί.
 Ἡμεῖς δ' ἐν οἴῳ ξυμπόται σφρώτατοι.

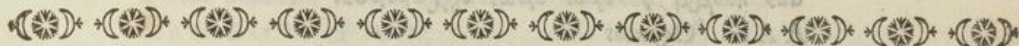
ΧΟΡ.

vf. 1201. Τὰς ῥύπας] Sic habent Editt. Paris. & Genev. teste Kuster. & ita legerat Pollux, qui Lib. X. Sect. 59. hunc locum citat, laudatus eidem Kuster. At Editio Veneta Farrei τῶπας, id est, signa, quod etiam usurpatur in hac re. Eurip. Hippolyto vf. 862. τῶπαι σφρωδῶντες χρυσολάστει. Julianus Epist. 8. ἐλίγγη σφρωγίδει με-

γάλα χαρὰλῆ)σ τῶπον ἀνιμαζάμιν. Scholiastes ad Vespas vf. 583. τῶ κορρηλία τῶ ἐπιτομῆν τῶν σφρωγῶν τῶ μὴ ἀφανίζεσθαι τῶν τῶπας αὐτῆς.

vf. 1218. Ἄνοιγε] Haec aliquis dicit ad servum Janitorem ingredi cupiens ad convivium: cum quo plures etiam adsunt.

- 1200 Et nihil tam
Bene obsignatum sit, quin ceram figillarem revellatis,
Et quae intus condita sunt auferatis.
Sed qui omnia circumspexerit, nihil videbit, nisi quis
Vestrum acutius cernit, quam ego.
- 1205 Si vero alicui cibus non est, & vernas tamen pascit,
Parvamque sobolem & numerosam,
Licet a me accipere
Fruges tenues:
At panis a choenice
- 1210 Aspectu valde magnus est.
Quisquis vult
Pauperum, eat
In meam domum, faccos habens & peras; nam
Accipiet fruges: Manes autem servus meus eis indet.
- 1215 Verum tamen, ad januam
Meam nequis accedat, praedico,
Sed caveat canem.

FAMULUS, CHORUS, ATHENIENSIS, LACO.

- FAM. Aperi januam: nonne vis loco cedere?
Vos quid sedetis? num vultis ut ego lampade hac
- 1220 Vos comburam? dura est haec provincia.
AL. Non faciam: sed si omnino id faciendum est,
Ut vobis gratificemur, durabimus.
CH. Et nos tecum una durabimus.
- FAM. Nonne abitis? male erit vestris capillis & flebitis largiter.
- 1225 Non abitis? ut Lacones ex aedibus
Quiete abeant a convivio saturi.
ATH. Nunquam tale convivium vidi ego,
Et faceti utique erant Lacones;
Nos autem in vino convivae sapientissimi.

CH.

vf. 1219. *Τῆς τῆς ἀδελφῆς*] Servus, qui est Janitor, quosdam vocat, ut sibi sint adjuvatores in abigendis iis, qui intrare volunt.

vf. 1221. *Οὐκ ἂν ποίησαιμι*] Haec illi dicunt, quos Janitor vocabat.

vf. 1227. *Οὐκ ἔγωγε*] Atheniensis e convivio egrediens

narrat, quales se ibi gesserint Lacedaemonii, & Athenienses.

vf. 1228. *Χαίρωτες*] Alexis apud Athenaeum p. 235. *ἔμικαδὲ χαίρω τ' εἶμι, καὶ ποτὶς ποτὸς ἔλαττα, καὶ τὸν ἰσχυρὸν ἱσχυρῶς* Tunc festivus sum, & plurimum excito risum, & laudo convivatorem.

Kk kk kk k

- 1230 ΧΟΡ. Ὁρθῶς γ', ὅτι νήφοντες ἐχ' ὑγιανόμεν·
 Ἦν τρὲς Ἀθηναῖες ἐγὼ πείσω λέγων,
 Μεθύοντες αἰεὶ πανταχοῦ φρεσβόσομεν.
 Νῦν μὲν γὰρ ὅτ' ἀν' ἔλθωμεν εἰς Λακεδαιμόνα
 Νήφοντες, βίβης βλέπομεν ὅ, π' παραξομεν.
 1235 Ὡς δ' ὅ, π' μὲν ἀν' λέγωσι σὺν ἀκροόμεν·
 Ἄ δ' ἐλέγχοι, ταῦτ' ἔπινοήκαμεν.
 Ἀγγέλλομεν δ' ἐ ταύτ' ἑ αὐτῶν πέρι.
 Νηὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν. ὅτ' εἰ μὲν γε τίς
 Ἄδιδι Τελαμῶν, Κλειταγόρας ἀδειν δέον,
 1240 Ἐπηνέσαμεν ἀν', ἢ προσεπιερχόμεν.
 Ἄμ' ἔποι' γὰρ αὐτῶν ἐρχομὴν πάλιν
 Ἐς ταυτόν. σὺν ἐρήσειτ', ὦ ματιγίαι;
 ΘΕΡ. Νῆ τ' Δί', ὡς ἦδη γε χερῶν ἔνδοθεν.
 ΛΑΚ. Ὡ Πολυχερίδα, λαβὲ τὰ Φυσατήρια,
 1245 Ἴν' ἐγὼ διποδιάξω γε, καείσω χαλόν
 Ἐς τὸς Ἀσπυρίους τε ἢ ἡμᾶς ἅμα.
 ΑΘ. Λαβὲ δὴ τὰ τὸς Φυσαλίδας πρὸς τ' θεῶν.
 Ὡς ἠδομά γ' ὄραν ὑμᾶς ὄρχουμένους.
 ΛΑΚ. Ὁρμαῖον
 1250 Τὸς κυρτανίους, ὦ Μναμοσύνα,
 Τὰν τεὰν μῶαν, ἄπισ
 Οἶδεν ἀμὲ, τὸς τ' Ἀσπυρίους
 Ὅχε τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιπῶ
 Πρόδροον θεῖελοι
 1255 Ποτὰ χαλὰ, τὸς Μήδους τ' εἰλικῶν·
 Ἄμ' δ' αὖ Λεωνίδας
 Ἄγει, αἴωρ τὸς κείωρος

Θα-

vf. 1232. Μεθύοντες] Quasi consilia ebriorum sunt me-
 thora, ut Persae putabant. Vide ad Equites vf. 88.
 In Ecclesiasticis tamen vf. 139. consilia ebriorum dicit
 esse παραπλοῦς μίνα.

vf. 1239. Ἄδιδι Τελαμῶν] Intelligit Scellion, carmen
 conviviale de Ajace Telamonis F. cuius initium refert
 Scholiastes: extat autem apud Athenaeum p. 695. inter plu-
 ra Scolia: Παῖ Τελαμῶν Διαν αἰχμητὰ, λέγεις σ' εἰς Τροίαν
 ἄριστον ἰλθεῖν Δαναῶν κ' Ἀχιλλεῦ. Fili Telamonis bellicose, di-
 xit se ad Trojam fortissimum venisse Danaorum & Achillem.

Ibid. Κλειταγόρας ἀδειν δέον.] Clitagora fuit Poëtria; vi-
 de ad Vespas vf. 1238. Apparet autem pro Scollis
 cantari solita in conviviiis ejus Carmina: quorum mate-
 riam, verosimile est, non fuisse de bello & viris belli-
 cosis.

vf. 1240. Ἐπηνέσαμεν ἀν'] Laudabamus, inquit, est quis
 absurda caneret in nostro convivio; tam pacifici eramus. Est
 autem absurdum in convivio, quod propter pacem mo-

do initam erat institutum, cantare carmina de bello,
 aut bellicosis viris; quale est illud de Telamonis filio:
 & non potius carmen aliquod Clitagorae foeminae a
 bello abhorrentis. Unde in Pace vf. 1270. cum puer in-
 stante jam convivio caneret de armatis juvenibus, al-
 ter eum objurgans dicit: πάντοι ὀπλοτέρους ἀδων, καὶ ταῦτ',
 ὦ τρισκακώδαιμον, εἴητις γ' ὅστις ἀμαθὴς γ' εἰ καὶ κατάρτοι.

vf. 1241. Ἄλλ' ἔποι'] Hunc versum & sequentes duos
 Servus, ὁ Θερσίων, pronunciat in Editione Farrei. Recte
 quidem, quod ad priores duos attinet; loquitur enim il-
 le Servus Janitor de iis, qui ingredi ad convivium vo-
 lebant. Vide supra ad vf. 1218. Sed tertium versum
 illi debent pronunciare, qui ingredi volebant.

vf. 1243. Νῆ Δία] Haec, ut dixi, ab iis debent pronun-
 ciari, qui intrare volebant & quos abegerat; di-
 cunt enim, postquam vident convivas egredi, finito
 convivio, se jam nolle ingredi.

vf. 1246. Ἐς τὸς Ἀσπυρίους] Pro εἰς τὸς Ἀθηναίους.

vf. 1249.

- 1230 CH. Recte *dicis*, quia sobrii insanimus:
 Quod si Athenienses me audient,
 Ebrii semper obibimus legationes ubique;
 Nunc enim si quando in Lacedaemonem venimus
 Sobrii, statim circumspicimus ecquid turbare possimus;
- 1235 Itaque quid dicant non audimus:
 Quae vero non dicunt, haec fuspicamur perperam;
 Et nunciamus non eadem de iisdem rebus.
 At nunc omnia placuerunt; atque si quis
 Cantaret Telamonis, cum cantare debuisset carmen Clitagorae,
- 1240 Tamen laudabamus & insuper pejerabamus.
 FAM. Sed isti rursus huc veniunt
 In eundem locum: nonne faceffitis verberones?
 AL. Ita profecto; *abibimus*: nam jam foras exeunt.
 LAC. ô Polycharida, cape tibias,
- 1245 Ut ego tripudiem & canam scite
 In Athenienses & nos simul.
 ATH. Cape quaeso tibias per Deos obsecro;
 Nam delector cum vos video saltantes.
 LAC. Excita & mitte
- 1250 *Ad hos* adolescentes, ô Mnemosyna,
 Tuam Musam, quae
 Novit nos & Athenienses.
 Nam isti quidem apud Artemisium
 Grassabantur. diis similes,
- 1255 Ad virtutem, & Medos vincebant.
 Nos autem Leonidas
 Ducebat, tanquam apros

Exa-

vf. 1249. "Ορμασον] Pro ὄρμασον & hoc pro ὄρμασον.
 Canit autem Dorice.

vf. 1250. Τὰς κυρσάνους] Pro τὰς κυρσάνους id est, ἰ-
 φήλους. Sed Scholiastes hic legerat τῶ κυρσάνου. qui to-
 tum locum sic exponit: ὄρμασον, ὃ Μνημοσύνη, τῶ ἰφίλου
 τὴν σὴν Μῦσαν. ut per ephebum sive juvenem illum in-
 telligatur Polycharidas tibicen. Alius tamen Scholiastes,
 ut videtur, legerat, ut est editum; dicit enim: λέγουσι δὲ
 ἃ εἰς, πρόθεσις εἰς τὰς κυρσάνους, id est: Deficit autem
 praepositio εἰς, ut sit εἰς τὰς &c. de voce autem κυρσάνους
 Scholia: κυρσάνους δὲ καλεῖσθαι οἱ Λάκωνες τὰ μακρὰ καὶ τὸς
 ὠτιλίους ἀνθρώπους παρ' αὐτοῖς. Vide supra vf. 982.

Ibid. Ω Μνημοσύνη] Ita MS. Vat. teste Kustero: alias
 ὦ Μνημόνα.

vf. 1251. Τὴν τῶν Μῶσαν] Pro τὴν τῶν (i. e. τὴν σὴν)
 Μῶσαν, ἢ τῶν.

vf. 1252. Ἀμὲ τὰς τ' Ἀσπυλίας] Pro ἡμᾶς τὰς τ' Ἀθη-
 ναίους.

vf. 1253. Ὅκα τοὶ μὴ ἐπ' Ἀσπυλίας] Pro ὅτι οἱ μὴ
 ἐπ' Ἀσπυλίας.

vf. 1254. Πρόκροον] Forte pro προκροον ut & Biferus
 putat. Forte προκροον ut προκρόπτεον. Σεικίλοι autem pro
 Σεικίλοιοι.

vf. 1255. Ποτλά] Pro πρὸς τὰ. Τὰς Μήδους autem pro
 τὰς Μήδους.

vf. 1256. Ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας] Pro ἡμᾶς δ' αὖ Λεωνίδας.
 Ceterum Leonidas, rex Lacedaemoniorum, sub adven-
 tum Xerxis occupaverat angustias Thermopylarum, ut
 aditu Graeciae prohiberet Persas. Vide Herodotum
 in Polymnia.

vf. 1257. Ἄγην] Forte ἄγην pro ἡγην, pro quo usitatum
 ἡγαιεν.

Ibid. Ἀππερ] Editio Farrei ἀππερ eadem tamen supra
 vf. 1002. ubi haec particula Dorica occurrit, habet ἀ-
 ππερ, uti & infra vf. 1314. Vide ibi Notam. τὰς κάππερ
 autem pro τὰς κείππερ.
 K k k k k k 2

- Θαζόντας οἷῳ τ' ὀδόντα· πολὺς
 Δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἦνσθ,
 1260 Πολὺς θ' ἄμα
 Καὶ χεῖρ' ἔσκελῶν ἀφρὸς ἴετο.
 Ἦν γ' ἄνδρες οὐκ ἐλάσσω
 Τὰς ψάμμας τοὶ Πέσσαι.
 Ἄγροτέρ' Ἄρτεμι, στροκίλιε,
 1265 Μόλε δεῦρο, παρσένε σιά,
 Ποτῆς σποιδᾶς, ὡς
 Συνέχης πολὺν ἀμὲν ζέρονον·
 Νῦν δ' αὖ
 Φιλία δ' αἰὲς ἄπορ' εἶη
 1270 Ταῖσιν σιωδήχαις·
 Καὶ τῶν αἰμυλᾶν ἀλωπέκων
 Πανσαίμεθ' ὦ
 Δεῦρ' ἴθι, δεῦρ', ὦ
 Κωναγὲ παρσένε.
 1275 ΑΥΣ. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ τὰλλα πεποίη) καλῶς,
 Ἄπαγεθε ταύτας, ὦ Λάκωνες· τὰς δέ τε
 Ἰμῆις· ἀνῆς δὲ παρὰ γυναῖκα, ἔχ' ἡμῖν
 Στήτω παρ' ἄνδρα· κατ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
 Ὀρχοσάμμοι θεοῖσιν, βύλαβώμεθα
 1280 Τὸ λοιπὸν αὐθις μὴ ἔξαμαρτάνειν ἐπι.
 Πρόσαγε χορὸν· ἔπαγε Χάριτας·
 Ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμι·
 Ἐπὶ δὲ Δίδυμον ἄγε χορὸν ἰήιον
 Εὐφρον'· ὅπῃ δὲ Νύσον,
 1285 Ὅς μὲν Μαινάσι βάνχει' ὄμμασι
 Δαίεται·
 Δία τε περὶ Φλεγόδμοι,
 Ἐπὶ τε ποτῆν ἄλοχον ὀλβία.

Εἶτα

vf. 1258. Θαζόντας, οἷῳ, τὸν ὀδόντα] Θαζόντας aor. 2. a θάζω. potest etiam legi θάζοντας in praesenti, pro θάζοντας. Ceterum Comicus videtur imitatus locum Euripidis in Phoenissis vf. 1390. Κάπροι δ' ὅπως θάζοντες ἀγρίαί γένιν Εὐνήφαν, ἀφρὸς δὲ διαβροχὴν γεινιάδεις· Sicut apri aiventes saevum os (i. e. dentes) commiserunt ruginam, spuma unadidit barbas. Huc pertinet illud in Ranis vf. 823. θάζοντες ὀδόντα ἀντιτίγχι. Virgilius III. Georg. — dentesque Sabellius exacuit sus; οἷῳ autem est ruginos, sed hoc loco abundat, ut aliquoties in antecedentibus.
 vf. 1259. Ἄμφι τὰς γένυας ἀφρὸς] Vide locum modo ex Euripide adductum. Pro γένυας autem Editio Farrei γένας.

Ibid. Ἦνσθ] Pro ἦσθ. ab ἴσθ.
 vf. 1262. Ἦν] ,, Pro ἴσθ. Sic apud Sophoclem in Trachiniis vf. 527. aut 529. Ἦν δ' ἀμφοτέρωθεν κλίμακας. ubi Scholia: Ἦν, ἀντι τῆς ὑπέρχον. Ex Notis Kufferi.
 Ibid. Ἦν γὰρ τ' ἀνδρες ἐκ ἐλάσσω] Pro ἴσθαι γὰρ θ' οἱ αὐθις ἐκ ἐλάσσω.
 vf. 1263. Τὰς ψάμμας τοὶ] Pro τῆς ψάμμης (ἢνε τῆς ψάμμης) οἱ —
 vf. 1264. Ἄγροτέρ' Ἄρτεμι] In Thesmoph. vf. 120. Ἄρτεμι ἀγροτέρων.
 Ibid. Ἄρτεμι στροκίλιε] Pro θροκίλιε. Euripides in Iphigenia Aulidea vf. 1570. ὦ θροκίλιον Ἄρτεμι παῖ Διός.
 vf. 1265.

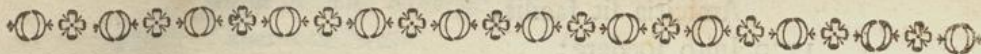
- Exacuentes dentem: plurima
 Autem circa ora spuma efflorescebat:
 1260 Plurimaque simul
 Per crura spuma fluebat.
 Erant enim viri non pauciores
 Quam arena, ipsi Persae.
 Sylvarum potens Diana, venatrix,
 1265 Huc ades, virgo Diva,
 Ad foedus nostrum, ut
 Concordiam nostram diu tuearis:
 Utque jam deinceps
 Amicitia sit facilis,
 1270 Inito foedere:
 Et astutiam vulpinam
 Missam faciamus: ô
 Huc ades, ô
 Venatrix virgo.
 1275 Lys. Agite nunc, rebus bene gestis ceteris,
 Abducite istas, ô Lacones: has autem
 Nos *abducemus*: vir apud foeminam, & foemina
 Stet apud virum: & deinde ob felicem rerum successum
 Choreis in Deorum honorem peractis, caveamus
 1280 Deinceps rursus peccare.
 Adduc chorum: adduc etiam Gratias:
 Praeterea Dianam invoca:
 Invoca etiam Geminum (Dianae) Chori ducem Paeanem
 Benignum: invoca Nyseum,
 1285 Cui cum Maenadibus oculi
 Sunt ardentis, (*flagrantes*)
 Jovemque igni coruscum:
 Invoca & Conjugem ejus beatam divam:

Et

vf. 1265. Παροίη σιδ] Pro παροίη δει.
 vf. 1266. Ποτὶς] Pro πρὸς τὰς.
 vf. 1267. Ἄμει] Pro ἡμᾶς.
 vf. 1269. Αἰε] Pro αἰὲν i. e. αἰὲ.
 vf. 1271. τῶν αἰμυλῶν] Pro τῶν αἰμυλῶν· ab αἰμύλη, si-
 ve τῶν αἰμύλων ab αἰμύλη.
 vf. 1278. Ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς ὀρχησάμενοι] Euripides
 in Alceïde vf. 1155. Χορὸς ἐπ' ἰσθλαῖσι συμφοραῖσιν ἰσθλαῖ.
 Choreas ob felicem rerum eventum insinuere.
 vf. 1283. Δίδυμον ἀγέ χορῶν] Scribendum ἀγέχορον, si
 per Δίδυμον intelligitur Apollo; qui ita dici potest, vel
 quia uno partu est editus cum Diana, ut recte Bisetus:

vel quia in Didymis, loco quodam Mileti, est Oraculum
 Apollinis, unde etiam Δίδυμαῖος dicitur; Scholia: ἀπὸ
 Δίδυμον τῆς Μιλήτου τόπου Διδυμαῖος Ἀπόλλων καλεῖται.
 Potest autem & ἀγέ χορῶν scribi, & sic verti: *Adduc &*
geminum chorum. Scholia: ἢ ὅτι δύο εἰσὶ χοροὶ, ἡ τῶν Λα-
 κόνων, καὶ ἡ τῶν Ἀθηνῶν. *Aut* (Δίδυμον dicit Comicus)
 quia duo sunt Chori, alter Laconum, alter Atheniensium.
 Sed prior expositio magis placet.
 Ibid. Ἰτίον] Est Epitheton Apollinis; in Vespis vf. 870.
 Ἰτίος Παιδῶν. Ceterum Editio Farrei pro ἰτίων habet εἰκίτων
 quod non placet.
 vf. 1284. Νύσιον] Bacchi Epitheton a loco.
 K k k k k k 3

- Εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ὀπιμάστουσι
 1290 Χρησόμεθ' ὅσκι' ὀπιλήσοσιν
 Ἦουχίας πέρι τ' μεγαλόφρονος,
 Ἦν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
 Ἄλαλαί ἰη παιήων.
 Αἴρεσθ' ἄνω ἰαί,
 1295 Ὡς ὀπι νίκη ἰαί.
 Εὐοί, θ'οί. θ'αί, θ'αί.
 Λάκων πρῶφαινε δὴ σὺ μῦσαν
 Ἐπὶ νία. νία.

ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΩΝΩΝ.

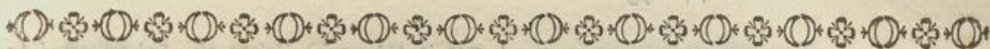
- 1300 **Τ**αύγετον αὐτ' ἐραγνὸν ἐκλιπῶα μῶα,
 Μόλε Λάκαινα, πρεπλὸν ἀμῖν
 Κλεῶα τ' Ἀμύκλαις Ἀπόλλω σιόν,
 Καὶ χαλκίοικον Ἀσάναι,
 Τιωδαείδας τὰ γασῶς,
 Τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν ψιάδδονη.
 1305 Εἶα μάλα ἔμβα, εἶα,
 Ὡ εἶα κῆφα πάλλων.
 Ὡ Σπάρταν ὕμνεῖομες,
 Τᾶ σιῶν χοροὶ μέλονη,
 Καὶ ποδῶν κλύπ.
 1310 Αἶ τε πᾶλοι ταὶ κόρυ
 Πᾶρ τὸν Εὐρώταν
 Ἀμπάλλονη πυκνὰ ποδοῖ
 Ἀγκονθίεσα.
 Ταὶ δὲ κόρυ σείοντ' αἴτωρ Βακχᾶν
 1315 Θυρσαδδῶαν ἢ παδδῶαν.

Ἄγῃ

vf. 1291. Ἦουχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος.] In Avibus vf. 1321. τῆς ἀγανόφρονος Ἦουχίας.
 vf. 1293. Ἄλαλαί ἰη παιήων.] Ita & in Avibus vf. 1761.
 vf. 1298. Ἐπὶ νία.] Verti quasi esset ἐπὶ νία. Scholiastes tamen ἐπὶ νία in accusativo pl. neutrius generis videtur legisse, qui exponit: ἐπὶ πῶτερὰ πρῶτα νίαν μῦσαν. id est. Ad res novas novam missam; sed hoc non factis placet.

vf. 1299. Ἐραγνὸν ἐκλιπῶα μῶα.] Pro ἐρατεινὸν ἐκλιπῶα μῶα. Vox ἰραγνός & apud alios occurrit.
 vf. 1300. Πρεπλόν.] Formatum a πρέπω ἀμῖν autem pro ἡμῖν.
 vf. 1301. Κλεῶα.] Pro κλειεσα, a κλύπ. σιόν autem pro θεόν.
 vf. 1302. Χαλκίοικον.] Ita dicta fuit Minerva apud Spartanos, vel quod acreum ei esset ibi templum, vel quod a Chal-

- Et deinde ceteros Deos, quibus
 1290 Testibus utemur non oblivioſis
 Circa dulcem pacem,
 Quam fecit diva Cypris.
 Alalae Io Paeon,
 Tollite vos sublimes; Io!
 1295 Tanquam victoria potiti, Io!
 Euoe, Euoe. Euae, Euae.
 Lacon tu jam profer cantilenam
 Novam poſt novam.

CHORUS LACONUM.

- 1300 **T**aygetum dilectum relinquens Muſa
 Veni Lacaena, venerandum nobis
 Celebrans illum in Amyclis Apollinem Divum:
 Et Chalcioecam Minervam:
 Tyndaridasque fortes,
 Qui propter Eurotam ludunt.
 1305 Eja perge magis eja,
 ô Eja, leviter (*molliter*) ſaltans.
 ô! Spartam celebremus,
 Cui Deorum chori curae ſunt,
 Et pedum ſtrepitus:
 1310 Tanquam pulli equini puellae
 Propter Eurotam
 Subſultant crebro, pedibus
 Arenam ſpargentes;
 Comae autem earum quaſſantur quaſi Baccharum *comae*,
 1315 Thyrfos ferentium & ludentium.

Praeit

a Chalcidensibus conditum. Vide Suidam in Χαλκίονα. Ἀσάντων autem pro Ἀθίνων.
 vſ. 1303. Τυνδαρίδας τὰ γαστρός] Pro Τυνδαρίδας τε ἀγαθός. Sunt autem Caſtor & Pollux.
 vſ. 1304. Ψιλάδοντι] Pro Ψιλάδοι, a ψιλόν, quod eſt χαρά, teſte Suida. Ψιλάδοι etiam eſt ludere.
 vſ. 1308. Τὰ σῶν χοροῦ μέλοντι] Pro τῆ (quod pro τῆ) δῶν χοροῦ μέλοντι.

vſ. 1311. Πάρ] Pro παρά.
 vſ. 1312. Ἀμπελλόντι] Pro ἀμπελλοῖσι. Vide ad Ranas vſ. 1400.
 vſ. 1313. Ἀγκονίσασι] Id eſt, ἐγκονίσασι.
 vſ. 1314. Ἀπίρι] Pro ἄπιρι. Vide vſ. 1257. Βακχῶν pro Βακχῶν.
 vſ. 1315. Θυρσαδδῶν καὶ παδδῶν] Pro Θυρσαζῶν καὶ παιζῶν, ut ipſe ait Scholiaſtes.

Ἄγῃ) δ' ἃ Λήδας παῖς
 Ἄγνὰ χρῆλός θ' ὠρεπής.
 Ἄλλά γε κόμαι

Παραμπυκίδδετε·

1320 Χειρὶ ποδῶν τε πάδδῃ, πάδδῃ,

Αἶ τις ἔλαφ·

Κρότον δ' ἅμα ποιῆ

Χοροφελέταν·

Καὶ τὰν σῶν δ' αὐτὰν κρηπίσαν,

1325 Χαλκίοικον ὕμνῃ,

Τὰν παμμάχον.

v. 1316. Ἄγῃται] Pro ἡγῃται. Editio Farrei hic habet ἄγῃται. quod magis est Doricum, ut patet ex Ἄγῃται-λα·

Ibid. Ἄ Λήδας παῖς) Helena est. Sed mallet ἃ Λα-τῆς παῖς, Latonae filia, ut intelligatur Diana.

v. 1319. Παραμπυκίδδετε] Pro παραμπυκίζετε. ab ἄμ-πυξ-

Praeit autem Ladae filia
Casta dux chori pulchra.
Sed comas redimiculis
Innectite.

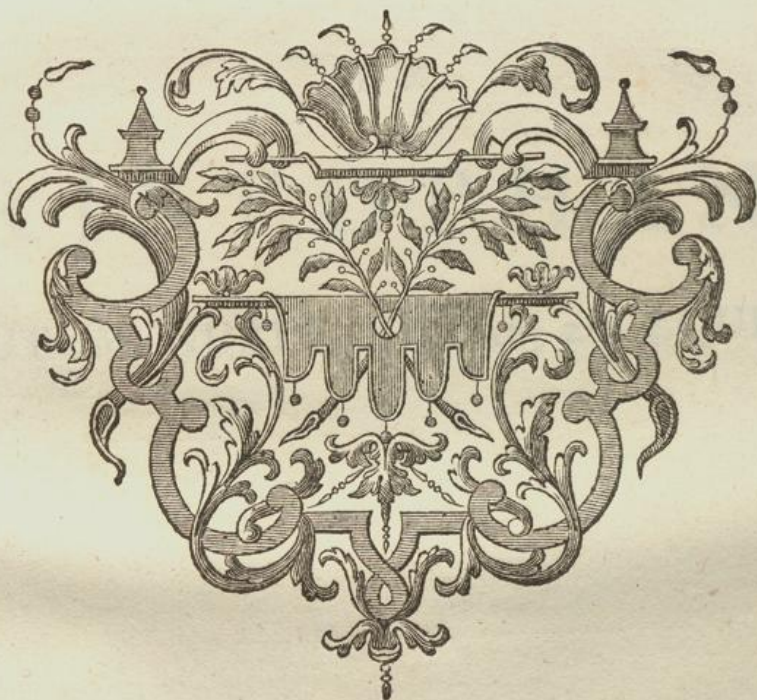
1320 Manu pedibusque lude, lude,
Ut aliqua cerva:
Plausum simul fac
Choro utilem:
Et Deam ipsam fortissimam
1325 Chalcioecam celebra,
Bellatricem.

πυ, redimiculum.

vf. 1320. Ηάδδα, πάλδα] Ita MS. Vat. teste Kuffe-

ro. Vide vf. 1315. alias *πύ δα*.

vf. 1321. Αί τις] Pro *γ τις*, id est, *ἀστὴ τις*.

ALISTORNIC ALISTORNIC

1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

